

АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ
В Ө
ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ

(Методик мавалелер мџмуси)

Биринчи бурахылыш

АЗƏРБАЈЧАН
МƏКТƏБИ
журналына глavs

Бакы — 1962

АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ ВƏ ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ

(Методик мəгалəлэр мəчмуси)

Биринчи (33-чү) бурахылыш

2857
«Азəрбајчан мəктəби»

журналына əлавə

Бақы—1962

ЭДӘБИЈАТ ТӘДРИСИНДӘ ШАКИРДЛӘРИН МҮСТӘГИЛЛИЈИНӘ КЕНИШ ЈЕР ВЕРӘК

МҮНДӘРИЧАТ

	сәһ.
Досент Э. Гарабағлы—Әдәбијат тәдрисиндә шакирдләрин мүстәгиллијинә кениш јер верәк	3
М. Мәмәдов—М. Ә. Сабир вә мәктәб	14
М. Адилов—Сабирин дили вә услубу һагғында	24
М. Әһмәдов—М. Ә. Сабир ше'рләринин сәнәткарлыг хусусијјәтләринин тәдриси һагғында	34
Проф. Э. М. Дәмирчизадә—Мүасир Азәрбајҗан дилинин фонетик-үслуби вәситәләри	41
Ј. Әһмәдов—Үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәләринин тәдриси һагғында	49
И. Бајрамов—Рус мәктәбләринин IV сифиндә шакирдләрин азәрбајҗанча дүгәт еһтијатыны зәркинләшдирмәк јоллары	53
Ш. Сејфуллајев—Әдәбијат дәрсләриндә шакирдләрә бә'зи мүсбәт кејфијјәтләрин ашыланмасы тәчрүбәсиндән	67
Ә. Әлијев—Әруз вәзиндә кечилән ше'рләрин вәзининин тәдриси тәчрүбәсиндән	71
Р. Хәлилов—Азәрбајҗан дилиндә «бир» сөзү вә онун лексик-грамматик хусусијјәтләри	80
Б. Пашајева—Ушаг бағчасында ана дили мәшғәләләринин кејфијјәтини јүксәлдәк	89
Проф. А. Абдуллајев—Гочаман мүәллим, көркәмли методист	95
М. Әбдулов вә К. Микајылов—Ахшам мәктәбләринин Азәрбајҗан дили вә әдәбијат програмы һагғында бә'зи тејдләр	98
Јени китаблар	103

Инди совет мәктәбинин гаршысында јени вәзифәләр дурур. Мәктәбин бу күнкү әсас вәзифәси тә'лими истәһсалатла, коммунизм гурмаг тәчрүбәси илә әлағәләндирмәкдән, һәр чәһәтдән билikli вә шуурлу вәтәндашлар јетирмәкдән, кәнчләри әмәк фәалијјәтинә, хусусән истәһсалат әмәји фәалијјәтинә һазырламагдан, тә'лимлә шакирдләрин мәһсулдар әмәјини бирләшдирмәкдән, кәнчләри әмәјә коммунист мүнәсибәти руһунда тәрбијә етмәкдән ибарәтдир.

Лакин бу вәзифәни биртәрәfli вә анчаг дәгиг елмләрин тәдрисини јенидән гурмаг мә'насында баша дүшмәк гәтијјән доғру олмас. Мәктәбдә бүтүн фәнләрин тәдриси, бүтүн тә'лим-тәрбијә иши јенидән гурулмалыдыр.

Һәртәрәfli инкишаф етмиш, әсрин, дөврүн бүтүн мэдәни тәләбләринә чаваб верә биләчәк практик адамлар һазырламаг иши һуманитар фәнләрин тәдрисиндә дә әсас сајылмалыдыр. Бизә бу вә ја башга әдипин, бу вә ја башга әсәри илә үмумијјәтлә таныш олан кәнчләр дејил, сағлам бәдни зөвгә малик олан, фикрини шифаһи вә јазылы сурәтдә дәгиг вә јығчам шәкилдә ифадә етмәји бачаран, мүстәгил мütалиә габилјјәт вә вәрдишинә малик олан, ичтимаи һадисәләрдән баш чыхаран вә һәр һансы бир мәтнә тәнгиди јанашмағы бачаран адамлар лазымдыр.

Бу исә биздән мәктәбдә бүтүн ичтимаи фәнләрин вә биринчи нөвбәдә әдәбијат тәдрисинин јенидән гурулмасыны тәләб едир.

Мәктәбләримиздә әдәбијат тәдриси саһәсиндә әлдә едилән бөјүк мүвәфғәгијјәтләрлә бәрәбәр, бир сыра чилди нөгсанларымыз да вардыр.

Бу нөгсанлары белә хүласә етмәк олар:

1. Шакирдләрин, һәтта орта мәктәби гуртаранларын хејли һиссәси бәдни мәтни ифадәли охуја билмир, дүзкүн вә мәнтигли данышыб-јаза билмирләр, шифаһи вә јазылы чыхышларында кобуд сәһвләрә јол верирләр. Шакирдләрин хејли һиссәси бәдни әсәри, онун даһили хусусијјәтләрини дәрк ет-

мәкдә чәтинлик чәкир, әдәби әсәри шәрһ етмәји, бәдни ифадә васитәләрини аңламағы, әсәрин бәдин сиррини кәшиф етмәји бачармырлар. Мәктәбдә мәнзум мәтиләрин вәзи, гафијә вә бәдни ифадә васитәләри нөгтеји-нәзәриндән тәһлили ја һеч верилмир вә ја формал олараг вериллир. Әдәбијјат дәрән чох заман гуру, механики кечирилдијиндән шакирдләр бир чох һалларда бөјүк сәнәткарлар вә онларын өлмәз әсәрләри һаггында үмуми сөзләрдән башга бир шеј дејә билмирләр.

2. Шакирдләрин әдәби билији мөһкәм вә дәрин олмур. Чох заман програм материалынын «кәмијјәтчә» өјрәнилмәси әсас кәтүрүлүр, верилән билијин дәриндән мәнимсәнилмәси, мөһкәмләндирилмәси гејдинә галынмыр.

3. Билик чох заман формал характер дашыјыр, шакирдләр билији гејри-шүүри, механики олараг өјрәнирләр. Дәрсликдән гајдалары, тәрифләри биллир, әзбәрләјир, тутугушу кими тәкрат едир, аңчаг бу билији һәјата тәтбиғ едә билмирләр.

4. Шакирдләрин јазы мөдәнијјәтинин иңкишафы сәнәсиндә, сон заманлар бәзи мүнәффәгијјәтләр олса да, мәктәбдә јазы ишләринин вәзијјәтини гәнәтбәхш һесаб етмәк олмас. Шакирд јазыларынын хејли һиссәси үчүн ән сәңијјәви нөгсән јазыларын сәлиғәсиз, савадсыз, үслуб вә ифадә хәталары илә долу олмасы вә шакирдләрин өз сөзүнүн, өз фикринин азлығыдыр.

5. Шакирдләрин бөјүк әксәријјәти олдугча аз охујур, классик вә мұасир јазычыларын ән мөһшүр әсәрләри чох заман онлара чатмыр, онлары һәјәчанландырмыр. Шакирдләрин бир һиссәсиндә бәдни әдәбијјата дәрин мәнәббәтин вә иңчә зөвгүн олмамасы дәрһал һисс олунур.

Әдәбијјат тәдрисиндәки бу нөгсәнларын әсас сәбәби нәдир?

Фикримизчә, бунун әсас сәбәби һәлә дә мәктәбләримизин чохунда хејирли тәлим үсулларындан сәмарәли истифадә едилмәмәси, хүсусән шакирдләрин тәлимдә фәаллығынын вә шүүрлулуғунун чох заман тәмин едилмәмәси, башга сөзлә, тәлимдә, һәлә јенә дә, әсасән формализмин һаким олмасыдыр.

Бәс тәлимдә формализм нә демәкдир? Тәлимдә формализмин әнил әләмәтләри: шәклин—мүндәрәчәдән, сөзүн—фикирдән, билијин—һәгигәтдән, реал һәјатдан айрылмасыдыр.

Әкәр шакирд сөзү ишләдир, онун мәнәсыны баша дүшүрсә, фактлары, тәриф вә дүстурлары биллир, ләкин ону изаһ етмәји вә ја чанлы мисалларла нүмајиш етдирмәји бачармырса, фактлары дүзкүн ифадә едир, ләкин онун мәнз нијә бәлә олдугуну ағлабатан дәлилләрлә әсасландыра бил-

мирсә, башга охшар вә ја зиддијјәтли факт вә һадисәләрлә мұгајисә едәрәк, фикрини сүбут едә билмирсә, сәбәбләри ача билмир вә нәтичә чыхара билмирсә, демәк онун билији аңчаг заһиридир, демәк формализм һакимдир.

Беләликлә, формализм мәктәбин, мұәллимин ишиндә ән бөјүк педагожи-методик нөгсәнларын мәнәсулу вә нәтичәсидир.

Мәктәбләримиздә әдәбијјат тәдрисинин кејфијјәтини јахшылашдырмағ ишинә мане ола биләчәк башга сәбәбләр дә вардыр. Тәдрис програмлары, дәрс китабы, мұәллимин һазырлығы вә башга сәнәләрдә дә мұәјјән нөгсәнлар јох дејилдир.

Ләкин мәктәб ишинин индики дөврүндә ән горхулу нөгсәнлардан бири мәнз тәлимдә формализмин һәлә дә ортадан галдырылмамасыдыр.

Ч. Мәммәдгулузадәнин һәјаты һаггында данышаркән «бүлбүл кими чәһ-чәһ вуран» шакирддән адыны чәкдији Гори шәһәринин һарада олдугу сорушулдугда, «бүлбүл» сузмаға мөчбур олур. Бунун сәбәби, әлбәттә, шакирдә верилән билијин шүүрсүз вә формал олмасыдыр. Бир чох әдәбијјат мұәллимләринин иш үсулундакы әсас нөгсән ондан ибарәтдир ки, онлар өз дәрсләриндә шакирдләри дүшүнмәјә, јаратмаға аз тәшвиғ едирләр.

Дәрсләримиздә чох заман бир еһкам һаким олур. Биз шакирди дүшүнмәјә, сәрбәст ишләмәјә, нијә? нә сәбәбә? нә үчүн? мөкәр бәлә олмасы? кими суаллар гојмаға, верилән мәлумата, изаһ едилән мәсәләјә шүүрлу јанашмаға чох заман өјрдә билмирик.

Мәктәб тәчрүбәсиндәки формализмин әсас тәзаһүр формаларындан бири дә шакирдләрин синифдә вә синифдәнкәнәр китаб үзәриндә мөстәғил ишләдилмәмәсидир. Узун иллик мұшаһидәләримиз кәстәрир ки, бир чох мәктәбләрдә шакирдләр мұхтәлиф фәнләрә аид олан дәрс китабларыны, хүсусән әдәбијјат дәрсликләрини сәләчә әзбәрләјир вә мұәллимин «кәл, сән даныш» кими јарамаз «үсулу» сәјәсиндә синфин габағына, јазы тахтасынын јанына кәлән шакирд көзүнү синиф отағынын диварында мұәјјән бир јерә зилләјир, китабын сәһифә вә чүмләләрини көзүнүн габағына кәтирир вә тутугушу кими өтмәјә башлајыр. Сиз бу заман чох тәмтәрағлы чүмләләрлә данышан шакирдин үзүндәки ифадә чизкиләринә вә көзләринә диггәт етсәниз, сөјләдијиндән һеч бир шеј аңламадығыны вә аңламаға да һеч бир чәһд кәстәрмәдијини дәрһал һисс едәчәксиниз. Она суал вериб, данышдығыны аңлајыб-аңламадығыны билмәк истәсәниз, дәрһал пәрт олачаг вә «мұәллим, ...гој башдан данышым...» дејә, јалвармаға башлајачагдыр.

Бунун сәбәби нәдир? Әсил сәбәби, һәр шејдән габаг шакирдләри китаб үзәриндә, билик әлдә етмәк үзәриндә сәрбәст ишләтмәјә өјрәтмәмәјимиздир.

Тә'лим просеси мұәллимлә шакирдләр арасында кедән вә гаршылыгы фәаллыға әсасланан чох мұһүм, психи просесдир. Бу просесдә дидактиканын әјанилик, шүүрлулуғ, фәаллығ, билијин јахшы мәһимсәнилмәси вә јадда сахланылмасы, емилик, систематиклик, материалын ушағын јаш вә билик сәвијјәсинә мұнасиблији, фәрди јанашмағ кими тә'лим принципләри әсасдыр. Биз бунлардан анчағ шүүрлулуғ вә фәаллығ принципләри үзәриндә дајанмағ истәјирик.

Шүүрлулуғ вә фәаллығ доғматизмин, формализмин әлејһинәдир. Тә'лим просесиндә шакирдин фәаллығы сөзлә—ишин, тәһсиллә—әмәјин, биликлә—һәјатын мөһкәм әләғәси демәкдир.

Дәрсдә шакирдин фәаллығы үчүн диггәт әсас шәртдир. Иради диггәт фәаллығын ачарыдыр. Демәк дәрсдә шакирдләрин фәаллығыны тә'мин етмәк үчүн онларын диггәтинин дәрсә, мүстәғил ишә чәлби әсасдыр. Диггәти чәлб етмәк, шакирди шүүрлу сурәтдә фәаллашдырмағ үчүн марағ да чох мұһүмдүр. Бу да әтраф аләми билмәк, өјрәнмәк зәрурәти илә бағлыдыр. Лакин марағ башға, әјләнчә башғадыр. Билик биринчи нөвбәдә кәркин әмәклә бағлыдыр.

Беләликлә, мәктәбин гаршысында дуран јени вәзифәнин бизә вердији әсас тәләбләрдән бири дә дәрсдә—тә'лим просесиндә шакирдләрин фәаллығыны, мүстәғиллијини тә'мин етмәкдир.

Шакирдләрин мүстәғил иши мәсәләси совет мәктәбиндә јени мәсәлә дејилдир. Лакин индијә кими шакирдләри дәрс, билик үзәриндә мүстәғил ишләтмәк үсуллары еһмал едилмишдир. Бунун бир сәбәби дә одур ки, шакирдләр анчағ али мәктәбә кирмәк үчүн мүәјјән нәзәри билик алмаға чәһд едир. күндәлик әмәли ишә һазырлашмырдылар вә нәтичәдә мәктәб һағгындакы Ганунда дејилдији кими, мәктәб һәјатындан узағ дүшүрдү.

Педагогикада шакирдин фәаллығы тә'лим принципләриндән бири кими гејд едилсә дә бу мүстәғиллијин, сәрбәстлијин маһијјәти јахшы ачылмыр.

Шакирдин мүстәғиллији дедикдә биз нә баша дүшүрүк? Бу истилаһ алтында шакирдләрин мүстәғил фикирләшмәси, вәзијјәтдән, һадисәдән мүстәғил баш чыхармаға чәһд етмәси, башгаларынын көмәји олмадан суала чаваб тапмасы нәзәрдә

туғулур. Мүстәғил ишдә шакирдин зәһни тәңгиди фәалијјәт кәстәрир. Буна көрә мұәллимин вәзифәси һәр бир шакирдин тә'лим просесиндә мүстәғил фикирләшмәсинә шәраит јаратмағдыр.

Белә шәраит әдәбијјат дәрсләриндә даһа чохдур. Тәчрүбәли мұәллимләр бәди әсәрин тәһлили вахты шакирдләр арасында мұбаһисә галхмасына, һадисә вә сурәтләр һағгында мұхтәлиф фикирләр јүрүдүлмәсинә шүүрлу сурәтдә имкан јарадыр вә өзләри бу чанлы, марағлы мұбаһисә вә мұзакирәјә үмуми истигамәт верирләр. Шакирдин фәаллығы мүстәғил ишинин дәрәчәсиндән, онун гојулан вәзифәни, тәләб олуан иши нә дәрәчәдә баша дүшмәсиндән асылыдыр. Јаддан чыхартмамағ лазымдыр ки, шакирдләри фәалијјәтсизлијә сөвг едән вә верилән билији садәчә механики оларағ «дәрк етмәјә» алышдыран һәр бир үсул—пис вә бунун әксинә оларағ онлары мүстәғил ишләмәјә, мүстәғил дүшүнмәјә, фәалијјәт кәстәрмәјә алышдыран һәр бир үсул—јахшыдыр.

Шакирдләри мүстәғил ишә алышдырмағын мұхтәлиф јоллары вардыр: көһнә биликләрә әсасән мүстәғил оларағ јени билик әлдә етмәк, шакирдләри дәрс китабы үзрә ишләтмәк вә саирә. Бурада мұәллимин јөнәлдичи вә һәәсләндиричи суал вә тапшырығларынын бөјүк әһәмијјәти вардыр. Ачығ дејәк ки, шакирдләрин синифдә мүстәғил ишләдилмәси үсулу вахт чәһтдән аз әлverişлидир. Бир чох мұәллимләр бу үсулу «бош вахт итирмәк» адландырыр вә буна көрә дә «горхулу» һесаб едирләр. Һалбуки мұәллим нә гәдәр јахшы тә'лим етсә дә шакирд мүстәғил ишләмәдикдә, фәалијјәт кәстәрмәдикдә билик мөһкәм олмур вә тез унудулур. Лакин мүстәғил ишдә шакирдин савад дәрәчәси, габиллијјәти, билик сәвијјәси нәзәрә алынмалыдыр. Әлбәттә, мүстәғил иши ојунчаға чевирмәк олмас.

Әдәбијјат дәрсләриндә шакирдләри фәаллашдырмағын вә мүстәғил ишләтмәнин ән кениш јајылмыш јолу онларын дәрелик үзәриндә синифдә ишләдилмәсидир. Дидактикада бу јени мәсәлә дејилдир. Мұәллимдән сонра, шакирдин ән јахшы көмәкчиси үмумијјәтлә китаб, хүсусән дәрсликдир. Буна көрә, мұәллим јени мә'лумат вермәклә бәрәбәр, шакирдләринә мұхтәлиф мәнбәләрдән, о чүмләдән дәрсликдән мүстәғил билик алмағ јолларыны да өјрәтмәлидир. Бу барәдә педагожи вә методик әдәбијјатда индијә гәдәр ән чох шакирдин евдә китаб үзәриндәки ишләриндән данышылыр.

Тәәссүф ки, шакирдин синифдә, дәрсдә, китаб үзәриндә ишләмәси јолларындан методик әдәбијјатда, демәк олар ки, данышылмамышдыр.

Шакирдләрин синифдә китаб—бәди мәтн үзәриндә ишләдилмәси чох мүрәккәб ишдир. Китаб үзәриндә ишин ән бәсит

нөвләриндән башламаг вә оңу тәдричән мүрәккәбләшдирмәк лазымдыр. Китаб үзәриндәки мүстәгил ишин ашағыдакы нөвләри ола биләр: 1) охунмуш әсәрдә әсас фикри тапмағы бачармаг; 2) охунан парчанын әсас мәзмунуну гысача олараг өз сөвләри илә даныша билмәк; 3) верилән мәтни диггәтлә охумаг вә дәрсликдәки суала орада конкрет чаваб тапмаг; 4) охунмуш парчанын мәнтиги мәзмуну илә әлағәдар олараг план тутмаг; 5) өјрәнилән һадисәләри мүгајисә етмәк; 6) бәдди мәтн әсасында тәсвир олуна һадисәни сәчијјәләндирмәк (һадисәнин нә вахт, нә үчүн вә нечә баш вердијини, инкишаф јолларыны вә нә илә нәтичәләндијини көстәрмәк); 7) дәрсликдә ирәли сүрүлән бу вә ја башга һөкүмү доғрулуғуну фактлар әсасында тәсдиг етмәк. Мәс.: Чаббарлынын «1905-чи илдә» әсәриндән данышаркән дәрс китабында 1905-чи ил ингилабы дөврүндә чар һөкүмәтинин Бакыда ән чоһ јерли буржуазијаја архаланмасы, халглар арасында гәсдән милли әдавәт төрәтмәси, кәнддә ингилаби фикрин кенишләnmәсиндә фәһлә синфинин ролу вә с. бәһс олунар. Шакирд бу һөкүмләрнн доғрулуғуну әсәрләрдән кәтирдији чанлы дәлил вә мисалларла сүбүт етмәлидир.

Әдәбијјат дәрсләриндә шакирдләри китаб үзәриндә мүхтәлиф мәгсәдлә ишләтмәк олар. Ашағы синифләрдә (V—VIII с. с.) ән чоһ мәзмунун мәнимсәнилмәси үзәриндә иш апарылыр. Јухары синифләрдә исә әсәрнн мәфкурәви вә бәдди тәһлили вахты шакирдин китаб үзәриндәки мүстәгил ишинә даһа кениш јер верилир.

Тәчрүбә көстәрир ки, тәлим просеси дүзкүн тәшкил едилән дәрсдә V—VIII с. с. вахтын тәхминән үчдә биринин китаб үзәриндә шакирдләрин мүстәгил ишләринә сәрф едилмәси мәсләһәтдир.

Шакирдин мүстәгил ишиндә һәмишә нијә? нә үчүн? суаллары әсас олмалыдыр.

Шакирдләри бу вә ја башга суал үзәриндә дәрин дүшүнмәјә алышдырмаг лазымдыр. Әдәбијјат дәрсләриндә шакирдләри китаб үзәриндә һәм јени билик верәркән, һәм әсәри тәһлил едәркән, һәм дә билији мөһкәмләндирәркән ишләтмәк олар. Кечилмиш материалын тәкрат едилмәсиндә дә шакирдләрин китаб үзәриндә мүстәгил ишиндән истифадә олунамалыдыр. Мәс.: шәрин вәзнини, гафијәсини, дурағыны тәјин етмәкдә, әсәрдә олан бәдди ифадә васитәләрини тапмагда шакирдләрин китаб үзәриндә мүстәгил ишләри чоһ хејирли олар. V—VIII с. с. бәдди әсәрләрин тәһлилиндән габаг онларын мәзмунунун мәнимсәдилмәси шәртдир. Мәзмунун мәнимсәдилмәси үчүн исә, мәләум олдуғу үзрә, ән хејирли јол суал гојмаг, әсәрнн планыны туттурмаг вә мәзмунуну шакирдләрин өз сөвлә-

ри илә ифадә етмәләринә мүвәффәг олмагдыр. Шакирдләр әсәрнн планыны тутмагда чәтинлик чәкирдләр. Бу иш үчүн мүәллимин рәһбәрлији алтында шакирдләрин синифдә, мәтн үзәриндә ишләмәләри лазымдыр. Шакирдләр охунан һиссәнин планыны тутмаг тапшырығы үзәриндә синифдә ишләдикләри заман бәдди мәтнн диггәтлә охујур, онун тәркиб һиссәләрини дүзкүн тәјин етмәјә чалышыр, әсас чәһәтләри икинчи дәрәчәликдән ајырмага чәһд көстәрирдләр. Бәзән шакирдләрин план үзәриндә мүстәгил ишләри бүтүн синфин иштиракы илә апарылыр. Ушаглар нөвбә илә мүәјјән һиссәни охујур вә бүтүн синфин фәал иштиракы илә һәр һиссәнин планыны тәртиб едирләр.

Мәләум олдуғу үзрә тәлим просесиндә шакирд мүстәгил фикир јүрүтмәдикдә, һадисәни, факты дәрк етмәјә чәһд етмәдикдә, билијин гавранылмасы вә јадда сахланылмасы механики олар, белә билик конкретликдән мәһрум олар вә чансыз, ағыр бир јүкә чеврилир. Шакирдләрин мүстәгил иши бир јандан биликләрин шүүрлу мәнимсәнилмәсинә, о бири јандан онун тәфәккүрүнүн инкишафына вә систематик әгли фәалијјәтинә көмәк едир. Буна көрә дә ушаглар јени биликләри һазыр һалда дејил, өзләринин тәфәккүрләри, шүүрлу, ағыллы фәалијјәтләри сәјәсиндә әлдә етмәлидирләр. Бу о демәклир ки, мүәллим јени билик верәркән елә јоллар сечмәлидир ки, шакирдләр шүүрлу әгли фәалијјәт көстәрсинләр, сәрбәст мүһакимә јүрүтсүнләр, мүгајисә етсинләр, үмумиләшдирсинләр вә нәтичә чыхартсынлар. Буларын һамысы анчаг шакирдин китаб үзәриндә фәал ишләмәси илә мүмкүндүр. Бурада јени билик вермәнин ән кениш јајылмыш јолу мүәллимин изаһы вә шәрһидир.

Икинчи хејирли үсул мүсаһибә үсулудур. Мүсаһибә үсулу шакирди материал вә китаб үзәриндә практик ишләмәјә сөвг едир. Буна көрә дә мүәллим мүсаһибәни елә апармалыдыр ки, шакирдләри мүстәгил шүүрлу дүшүнмәјә, зәһни кәркинлијә, конкрет мушаһидәјә сөвг етсин. Бу үсул мүәллимдән өз суаллары үзәриндә чидди дүшүнмәји тәләб едир. Шакирдләр бәдди әсәрнн елми-ичтимаи гаһунаујунлуғларыны мүстәгил олараг дәрк етмәкдә чәтинлик чәкирдләр.

А. Шагин «Мәктүб јетишмәди» һекајәсинин өјрәнилмәсиндә мүәллим мүсаһибә үсулу илә шакирдләри әсәр үзәриндә мүстәгил ишләмәјә истигамәтләндирәркән белә суаллар гоја биләр: мүәллиф һекајәни нә үчүн гышын тәсвири илә башлајыр? Әсәрдә Гурбанын портрети тәсвир олуна јерләри көстәрин? Гурбанын аиләсинә, вәтәнинә мүнасибәтини, онун өз сөзүнә вә ишинә әсасән тәјин един?

Мүөллийн Гурбана вә һачыгулуја мұнасибәтини фактларла кәстәрин. Бу һекајәдәки фәһләләрин вәзијјәтини совет дөврү һәјатындан кәтүрүлмүш охшар һекајәләрлә мұгајисә един. Бу әсәрин һекајә олдугуну нәзәри кәһәтдән сүбут един?

Шакирдләри китаб үзәриндә мүстәгил ишләдәркән верилән суал вә тапшырыларда ашағыдакы мәгсәдләр күдүлмәлидир:

1. Шакирдләрин сәбәблә нәтичә арасындакы әлағәни мүстәгил сурәтдә дәрк етмәләринә көмәк етмәк.

Мәс.: Аллаһверди илә Имамверди нијә атышырдылар? (V синиф), Новрузәли нә үчүн Вәлиханын евинә тојуг, чүчә, јумурта, ун, һәтта тојуглара дән дә кәтирир? Новрузәлинин почт хидмәтчисини дөјмәсинә сәбәб нә иди?

Бу суаллар шакирди дүшүнмәјә, сәбәби ахтармаға, нәтичәни тапмаға тәһрик едәчәкдир. Шакирдләр бу атышманы төрәдән сәбәбләри вә атышманын нәтичәсини фактлар әсасында кәркин зәһни әмәк сәјәсиндә тапачаглар. Еләчә дә онлар Новрузәлинин мин мүсибәтлә әлдә етдији тојуг-чүчәни, ун-дәни ханын евинә кәтирмәсинин, һәтта өзүнү ханын габағында мұгәссир сәјмәсынын, еләчә дә почт ишчисини дөјмәсинин сәбәбини онун авамлығында, өз һүгугуну баша дүшмәсиндә кәрәчәкләр.

Јери кәлмишкән гејд етмәк лазымдыр ки, шакирдләрин дәрслик үзәриндә мүстәгил ишләмәләриндә дәрәс китабларында гојулан суалларын мүстәсна әһәмијјәти вардыр.

Анчаг чох тәәсүф ки, әдәбијјат дәрсликләриндә гојулан суалларын чоху педагожи-методик тәләбләрә гәтијјән чаваб вермир. V—VIII синифләрдә мәтнин сонунда верилән суаллары үч група ајырмаг олар. Бурада әввәлчә мәзмуну алмаға, сонра идејаны тапмаға, даһа сонра исә әсәрин бәдини хүсусијәтләрини дәрк етмәјә көмәк едән суаллар верилмәлидир.

Әлдә олан дәрсликләрин, демәк олар ки, һеч бириндә бу принцип көзләнилмир, суаллар ән чох мәзмуну аид олур вә чох заман суал шакирди дүшүндүрмүр, «һә», «јох» чавабы тәләб едир.

Мәсәлән, VI синфин дәрслијиндә Низаминиң «Кәрпич кәсән кишиниң дастаны» һаггында 6 суал верилмишдир. Суалларын демәк олар ки, һамысы мұвәфғәтијјәтсиздир. Бурада шакирди дүшүнмәјә, ахтармаға, тапмаға, «бејин ишләтмәјә» мәчбур едән суаллар јохдур, суалларын чохунун чавабы механики олачагдыр.

Суаллар беләдир: 1. Гоча кәрпич кәсәнин ағыллы чавабы чавана нечә тә'сир едир?

2. Гоча нә илә фәхр едир? (?!)

3. һәмин әсәрдә шаирин әмәјә вә әмәкчи инсанлара јүк-сәк гијмәт вермәси нечә мұәјјән едилир? Биринчи суалын чавабы анчаг «јахшы» сөзү, икинчи вә үчүнчү суалларын чавабы исә даһа долашыг олачагдыр.

Бу суаллар Гоча нә илә мәшғул олуруд? Онун әмәјә мұнасибәтини иши вә сөзү илә кәстәрин? Шаирин әмәјә вә әмәк адамларына мұнасибәти нечәдир? Әсәрдән чыхан нәтичә нәдир?—шәклиндә гојулса, шакирд дүшүнүб-дашыныб чаваб верәчәкдир.

Г. Закирин «Тысбаға, гарға, кәсәјән вә аһу» тәмсилинин мәзмунуна даир 4 суал гојулур. 5-чи суалда (тапшырыг) тәмсили ашағыдакы плана мұвафиг нағыл един—дејилир. Китабда бүтүн парчаларын сонунда һазыр план верилир вә мәзмуну бу план үзрә данышмаг тәләб олунор. Әввәлән, бурада фикир, идеја, әсәрин нәтичәси өртүлү галыр, ачылымыр; икинчиси, һәр шеји һазыр вермәк шакирди пассив едир, фәаллашдырмыр. Бурада белә тапшырыг верилсә даһа јахшы оларды: Әсәри диггәтлә охујун, садә планыны тутун (V с. өјрәнибләр), планын һәр һиссәсинә мәзмуну мұвафиг ад верин, сонра бу план үзрә мәзмуну данышын. Әсәрин әсас идејасы нәдир? Тәмсилдә бирлији, достлуғу кәстәрән јерләри тапыб охујун вә с.

Шакирдләри китаб үзәриндә ишләдәркән гојулан суал вә тапшырыгларын икинчи мәгсәди верилән јени билији һәјатла, тәчрүбә илә әлағәләндирмәкдә шакирдләрин һәјати тәчрүбәләринә әсасланмагдыр. Мәсәлән, «Мәктүб јетишмәди» әсәрини өјрәнәркән әсәрин мәзмуну, ајры-ајры сурәтләрин портрет вә сәчијјәләри, әсәрин бәдини хүсусијәтләри илә бәрәбәр, шакирдләрин диггәтини белә бир мәсәләјә дә чәлб етмәк олар: «Көрдүјүнүз кими «Мәктүб јетишмәди»дә Гурбан да, Сәфәр дә, Тапрыверди дә өз вәзијјәтләриндән вә ағаларын зүлмүндән шикајәтләнирләр. Бәс нијә бир фәалијјәт кәстәрмирләр? Јөнәлдичи суалларын, еврестик мұсаһибәнин көмәји илә мұәллим шакирдләрин диггәтини о заман фәһләләрин бир һиссәсиндә синфи шурун зәиф олмасына, онлар арасында дини вә милли фәрғ вә әдавәтдән дүшмәнин мәһарәтлә истифадә етдијини дәрк етмәјә доғру истигамәтләндирир.

Беләликлә шакирдләрин китаб — бәдини мәтн үзәриндә иши ики истигамәтдә ола биләр:

1. Шакирдләр мұәллимин вердији изаһаты, ма'луматы тәсдиг едән вә нұмајиш етдирән фактлары китабдан—мәтндән тапырлар, онлар дәрсликдәки һөкмләрин доғрулуғуну мүстәгил иш јолу илә мәтндән кәтирдикләри мисалларла сүбүт едирләр;

2. Мүөллимин рәһбәрлији илә бәдин мәтн үзәриндә мүстәгил ишләјир вә мәтн тәһлил әсасында әсәрин идеја вә бәдин дәрәри, сурәтләрнн сәчијјәси, әсәрнн гурулушу һаггында конкрет нәтичәјә кәлирләр.

Әдәбијјат дәрсләрнндә шакирдләрнн мәтн (китаб) үзәриндә ишләтмәјин мүхтәлиф нөв вә методлары вардыр. Мәсәлән, әсәрдән (һекајә вә ја ше'рдән) јазычынын әсас фикрини көстәрән јерләрнн тапын? Әсәрнн ады сизчә мәзмун вә идејаны доғруму әкс етдирир? Әсәри һансы һиссәләрә ајырмағ вә һәр һиссәни нечә адландырмағ олар? Әсәрдәки әсас сурәтләрнн портретләрннн көстәрнн, онларын бу заһири көрүнүшләрннн даһили сәчијјәләри илә нә дәрәчәдә әлағәдар олдуғуну изаһ един? Гәһрәманы сәчијјәләндирмәк үчүн онун өзүнүн ишиндән, сөзүндән, әсәрдәки башгаларынын онун һаггындакы фикриндән вә мүәллифин она мүнасибәтини көстәрән јерләрдән мисаллар кәтирин? вә с.

Бизә белә кәлир ки, мәктәбин гаршысында дуран јени вә зифәләрлә әлағәдар оларағ, дәрсин трафарет, артығ көһнәләмиш, шаблон һалыны алмыш гурулуш гајдаларыны позмағ лазымдыр. Шакирдин мүстәгил ишиндән билијин мөһкәмләндирилмәси үчүн кениш истифадә едилмәлидир. Мөһкәмләндирилмәјән билијин һеч бир хејри јохдур. Бу чәһәтдән мәтн үзәриндә иш, мүхтәлиф чалышмалар билијин мөһкәмләnmәсинә сәбәб олур.

Әдәбијјат тәдрисиндә шакирдләрнн мүстәгил ишини, фәаллығыны тәмин едән ән јахшы үсул вә васитәләрдән бири дә диспутлардыр. Кәнчлик характернн тәшәккүл етдији дөвр дүр. Әхлағи сифәтләр мәнз бу дөврдә пүхтләшир, ирадә вә шүур бу дөврдә даһа мөһкәмләнир.

Шакирдләрнн һеч бир мүзакирә вә мүбаһисәјә сәбәб олмајан дәрсләр аз марағландырыр. Буна көрә дә һәм дәрси, һәм дә әдәбијјат үзрә дәрәдәнкәнар ишләри елә тәшкил етмәк лазымдыр ки, тәһлил олунан әсәр вә сәчијјәләндирилән сурәт һаггында мүзакирә вә мүбаһисә ачмағ мүмкүн олсун.

Бакы шәһәри 132 нөмрәли мәктәбин бир шакирди бу һагда өз фикрини белә ифадә едир: «Мән јахшы јолдашы, јахшы мүсаһиби чох севирәм. Мәнчә ән јахшы јолдаш мәнз јахшы вә ағыллы мүбаһисә етмәји бачаран адамдыр. «Елә мән дә бу фикирдәјәм»—дејә һамы илә һәр шејдә разылашан адамлардан мәннм ачығым кәлир».

Әдәбијјат дәрсләрнндә исә һәм синифлә, һәм дә синифдәнкәнар ишләрдә белә мүбаһисә, мүзакирә етмәјә, мүстәгил фикир јүрүтмәјә нә гәдәр кениш имкан вардыр.

Јери кәлмишкән демәк лазымдыр ки, әдәбијјат тәдри-

синдә шакирдләрнн фәаллашмасында мүхтәлиф екскурсияларын, коллектив тамашаларын да хејри чохдур. Чох тәәсүф ки, һәлә дә Бакы, Кировабәд, Сумгајыт кими шәһәрләрдә, еләчә дә бу иш үчүн шәраит вә имкан олан башга јерләрдә синифдәнкәнар иш үсулларындан сәмәрәли истифадә едилмир. Әдәбијјатымызын бүтүн дөврләрннн өјрәнмәк ишиндә шакирдләрнн фәаллашдырмағ үчүн республика инчәсәнәт музејиндән, Низами адына музејдән, Чаббарлы адына театр музејиндән, театр вә кинолара коллектив тамашаларын тәшкилиндән вә онларын мүзакирәсиндән кениш истифадә олунмалыдыр.

Билијин бачарыға чеврилмәсиндә вә нәһајәт вәрдиш һалына кечмәсиндә әдәбијјат нәзәријјәсинин јахшы тәдрисинин әһәмијјәти чохдур.

Бу јахшыларда университетнн гијаби шә'бәсинин IV курс тәләбәси Х. Ашығ Әләскәрнн «Көрмәдим» рәдифли мәшһур гошмасынын вәзинни вә һечаларынын сајыны тәјин етмәкдә чох чәтиклик чәкди. Бу нөгсан орта, һәтта али мәктәб тәләбәләринин чохуна хасдыр. Мәктәб шакирдләрннн хејли һиссәси вәзн, гафијә, рәдиф, дурағ, мүхтәлиф ше'р формалары һаггында кобуд сәһвләрә јол верир, бә'зән адамы һејрәтә саламағ дәрәчәдә чәһаләт көстәрирләр.

Бунун әсас сәбәби мәнз бу биликләрнн мәннмәнилмәси үзәриндә шакирдләрнн мүстәгил ишләдилмәмәси вә фәаллашдырылмаамасыдыр. Шакирд әдәбијјат нәзәријјәсинин вә бәдин ифадә васитәләринин хүсусијјәтләри үзәриндә синифдә вә елдә ардычыл оларағ мүстәгил ишләдији заман елдә едилән билик тәдричән бачарыға вә нәһајәт вәрдишә чеврилир.

Бүтүн бунлар бир даһа көстәрир ки, әдәбијјат тәдриси саһәсиндә күнүн тәләби илә әлағәдар оларағ шакирдләрдә мүстәгил ишләмәк вәрдиши јаратмағ вәзифәси әдәбијјат мүәллимләрннн гаршысында дуран ән чидди мәсәләләрдәндир.

Мәммәд МӘММӘДОВ,
Низами адына Әдәбијат вә дил
институтунун баш елми ишчиси,
филологи елмләр һәмизәди.

М. Ә. САБИР ВӘ МӘКТӘБ

Халг шаири Мирзә Әләкбәр Сабир (1862—1911) ичтимаи фикир тарихимиздә шәрәфли јер тутан бөјүк синалардан биридир. Оун ингилаби-демократик поезијасы өз мүасирлији, хәлгилији, јүксәк сәнәткарлығы вә дәрин реализми илә Азәрбајчан мәдәнијәтинин, бәди ичтимаи фикринин тәрәгги-синдә мүстәсна рол ојнамышдыр.

Әсримизин әввәлләриндә баш верән ингилаби-сијаси һадисәләр Азәрбајчан мәдәнијәтинин башга саһәләри кими, маарифин инкишафы, мәктәб шөбәкәсинин кенишләnmәси үчүн дә әлверишли шәраит јаратды. Бу замандан е'тибарән тәрәггипәрвәр халг зијалыларынын фәалијәт даирәси даһа да кенишләнди. Онлар халг күтләләринин маарифләnmәси, кәнч нәслин тә'лим-тәрбијәси саһәсиндә мүһүм ишләр көрдүләр. Бақыда вә Азәрбајчанын рајонларында јени үсуллу мәктәбләрин ачылмасы, ана дилиндә програм вә дәрсликләрин јарадылмасы, ушаглар үчүн ајрыча журналларын бурахылмасы ишиндә маарифпәрвәр зијалыларын бөјүк хидмәтләри олмушдыр.

Халг ичәрисиндә бөјүк нүфузу олан маариф хадимләри сырасында М. Ә. Сабирин шәрәфли јери вардыр. Азәрбајчан педагожи фикринин инкишафы тарихиндә мүһүм рол ојнајан Сабирин ады маариф, мәктәб, кәнч нәслин тә'лим вә тәрбијәси мәсәләләри илә сых сурәтдә бағлыдыр. Илк тәһсиллини моллаханлада алан, схоластик тә'лим үсулларынын чанлы шаһиди олан, јазы јаздығына көрә молласы тәрәфиндән дөјүлән Сабир сонралар өз јарадычылығында вәтән өвләданын тәһсилли вә тәрбијәси мәсәләләринә кениш јер вермишдыр. О, мәктәб вә маариф һаггында ајрыча әдәби-нәзәри мөгәләләр јаздығы кими, мәктәбә дүшмән олан һәр чүр мүртәчә үнсүрләри дә өз сатираларында кәскин тәнгид атәшинә тутмушдыр. Сабир сөзүн кениш мә'насында әсил халг мүәллими олмушдыр. О, бир мүддәт Шамаһыда мәктәб ачымыш, өмрүнүн сон күнләринә кими мүәллимлик етмишдыр. Сабир, ејни заманда, ушагларын севимли шаири иди. О, бүтүн өмрү боју ушаглары унутма-

мыш, онлар үчүн хүсуси нәғмәләр, мәнзум һекајәләр, тәмсилләр јаратмышдыр.

М. Ә. Сабирин маариф, мәктәб мөвзусунда јазылмыш мөгәләләри индијәдәк там шәкилдә топланыб, нәшр едилиб кениш охучу күтләләринә чатдырылмадығы кими, тәдгигатчыларын диггәтиндән дә јајынмышдыр. Һалбуки бу мөгәләләри өјрәнмәдән Сабир сатираларында мәктәб, тә'лим вә тәрбијә мәсәләләринә даир ирәли сүрүлмүш бир сыра фикирләри там ајдынлығы илә тәсәввүр етмәк, шаирин мүтәрәгги педагожи көрүшләрини дүзкүн шәрһ етмәк чәтиндир.

Доғма халгынын мадди вәзијәти кими, мә'нәви еһтијачлары да Сабирин даим дүшүндүрән, јазмаға, данышмаға вадар едән мүһүм амилләрдән бири иди. Халгын мә'нәви еһтијачлары Сабирин мәктәб, маариф, мәтбуат, театр мөвзусунда вә башга мөвзуларда јаздығы мөгәләләрдә кениш шәкилдә әкс олунмушдыр. Һәмин мөгәләләрдә бөјүк бир гајгыкешлик, шаирин вәтән вә халга дәрин мәнһәббәт һисси дујулмагдадыр.

1907-чи илдә М. Ә. Сабир мәтбуатда «Заман нә истәјир? Амма биз...» ады бөјүк бир мөгәлә илә чыхыш етмишдыр. Ахундан да көрүндүјү кими, мүәллиф чох мүһүм бир мөвзуја тохунмуш, өз охучусуну дөврүн, заманын тәләбләри илә таныш етмәјә чалышмышдыр. Бу мөгәлә заманы—азадлыг уғрунда мүбаризә илләрини дәриндән дәрк вә тәсдиг едән ингилабчы демократ вә маарифпәрвәр шаирин мә'налы чағырышы кими сәсләнир.

Әсәрин әввәлиндә мүәллиф «милләтә, миллијәтә көмәк» нөгтеји-нәзәриндән инсанлары үч әсас група (ушаглар, чаванлар вә гочалар) бөлүр, сонра да кәнчликдән, азадлыг уғрунда мүбаризәдә, чәмијәтин тәрәггиси вә инкишафында кәнчлијин ролундан кениш бәһс едир, онлары халгын кәләчәк хиласкарлары әсил сәадәт мүбаризләри кими сәчијәләндирир. Кәнчлијин көзәл мә'нәви кејфијәтләринә, билик вә идракына, ағыл вә кәмәлына јүксәк гијмәт верән Сабир дејир: «Анлашылды ки, милләтин пишрәфтинә, сәадәтинә баис олан... чаванлардыр. Амма һансы чаванлар? Бурасы бөјүк суалдыр. Чавабына ичзими е'тираф илә буну дејә биләрәм ки, о чаванлар раһи-ничата, тәриг вә сәадәтә дәлил, һади ола биләр ки, охумуш олалар, али мәдрәсәләрдә тәһсилли-елм, тәһсилли-кәмәлат етмиш олалар. Ана дилләриндән... зијадәсинчә дә олмаса, кафи гәдәр хәбәрдар олмуш олалар...»¹.

Сабирә көрә мәнз белә кәнчләр—елм, билик вә камал саһиб иди олан кәнчләр халг иши уғрунда, азадлыг уғрунда фәал

¹ «Тазә һәјәт» газети, 19 сентјабр 1907, № 124.

мүбариз ола билэрлэр. Мүәллиф көстөрүр ки, инди елм, мэдәнијјет, ингилаб әсридир. Кәнчләр заманын руһуна мүвафиг һәрәкәт етмәли, елмин әсасларына јијәләнмәк вә камала чатмаг үчүн һәр чүр чәтинлијә синә көрмәли, мөһкәм ирадә саһиб олмалыдырлар. Мүвәффәгијјәтин рәһни мөһз бундадыр.

Вәтәнпәрвәр шаир Азәрбајчан кәнчләринин ана дилиндә тәһсил ала билмәсәсинин сәбәбләрү үзәриндә дә әтрафлы даянмыш, «милләтдәи, миллијјәтдән бихәбәр олан» зијалылары кәскин тәнгид атәшинә тутараг бунун фәһиләи бир һал олдуғуну тәәсүфлә хатырлатмышды. Мүәллиф бу барәдә дәр: «Һејф ки, мәәттәсүф буну сөјләјә биләрәм ки, милләтинизин авам чаванлары чохдур. Милләтдән, миллијјәтдән бихәбәр оланлары даһа чохдур. Нә тәәсүфлү бир һал! Бундан даһа бөјүк тәәсүф олуначаг бурасыдыр ки, охумуш чаванларымыз дәхи әксәријјәт илә ана дилиндән... лазымынча хәбәрдар ола билмәјибләр. Әчәба, бу тәгсир кимдәдир, охумушларымыздамы? Хејр! Хејр! Тәгсир бизим мәктәбсизлијимиздәдир, үсули-чәдид үзрә тәшкил олунмуш мүнтәзәм мәктәбләримиз олмамасындадыр...»¹.

Башга маарифпәрвәр јазычылар кими, Сабир дә мәктәби, маарифи идеализә едир. Маариф вә мэдәнијјәтә бөјүк үмидләр басләјән мүәллиф «дәрдин чарәсини» мәктәбдә көрүр: «...Даһа о заманлар кечди, мэдәнијјәт, һүрријјәт заманы кәлди. Һәр бир дәрдин, илләтин чарәсинә бахмаг заманы јетишди. Әчәба, бизим дә дәрдемизин чарәси вармы? Бәли!.. Бәли, чарәмиз, ән бөјүк чарәмиз мәктәбдир. Мәктәб, јенә мәктәб! Һәлә исә шәһәрдә, бачардыгча һәр кәнддә иштијаг илә, иттифаг илә мәктәб ачмалы... бунунчун да чалышмалы! Амма кимләр чалышмалы? Зијалы чаванлар! Чүнки ислам милләтиндә мәктәби пул ачмаз, пуллулар да ачмаз, нә төвр олса да охумуш, зијалы чаванлар ачарлар. Зира пуллуларымыз әксәријјәтлә авам олдуғлары үчүн мәктәбин фәдәсини, мәнфәәтини, хејрини кәмалынча дүшүнмәзләр. Дүшүнмәдикләри үчүндүр ки, бу јолда сәрфи-һиммәт едиб пул да хәрчләмәзләр»².

М. Ә. Сабир 1905—1907-чи илләр ингилабы дөврүндә, јатмыш, мәзлум халғларын артыг гәфләт јухусундан ајылдығы, азад, хошбәхт кәләчәк уғрунда гызғын мүбаризәјә башладығы бир вахтда «милләт хадимләринин», «пуллуларын» фәалијјәтсиз, тәшәббүссүз галдығыны, заманын тәләб вә һөкмүнә чаваб вермәдијини көрүб од кетүрүр. «Еј ваһ, нә гәмлү һаләт, нә јаман рәзаләт, аман аллаһ, бу кирдаблар бизи боғур, биз һәлә

¹ «Таза һәјәт» гәзети, 19 сентјабр 1907, № 124.
² Јенә орада.

гафил дуруруг»—дејә, әзәмәт вә гәзәб долу сәсини учалдыр, өз халғыны дөврлә ајаглашмаға, тәрәгги вә јүксәлишә чағырыр.

Мәгалә зијалылары, кәнчләрә мүәллифин мәналы мүрачәти илә битир: «Һәркаһ сиз бу шанлы вәзифәнизи лајигинчә јеринә јетирсәниз, јәгин единиң ки, зәнчири-әсарәтдә, гејди-чәһаләтдә боғулуб галмыш милләтдашларынызы гәрг олдуғлары вәртеји-һәләкәтдән саһили-ничата чыхарда биләрсиниз. Мәктәб ачдырын, мәктәбләр ачдырын, та ки, нәтичәсиндә о биз дәнә охумуш, бөјүк охумуш, ана дилиндән... хәбәрдар олан чаванлар саһәраји-мејдани-тәрәгги олсунлар. Бир дә тәгазаји-зәманы мулаһизә едиб дә иш көрмәли! Билдирмисиниз зәман нә истәјир? Амма биз...»¹.

Бу илләрдә маариф, мәктәб, кәнч нәслин тәлим вә тәрбијәси Сабири ән чох мәшгул едән мәсәләләрдән бири олмушдур. О, һәмин дөврдә имтаһан вериб мүәллимлик вәсигәси алыр, маарифпәрвәр зијалыларын көмәји илә Шамахыда мәктәб ачыр, достларына јаздығы мәктубларын бириндә дедији кими, «үсули-тәдрисин әмәли олараг ганун вә гәвадинн» өјрәнир, «мәктәбә лазым олан үлүмә» бәләд олур...².

Шаирин педагожи фәалијјәти онун әдәби-бәдии јарадычылығы үчүн зәнкин материал вермишди. Педагожи фәалијјәтиндә гаршылашдығы маниә вә чәтинликләр Сабирин һәм шәрләриндә, һәм дә публицист әсәрләриндә әкс олунмушдур. Шаир бу заман гәләмә алдығы сатираларында «үсули-чәдид» мәктәбләриндән ваһимәјә дүшән мүртәчеләри, «өвлади-вәтәнин» тәрбијәси үчүн бир гәпик пул вермәјән пуллулары, мәктәб чоһалдыгча чибди бошалан руһаниләри, «Оғул мәнимдир әкәр, охутмурам, әл чәкин!» дејиб өз ушағыны мәктәбдән чәкән авамлары өлдүрүчү тәнгид атәшинә тутурду («Ваһ! бу иминш...», «Охутмурам, әл чәкин!», «Арзу», «Бу бојда!..», «Вермирәм а!..», «Нечин мәктәбә рәғбәтим олмајыр» вә с.).

М. Ә. Сабир кениш халғ күтләләринин өз инсанлыг һүгүлларыны дәрк етмәси үчүн онларын ајылмасына, маарифләнмәсинә мүһүм шәртләрдән бири кими бахырды. Бу ишдә мәктәбин мүһүм ичтиман-тәрбијәви ролуну нәзәрә алан шаир елмләрин јайылмасы үчүн мәктәбләр ачылмасыны зәрури һесаб едирди. Лакин буржуа-мүлкәдар ағалар вә һабелә, онларла һәмфикир олан руһаниләр мәктәбләрин ачылмасына һәр вәситә илә мүғавимәт көстәрдиләр. Бунун да сәбәби ајдын иди. Јени үсуллу мәктәбләрдә тәһсил аланлар дүнјәви елмләри өјрәндикдән сонра дин хадимләриндән үз дөндәрдири. Бун-

¹ «Таза һәјәт» гәзети, 19 сентјабр 1907, № 124.

² М. Ә. Сабир. Һөнһопнамә, 1922, сәһ. 401.

дан да руханилэрэ чидди мадди зэрэр дэјирди. Сабир «Нечин мэктебэ рэгбәтими олмајыр» адлы сатирасында мэктебин ичти-ман әһәмијјәтини вә буна руханиләрин мәнфи мүнәсибәтнин кестәрәрәк дэјирди:

Вә бир дә бу мэктеблиләр бил-үмүм
Охурлар кәмалынча али үдүм,
Едирләр бизә сонра јексәр һүчүм,
Бунунчүн она рэгбәтими олмајыр!
Чибим долмајыр, долмајыр, долмајыр!..

Ејни идејалары Сабир публисист әсәрләриндә дә ирәли сүрүб әсастандырды. О, мәгаләләриндә күчлү мәнтиг вә елми дәлилләрлә мэктебә дүшмән олан «кисәдостлары» ифша едир, дэјрәтли вәтәндашларыны «елм вә тәрбијә ачлары олан» вәтән өвладларына көмәк кестәрмәјә, милли мэктебләр, китабханалар ачмаға чағырды. Мәгаләләринин бириндә мүәллиф дэјирди: «...Бизим шәһәрлә мэктебин вә фәјидати-мэктебин нә олдуғун билмәјәнләр чохдур, һәтта үсули-чәдид үзрә тәдрисин адындан белә горханлар даһа зијадәдирләр... Бә'зән әрбаби-гәрәзләр, јә'ни кисәдостлар, худпәрәстләр,—мэктеб ачылыр исә кисәләриндән пул алыныр,—горхусундан үсули-чәдидәни әвамүнәсын нәзәрләринә бир әмри-гәбиһ вә бир әмәли-намәшру' кими кестәрирләр. Одур ки, ил јарым бундан әгдәм тәшәббүсүндә олдуғумуз мэктеби-миллијјәмиз бу һала кими әлачпәзир олуна билмәјир. Нәр вәтәт игдамат олунар исә инсафа јарашмајан бир шәјиә бурахылыб, өз кисәләрин мүнәфи-зә етмәк үчүн өвлади-вәтәни, елм вә тәрбијә ачлары олан өвлади-вәтәни ачындан өлдүрүб мәнв вә набуд етмәк истәјирләр»¹.

М. Ә. Сабир варлы синифләрни елм, маариф вә мэдәнијјә-тә гаршы дүшмән мүнәсибәтләрини көрүб онлардан үз дөндәрир, беләләрини халг, вәтән вә милли гејрәт һиссиндән узаг олдуғларына көрә иттиһам едир. «Инди мәним кисәдостларә дэјәчәк бир сөзүм јохдур, тој онлар бу ләәмәт илә мүнәфи-зә етдикләри кисәләрин гәбрләринә апарсынлар»—дэјә, варлылары тамамилә рүсвај едир, охучуда онларә гаршы гәзәб вә нифрәт һиссини даһа да күчләндир.

Лакин бөјүк шаир халгын гүввәсинә инамыны һеч вахт итирмир, кәләчәјә никбин нәзәрлә бахырды. О, гәлбләри халг вә вәтән ешги илә дөјүнән гејрәтли вәтәндашларына, маариф-пәрвәр зијалыларә мурачиәт едир, «Мәним бир тәвәггәм, бир хаһишим вар исә—исламијјәт гәдри, инсанијјәт рүтбәси, мил-

¹ «Тазә һәјәт» гәзети, 6 мај 1908, № 101.

лијјәт шә'ни, маариф дәрәчәси таныјан гејрәтмәндәни-вәтәни-миздәндир».—дэјәрәк, өз үмидини мәнз онларә бағлајырды.

Халг хадимләри вә маарифпәрвәр зијалыларын вәтән өвладынн сәадәти, истигбалы наминә етдији һәр бир хејрхал, мэдәни тәшәббүс Сабир тәрәфиндән һәрәрәтлә гаршыланыр, гызғын мудафиә едилрди. 1906-чы илдә Шамаһыда реални вә рус-мүсәлман мэктебинин ачылмасы, китабхана вә «басмаһана» тәшкилине даир мәсәлә мұзакирәси белә мэдәни тәшәббүсләрдән олдуғу үчүн вәтәнпәрвәр шаирни севиндирмиш вә ону јени-јени мәгаләләр јазмаға руһландырмышды.

М. Ә. Сабир мэктеб мәсәләсинә даир илк мәгаләни 1906-чы илин августунда јазмышдыр. О, һәмин мәгаләдә охучуларына белә бир шад хәбәр верирди ки, «Шамаһыда бу күнкү маарифдост бабалар кәләчәкдә вәтәнин вә өвлади-вәтәнин тәрәгги вә тәаласын анчаг охумагда мұшаһидә етдикләриндән Шамаһынн 2-чи частында ваге Дәрәмәһәллә ады илә мәшһур олан бир гәт'ә хараба јери өз хәрчләри илә руси вә мүсәлманни мәдрәсә бинакүзарлығындан өтрү губернатордан әризә вә ситәсилә тәвәгге етмишдиләр. Бу ахыр күнләрдә изнинә мұвәффәг олдуғлары үчүн һәмән јерин нәгшеји-мүсәвдәсин губернатор диванханасына көндәрибләр. Вә бу хусусда ианә дөфтәри ачылыб... Иншаллаһ, мәдрәсәнин тәсдиг хәбәри јетишдикдә тә'миринә шүрү' олунмагла бәрабәр кафи гәдәринчә парә ианәсинә мәтлуби-вәчһ илә гејрәт кестәрилмәсинә үмидвар олуруз»¹.

Сонракы мәгаләләриндә мүәллиф «реални ушголанн тәшкилиндән өтрү» артыг губернатор тәрәфиндән папучителә кестәриш верилмәсиндән, мэктеб үчүн мадди вәсаит топланмасындан, мұфәттишин кәлмәсиндән, билаваситә әмәли ишә башланмасындан бәһс едирди. О, Шамаһыда истәр реални, истәр сә рус-мүсәлман мэктебләринин ачылмасына вә онларын сәмәрәли фәалијјәтинә даир јаздығы мәгаләләриндән бириндә дэјирди: «Өтәдән бәри арзусунда олдуғумуз реални ушголанн изнинә вә шүрунә мұвәффәгијјәтимиздән маәдә әнгәриб зәманда руси вә мүсәлманни ушгола тәшкилине дөхи наллијјәтимизә мұтмәни олдуғумуз үчүн чәмаәтимизин, әләхүсус маарифмәндәналарымызын фөвгәл'адә мәсәррәтләриндән наши нечә бир әһәмијјәтли әмрин ичрасына һиммәт едилиб, гејрәт кестәрилмәкдәдир... Әмин олуруз ки, бу зијалы фикрин нәтичәји-мәһсулу олан... бөјлә бинакүзарлығлар... керидә галмыш чәмаәтимизи вә маарифсизликдән харабазар дәнән вәтәни-

¹ «Һәјәт» гәзети, 24 август 1906, № 189.

² «Иршад» гәзети, 9 октябр 1906, № 237.

мизи чиддән шәрәфләндирәчәк, .. өвлад вә әһфадларымызын бәхтијаранә јашамагларына сәбәб олачаглар»².

Беләликлә, маарифпәрвәр шаир өз мәгаләләриндә Шама-хы реални мәктәбинин ачылмасы просесини кениш шәкилдә ишыгландырмышдыр. Бу мәгаләләрлә јахындан танышлыг белә бир иддиә үчүн әсас верир ки, Сабир Шамахыда мәктәб ачмаг барәсиндә һөкүмәтә әризә тәгдиминдән башламыш изн алынмасына, бина тикитиси үчүн пул топланмасына, мүфәттишин кәлмәсинә, шакирдләрин гәбулуна вә нәһәјәт, мәктәбин тәнтәнәли ачылышына гәдәр,—бүтүн мәрһәләләрини диггәтлә изләмиш, һәмин мәктәбин биләваситә тәшәббүс-чү вә тәшкилатчыларындан бири олмушдур.

М. Ә. Сабир јалныз мәктәбин ичтимаи-тәрбијәви ролуну изаһ вә онун әлејһдарларыны ифша етмәклә кифәјәтләндириди. О, һабелә гызғын әмәли фәалијјәт көстәрир, Шамахы мәктәбләриндә биләваситә дәрс верир, ушагларын тәһсил вә тәрбијәси илә мәшғул олурду. Бөјүк шаир өз һәмјерлиси С. М. Гәнизадәјә јаздығы 1908-чи ил 17 август тарихли мәктубунда дејирди: «...Иштијаг вә мәнәббәтим елм вә мәарифәдир. Бојлә олдуғу үчүндүр ки, беш ај олур ки, мәдари-мәишәтим олан дү-канчыгазымы фүрухт едиб, үсули-тәдрисин әмәли олараг гә-нун вә гәвадин тәһсил үчүн фәзиләтмәаб Әбдүлхалыг әфән-динин мәктәбинә кетмәклә бәрәбәр, мәктәбә лазым олан үлү-мә дә кәсби-бәләдијјәт етмишәм. Һала ики ајдан зијадәдир ки, о мәктәбдә ушагларә тәлим едирәм. Һәм дә тәлимими тәгдир едијорләр...»¹.

Бу мәктубдан аз сонра Сабир ән бөјүк арзуларынын би-рини һәгигәтә чевирир, габагчыл зијалы вә мұәллимләрин кө-мәји илә Шамахыда мәктәб ачмаға мұвәффәг олур. Шаирин педагожи көрүшләринә даир диссертасија мұдафиә едән мәр-һум Ә. Тағыјевин јаздығына көрә, бу мәктәбдә «ана дили, фарс дили, арифметика, чоғрафија вә тәбиәтә даир бәзи иб-тидаи мәлүматлар, гур'ан вә шәриәт дәрсләри тәдрис еди-лирди»².

Сөз јох, бу мәктәб узун мүддәт јашаја билмәзди. Бир тә-рәфдән мадди имканын азлыгы, дијәр тәрәфдән дә јерли мур-тәчеләрин тәзјиги нәтичәсиндә Сабир сонралар мәктәби бағ-ламаг мәчбуријјәтиндә галды. Лакин маарифпәрвәр шаир һеч вахт мәктәбдән, кәнч нәслин тәлим вә тәрбијәсиндән ајрылмаг истәмирди. О, нечә олур-олсун мұәллим ишләмәк арзусунда иди. Бу мәгсәдлә бөјүк шаир 1910-чу илин әввәлләриндә Ба-

¹ М. Ә. Сабир. Һопһопнама, Бақы, 1922, сәһ. 401.

² Ә. Тағыјев. Сабирин маарифпәрвәр вә педагожи көрүшләри (намизәд-лик диссертасијасы), сәһ. 122.

қыја кәлмиш, чох чәтинликдән сонра Балаханы мәктәбиндә ишә дүзәлмишди.

Балаханы нефт рајонунда мұәллим ишләмәси, фәһләлә-рә үнсијјәти Сабирин поетик јарадычылығы үчүн зәнкин вә әлван материал верди. Шаирин мөвзу даирәси даһа да кениш-ләнди. О, Бақы мәтбуатында мұнтәзәм вә фәал иштирак етмә-јә башлады.

Сабир әсил халг мұәллими иди. О, јалныз дәрс демәклә ки-фәјәтләндириди, Балахананын ичтимаи-мәдәни һәјатында ке-ниш фәалијјәт көстәрирди. Тез-тез јерли әһали гаршысында чыхыш едир, фәһлә китабханасында сөһбәтләр кечирирди...

Бүтүн булар шаирин әлејһдарларыны даһа да гәзәбләнд-дирмишди. Онлар дөври мәтбуат сәһифәләриндә халг шаири-нә гаршы шәхсигәрәз, бајағы «тәнгидләр» чап етдирдији ки-ми, кизли һәдә мәктублары көндәрмәкдән дә чәкинмирдиләр.

Бөјүк шаир өз әлејһдарларынын алчаг һәрәкәтләринә мәр-данәликлә снә көрир, «сахта бир хәтти-хам илә» јазыб көнд-әрдикләри һәр чүр тәһдидләрә, һәдә-горху мәктубларына гар-шы кәскин, өлдүрүчү тазијанәләрлә чаваб верир, әдәбијјәти-мызын гызыл фондуна дахил олмуш классик әсәрләрини јара-дырды. Сабирин өз дүшмәнләри гаршысында «гочаман дағ» кими дајанмасы, мұбаризә әзми онун һәмин күнләрдә јаздығы сатираларда габарыг шәкилдә әкс олунмушдур.

Сахта бир хәтти-хам илә мәнә кағыз јазыб.

Еј мәни тәһдид едән мин дүрлү тә'кидат илә!

Бојлә: «Хортдан кәлди, дур, гач!» сөзләрин кет-тифлә дә,

Затыны Сабир таныркән горхмаз өвһамат илә!

Сабирин апардығы әдәби-ичтимаи мұбаризәләр һаггында ајдын тәсәввүр верән бу тазијанә мәтбуатда дәрч едилдикдән¹ ики күн сонра Балаханы мәктәбинин нәзарәтчиси Бахыш Әһ-мәдовун «Күнәш» гәзетиндә шаирин педагожи фәалијјәтинә даир бөјүк бир мәгаләси чап олунмушдур². Бу мәгалә һәм ју-харыдакы тазијанәнин конкрет олараг нә мұнасибәтлә јазыл-дығыны, һәм маарифпәрвәр шаирин ичтимаи-педагожи фә-алијјәтини ајдынлашдырмаг үчүн мұһүм әһәмијјәтә маликдир.

«Адсыз мәктубларә чаваб» адландырдығы һәмин мәгалә-синдә мұәллиф Сабир барәсиндә истәр бөјүк шаирин өзүнә, истәрсә Балаханы мәктәбинин мүдириңә көндәрилмиш һәдә мәктубларына даир мәлүмат верир, башдан-ајаға бөһтан вә гәрәзлә долу олан бу јазыларын мөзмуну илә охучулары та-ныш едирди. Б. Әһмәдов имзасыз мәктубларын мұәллифинә

¹ «Күнәш» гәзети, 3 нојабр 1910, № 58.

² Јенә орада, 5 нојабр 1910, № 60.

мүрачиәтлө: «Чәнаб, сахта бир хәтт илә мәнә вә мәктәбимизин мұәллими Сабир Таһирзадә чәнабларына почт васитәсилә көндәрмиш олдуғун бирәр мәктубун октјабр ајынын 27-чи күнүндә вусулуруз олмушдур»—дедикдән сонра мәктубларын мәзмуну барәсиндә мұфәссәл мә'лумат верир. Һәмнин мә'луматдан ајдын олур ки, мәктубларын мұәллифи өзүнү балаханылы кими гәләмә вериб, М. Ә. Сабирин куја «чоғрафија, һесаб, һәтта түрк дили тәдрисиндә дә игтидарсыз олдуғуну» идиә едир, «онун мәктәбдән чыхарылмасыны... әвәзиндә мұғтәдир бир мұәллимин нәсб олунмасыны мәсләһәт» көрүрмүш?!

Мәгаләнин мұәллифи Б. Әһмәдов «намә'лум чәнаба» мұрачиәтлө дејир:

«Әфв ет, әфәндим, әфв ет!.. Сәнин балаханәли олмујуб,.. нәрәли, нә карә вә ким олдуғуну, бин дәфә көрүб танымыш олдуғумуз хәттин бизә авлатды, һәм дә доғру олараг анлатды. Сәнин хәттини таныјанлар мәктублары көрәр-көрмәз бедунитәәммүл ...нин хәттидир дејә, һәр јердә буна шәһадәт верәчәкләринә мұғәррәр олдулар.

Лакин мән сәни бојлә рәзил игдаматда булуанлардан әдд етмәз идим!.. Мәәттәәссүф булуишушсән! Онда да Сабирин һәггиндә! һейф, һейф!..».

Мұәллиф Сабирин педагожи фәалијјәтинә јүксәк гижмәт вермиш, бөјүк шаири, ејни заманда, «һәвәсли, чалышган, мұғтәдир» бир мұәллим кими сәчијјәләндирмишдир.

Бөјүк шаирин сағлығында јазылмыш башга бир мәгаләдә дә Сабирин педагожи фәалијјәти ејни илә бу мүр, јүксәк гижмәтләндирилир, онун ады мәктәб, кәнч нәслин тә'лим вә тәрбијәси ишиндә сач ағартмыш гочаман педагогларла бир сырада чәкилир, «мұғтәдир» бир мұәллим олдуғу көстәрилирди¹.

М. Ә. Сабирин мәктәблә әлагәсиндән данышаркән мұһүм бир мәсәләни дә гејд етмәк лазымдыр. Кениш халг күтләләринин маарифләнмәси, кәнч нәслин тә'лим вә тәрбијәси ишиндә мәктәбин ролуну јүксәк гижмәтләндирән, узун мүддәт мұәллимлик едән Сабир, ејни заманда, Азәрбајчан ушаг әдәбијјәтинин көркәмли јарадычыларындан бири олмушдур.

Шаирин ушаглар үчүн јаздығы әсәрләр дә дөврүн зәрури тәләбләринә чаваб олараг јаранмышдыр. Бу заман мәктәбләрдә ана дили вә әдәби гираәт дәрсләринә кетдикчә даһа артыг јер верилир, јени дәрсликләр чап олунур, мәктәб, тә'лим вә тәрбијә мәсәләләриндән бәһс едән «Дәбистан» (1906—1908), «Рәһбәр» (1906—1907) кими хүсуси журналлар буратхылырды.

Сабирлә дәрслик мұәллифләри олан А. Сәһһәт, М. Маһмудбөјов, С. С. Ахундов вә башгалары арасында сых јарадычылыг әмәкдашлыгы, шәхси танышылыг вә достлуг вар иди. Тәсадүфи дејил ки, бөјүк шаир ушагларла аид ше'рләринин бир гисмини дөври мәтбуатда дејил, дәрслик вә мәчмуәләрдә нәшр етдирмишдир.

О вахтдан Сабир мәктәблиләрин севимли шаири кими танынды. О, өмрүнүн сон күнләринә гәдәр мәктәблә, кәнч нәслин тә'лим вә тәрбијәси илә јахындан бағлы олмушдур. Узун мүддәт билаваситә мұәллимлик едән Сабир ушаг психолокијясыны инчәликләринә гәдәр өјрәнмишди. Бүтүн бунлар шаирин ушаглар үчүн јаздығы ше'рләрдә парлаг бәдии бојаларла әкс олунмушдур.

Кәнч нәслин нәчиб әхлаги сифәтләр руһунда тәрбијәләндирилмәси ишиндә Сабир ше'рләринин мисилсиз әһәмийјәти вардыр. Бу ше'рләрин идеја мәзмунунда ики әсас хүсусијјәт диггәти чәлб едир: шаир, бир тәрәфдән, вәтәнпәрвәрлик, әмәјә мәһәббәт, достлугда вәфалы олмаг, гочалара, ата-аная һөрмәт, доғручулуғ кими јүксәк мә'нәви кејфијјәтләри тәрәннүм едир, диқәр тәрәфдән дә артыг алыб әксик сатан тачирләри, сүдә су гатыб сатан алверчиләри, зәһмәтдән бојун гачыран тәнбәлләри, оғрулуғ, јаланчылыг кими чиркин әмәлләри өзүнә пешә едән дәләдузлары кәскин тәнгид атәшинә тутур.

Сабирин ушаг ше'рләри мәзмунча марағлы олдуғу кими, формада садә, ојнаг вә ахычыдыр. Шаир һеч вахт гуру нәсиһәт вә тәсвирчилик јолу илә кетмир. О, демәк истәдији фикри кәнч охучуларла габарыг шәкилдә чатдырмаг үчүн марағлы һадисәләр сечир, биткин сүжетләр гурур.

Шаирин ушаглар үчүн јаздығы нәғмәләр, мәнзум һекајә вә тәмсилләр өз әдәби-бәдии тәрәвәтини инди дә тамамилә сахлајыр, совет мәктәблисинин јүксәк идеја-әстетик тәрбијәсиндә мұһүм рол ојнајыр.

¹ «Сада» гәзети, 16 ијун 1911, № 93.

Муса АДИЛОВ,
филологичи сямләр һәмизәди.

САБИРИН ДИЛИ ВӘ УСЛУБУ ҺАГГЫНДА

Җарым әсрдиң ки, Сабирин җарадычылығы бир сыра тәдгигатчыларың диггәтиниң чәлб етмәкдәди. Онуң чох зәнкин олан дил вә услуб хүсусијјәтләри бир сыра мүәллифләрин әсәрләриндә бу вә ја дикәр дәрәчәдә ишыгландырылмышдыр.

Лакин бүтүн бу әсәрләр һәлә дә Сабир ирсиниң там вә мүкәммәл тәдгиги һесап едилә билмәз. Сабирин өз халгына бурадығы зәнкин сәрвәти үзә чыхармаг үчүн бунлар кифәјәт дејилди.

Сабир ирси Азәрбајҗан торпағы кими зәнкиңди; дәринә кетдикчә даһа чох һәмәтә раст кәлирсән. Ше'риниң мә'насы дәрин, мүндәрәчәси кениш, дили шаиранәди. Шаир дилиниң әһәңкдар вә ахычы олмасы үчүн ше'рләрин техники чәһәтиниң, формал хүсусијјәтләринә чох фикир вермиш, бу сәһәдә бир сыра там орижинал јениликләр јаратмышды. Лакин ше'риндә форма һәмишә мазмундан доғмуш, она табә едилмишди.

Шаир сөзүн мә'насына ән чох диггәт јетирир, она јүксәк гижмәт верир. Ше'рин мәгсәди дә сөзүн мә'насыны јүксәлтмәкди.

«Җазылар ше'р, ачылыр пәрдәји-мә'наји-сүхән...».

Сабир сөзүн гәдрини билирди. «Чәридәси долмаг үчүн мәтләби узадан», «бир кечәлик мәтләби», «бир сәнә»јә дә изаһ вә шәрһ едиб гуртара билмәјән чызмагарачылар шаирин тәңгид һәдәфләриндән иди. Сөзүнүн чаныны хәлгилик вә реализм тәшкил едирди. Ибарәпәрдазлыг, сөз ојунбазлыгы ше'риниң руһуна јад иди.

«Һикајәтү рәзаләт бәхш тәтбиги ләғәт етсәм,

Дејиб рәнкин ибарәтләр кәмалү шәһрәтим артыр»

«Рәнкин ибарәтләр»дән, дәбдәбәли сөзләрдән узаг олан шаир өзү «Дејәрәм һәчв, сөзүм доғру, кәламым ширин», «Нә едәк, доғру сөјләди дилимиз» вә с. кими чүмләләр илә дилиндә реализмә, амаг реализмә әсасландығыны сөјләјирди вә бу принсипи әмәли шәкилдә һәјата кечирирди.

Истәр үмумијјәтлә дил һаггында, истәрсә дә бәди дил сатира дили вә с. һаггында бизә мә'лум олдуғуна кәрә, Сабирин хүсуси бир әсәри јохдур. Лакин мүхтәлиф ше'р вә мәғалә-

ләриндә едилән мүәјјән гејд вә јазылардан ајдынлашыр ки, дил мәсәләләриндә шаир бөјүк демократ Ч. Мәммәдгулузадә вә үмумијјәтлә, «Молла Нәсрәддин» әдәби мәктәбиниң мөвге-јиндә дурурду. Бә'зән журналдакы фелјетонларда кедән әһ дәјәрли, тутарлы, мә'налы сөз вә ифадәләр, чүмләләр Сабир сатирасы үчүн материал верир, бә'зән чәкилән шәкилләр Сабир сатирасы әсасында чәкилирди.

Дил мәсәләсиндә дә белә иди. Һәр ики бөјүк сәнәткәриң дил мәсәләләриндә тутдуғлары мөвге чох јахын иди. Ч. Мәм-мәдгулузадә 1906-чы илдә јазырды: «Мәни кәрәк бағышлаја-сыныз, еј мәним түрк гардашларым ки, мән сизинлә түркүн ачыг ана дили илә данышырам. Мән ону билирәм ки, түрк дили' данышмаг ејбдиң вә шәхсин елминиң азлыгына дәләләт едир...».

Сабирин «интеликент»и 1910-чу илдә дејирди:

Түрк' гәзети версә дә әглә зија,
Мән ону алмам әлимә мүтләга,
Чүнки мүсәлманча' гонушмаг мана
Ејбдиң! Өз ејбимизи аңларыг!
Ај баракаллаһ, нә көзәл чанларыг!

Ә. Сабир дөврүн ирәли сүрдүју бүтүн ичтимай мәсәләләр-дә олдуғу кими, дил мәсәләләри илә дә марагланырды.

О, дилиң күндәлик, сирф практик мәсәләләринә чидди фикир верирди. «Бир вәрәг имласына», «мин гәләт» гарышдыран мәктәб мүдириниң «тә'лим етмәк сөвдасына» дүшмәси шаири дәриндән мүтәәсир едир, «Отелло»нун гүсурлу тәрчүмәсини даһи шаирин руһуна һөрмәтсизлик кими гижмәтләндирир вә әсәбиләшир.

Халг шаири Сабирин җарадычылығы өз идеја-мөвзу вә үс-лубу е'тибары илә истәр ше'римиз үчүн, истәрсә дә бүтүн әдә-бијјәтимыз үчүн чох әһәмијјәтли бир јенилик олду.

Азәрбајҗан поетик дилиниң һүдудларының кенишләнди-рилмәсиндә Сабирин мүстәсна дәрәчәдә бөјүк ролу олмушдур. Ч. Мәммәдгулузадә, Ү. һачыбәјов кими, Сабирин дә һәнкии үслубу, јазы манерасы, һәтта ајры-ајры сөзләри, ифадәләри кет-кәдә даһа чох јайылмыш, даһа чох мөшһурлашмыш, тәк-рар олуңмуш вә беләликлә, бәди дилимизин зәнкинләшмәси-нә мүәјјән тә'сир кәстәрмишди. Мәсәлән, сәј системиндә илк үч рәгәмин ардычыл сүрәтдә ишләдилмәсн илә дә шаир мә'-налы, тутарлы фикир ифадә едир.

Бир, ики, үч арвады дүз јанына...

Бу бир, ики, үч мәс'әләдә јох о гәдәр бак...

Хасә, ахшама галаркән бир-иңи-үч сәт...

¹ Сәһбәт Азәрбајҗан вә Азәрбајҗан дили һаггында кедир. (М. А.)

Мә'лумдур ки, үслуби чәһәтдән сајлар лүгәтин ән нејтрал үнсүрләри һесаба олунур. Хүсусилә, ән чох мүчәррәд олан конкрет сајларда експрессия зәифдир, сөнүкдүр. Лакин шаирин е'чазкар гәләми бу сөзләри ардычыл садаламагла онлара мүәјјән боја вермиш, онларын үслуби мәзијјәтини ашкара чы-хара билмишидир. Һәм дә нә гәдәр мүвәффегијјәтлә! Адәтәи јеринә дүшәи, әсасландырылмыш олан васитәләр тезликлә башга сәнәткарларын да әсәрләринә вә демәли, үмуми әдәби дилин бәдии ифадә васитәләри сырасына дахил олур, үмум-халг малына чеврилир.

Дилин, сөзүн ифадәлилик, бәдилик имканлары, хүсусиј-јәтләри һүдудеүздүр. Көркәмли сөз усталары һәмишә сөзүн даһа јени кејфијјәтләрини, истифада олунмамыш чәһәтләри-ни ахтармагла мәшгул олмушлар. Елә буна керә дә акаде-мик В. В. Виноградов јазыр ки, дилин бүтүн имканлары мә-налыдыр, ифадәлидир, анчаг бунлардан бачарыгла истифада етмәк ләзимдыр¹.

Сабир ше'риндә бир сыра алынма әрәб-фарс, рус сөзләри вардыр. Анчаг дилинин әсас гурулушу, бүтүн руһу илә, инто-насийасы илә јалныз Азәрбајҗан зәһни, Азәрбајҗан тәфәккү-ру илә бағлыдыр, тамамилә милли сөчијјәлидир.

Сабир Азәрбајҗан халгынын бағрындан гопан бир шәра-рә иди. Одур ки, халг дилинин ән инчә, дәрин ифадәләри, мә-налы данышыг тәрзи ше'рләриндә кениш јер тутмушдур. Ди-линмиздәки сајсыз-һесабыз сөзләр, ифадәләр, һәтта бүтөв чүмлөләр дә мәчәзи мә'нада ишләнилә биләр. Бу вәзијјәт исә күлли мигдарда фразеоложи ифадәләрин әмәлә кәлмәси үчүн кениш имканлар ачыр. Ше'рдә бу ифадәләр дили зинәтләндир-дирир, милли хүсусијјәти, милли колорити сахламагда мүс-тәсна рол ојнајыр. Вахты илә Белински рус дилинә мәхсус типик ифадәләрдән—фразеоложи бирләшмәләрдән истифада етмәәји Қарамзинә вә башгаларына ирад тутуб көстәрирди ки, бунун нәтичәсиндә онларын әсәрләри тәрчүмә тә'сири ба-ғышлајыр.

...Әлли архын гујуну күндә бир арха чаларам,
Кејфимин кәлмәсинә бах, нә кәрәк јахшы, јаман?
Мән кәһи миһи, кәһи нә'ли дөјүб тапталарам...
Куја ки, бијабанда битән бир әләфиз биз...
Бир ше'и-әчибиз, нә билим, бир түһәфиз биз
Сәнә нә, евин јыхылсын, фүгәра үчүн јанырсан?
Атан оғлу гардашындыр, нә дә һич бир танырсан?

¹ Бах: В. В. Виноградов, О языке художественной литературы, М., 1959, сәһ. 185.

Ики көзләримди пулум, киши, бир мәкәр ганырсан?..
Ајағы чарыглылар да кәлиб истәјир мүсават...
Бу дејилми баш, гулағын, а башы һавалы фә'лә...

Үмумијјәтлә, бәдии әсәрдә фразеоложи бирләшмәләрин чох олмасы о демәкдир ки, мүәллиф шифаһи дилә чох әһәмиј-јәт верир.

Јарадычылығынын мүәјјән дөврүндә Сабир гәзәл јазмаг илә дә мәшгул олмушдур. Лакин бизә мә'лум олан гәзәллә-риндә шаир бир нечә мараглы епитетдән башга јени вә ори-жинал олан әсаслы фикир сөјләјә билмәмишидир.

Шаир тезликлә бу үсулдан, өзүндән әввәл дејиләнләри, ишләнәнләри биләваситә вә ја долајысы илә тәглид етмәк-дән әл чәкди, ше'рин формасында вә мазмунунда чох бејүк ингилаби дөјишикликләр јаратды. Бу дөјишиклијин диггәти ән чох чәлб едән чәһәтләриндән бири бу иди ки, шаир көһнә тәсвир васитәләрини јени объектә јөнәлдирди. Јени мазмун илә көһнә форманын сатирик вәһдәти, бирләшмәси онун әсас үслуби мәзијјәтләриндән бири иди.

Бир күнүм сәнсиз әкәр кечсә мин әфган едәрәм,
Сәндән өтрү бүтүн өвладымы кирјан едәрәм
Гејрәту шә'ним иһфзиндә никәһбан едәрәм,
Бир күн өз чанымы, һәтта, сәнә гурбан едәрәм...

Истәр бурадакы ајры-ајры сөзләр, истәрсә дә онларын бирләшмә үсуллары Сабирдән әввәл дә мөвчуд иди. Лакин бу сөз вә ифадәләрин аид едилдији объект башга иди. Бу, тәкчә Азәрбајҗан дејил, бүтүн Јахын Шәрг әдәбијјатында бир јенилик, бир ингилаб иди.

Сабирин бу хидмәтини Сервантесин өз «Дон Кихот»у илә бүтүн Европа шевалје романларына вурдуғу зәрбә илә мүга-јисә етмәк олар.

Сонја, еј дилбәри-пакизә әда,
Сәнә бу Нағды бәјин чаны фәда!
Ашыг олдым о замандан ки, сана,
Һәр нә һөкм ејләдин, еј маһлига,
Етмәдим онда тәхәллүф әбәда,
Диләјин олду мәрәмынча рәва...
Сәнәмим, лалә-рүхүм, күл-бәдәним,
Мәләким, сәрв-гәдим, сим-тәним,
*Еј фәрәһбәхши-дили-пүрмүһәним...

Бурада гејд олунан сөзләр, ифадәләр Фүзулидә дә, Гөв-сидә дә, Вагифдә дә, Закирдә дә вар, һәтта бә'зи мисралар С. Әзимин мәшһур ше'риндә олдуғунун ејнидир. Лакин Сабир бурада кимсәни тәглид етмәмишидир. Тәглид Сабир ше'

ринин руһуна јаддыр, јабанчыдыр. Сабирин новаторлуғу орасындадыр ки, һәмин сөзләри, ифадә васитәләрини ән'әнәвичидди зәмнинидән аҗырыб, јени-сатирик мә'нада ишләтмәә башлады.

Сабир өзүндән әввәл јазылмыш һәр һансы әсәрдән, тарихи һадисәләрдән, әфсанә вә рәвәјәтләрдән анчаг өз әсас мәгсәди үчүн, тәнгиди-сатирик мәгсәд үчүн истифадә едәрәк орижинал ше'рләр јарадырды. Фүзулијә јаздығы бәнзәтмәләриндә дә, «лајлај, бала, лајлај» дедиклә дә бүтүн көһнә формалара, ифадәләрә, һадисәләрә јени идеја илә јанашырды. Сипәһдарын дилиндән јазылмыш бир тазијанәдә дејилир:

Аршimed: «Бир нөгтә булсајдым она бил'истинад
Галдырардым чүрми-әрзи»—сөјләмишдир; лејк мән
Галдырардым бүсбүтүн Ираны да, Тураны да
Кисәмә кирсәјди анчаг бир беш-он јүз мин түмән.

Бүтүн классик поезиямызын үслубу мүәјјән поетик ганунлар илә сых рабитәдәдир. Одур ки, бу үслубдан бәһс едәркән поетик гануналары да (вә әксинә) диггәт мәркәзиндә тутмаг зәруридир. Әсасән мәдһ етмәк, көзәллијә тәриф әсасында гурулуш көһнә поетик нормаларын, гануналарын ән'әнәви хүсусијәтләрини Сабир баш-ајаг еләди, онлары јериндән ојнатды. Мәсәлән, классик поезијада «истидрак» адланан үсула көрә әввәлки мисра һәчв тә'сири бағышлаја биләр, лакин сонрақы мисра бу тә'сири арадан галдырыр вә ше'р, бејт тә'риф сәчијәси дашыјыр. Сабирдә әксинә олур. Әввәлки мисра ја бејт тә'риф тә'сири бағышладығы һалда, сонрақы мисра ја бејт тезликлә бу тә'сири арадан галдырыр, ше'р тәнгид-сатира сәчијәси дашыјыр. Демәк, чох гәдим тарихи олуб, Шәргдә јајылан тәсвир васитәләри, ифадә үсуллары, поетик нормалар илк дәфә Сабир тәрәфиндән алт-үст едилди. Ә. Мир-әһмәдовун дедји кими: «О заман бир чох шаирин үрәји сөзлә долмушду. Лакин бу шаирләрин бөјүк бир гисми өз фикир вә дуғуларыны ифадәдә чәтинлик чәкирди, мувафиг тәсвир үсулу вә васитәләри тапа билмирди, көһнә ше'рин бухваларына бақлы иди. Белә бир дөврдә Азәрбајҗан торпағындан Сабирин сәси учалды. ...Онлар Сабирдән ...габагчыл вә ингилаби идеја-лары тәрәннүм етмәк сәнәткарлығыны, үсулларыны, сатиранын әлван, чанлы, түкәнмәз ифадә васитәләрини ишләтмәк бачарығыны өјрәндиләр»¹.

Сатираларында көһнә һәјатын бүтүн мәнфиликләри гырманчланыр. Бә'зән бир ше'ри бир сыра сәһәләрә, мәсәләләрә

¹ Бах: Азәрбајҗан әдәбијјаты тарихи, (үч чилдә), II ч., Б., 1960, сәһ. 682.

аид олур. Шаир санки бүтүн мәнфи чәһәтләри бир јерә топлајыб бир ше'риндә онлара күлмәк истәјир. Одур ки, бу мәгсәдлә һәмчинс сөзләрдән чох истифадә едир.

...Мүридләрдә бүтүн бид'әти, чинајәти, фисги,
Јалан һәдисләри рөвзәханда көрмәли имиш.
Гумары, ширәни, тирјақы, бәнки, чәрс, шәрабы
Гәләндәрәнә көзән мәдһханда көрмәли имиш.
Фәгирә аид олан фәһшү, чөврү, зүлмү, чәфаны
Бөјүкдә, зорбада, бәјләрдә, ханда көрмәли имиш.
Гүсуру, сәрсәми, хәбти, хәтаны, ләғзиши, ләғви,
Чүнунлуғ аләмини шаиранда көрмәли имиш.

Сатираларында һәмчинс үзв кими даһа чох о сөзләр ишләдилер ки, онлар семантик чәһәтдән даһа дөјәрли сөзләр (исим, фе'л, сифәт) олсуи. Јухарыдақы парчада исимләрдән, ашағыдақы парчада исә фе'лләрдән ибарәт һәмчинс үзвләр ишләнир.

Чәкил, јол вер, ат бағры чатлатмышыг,
Вуруб-јыхмышыг, тутмушуг, атмышыг,
Чаныб-говмушуг, ган-тәрә батмышыг,
Јығыб милләти бир јерә гатмышыг...

Бурада гејд олунан һәмчинс фе'лләрдә (вуруб-јыхмаг, тутмаг, атмаг вә с.) чох дәрин лексик-семантик вә үслуби мә'на вардыр. Шаирин һәмчинс сөзләрә өз үслубу нөгтеји-нәзәриндән белә диггәтлә јанашмасыны бир дә бу факт сүбүт едир ки, сөзләрин һәмчинс шәкилдә ишләнмәси әсасән бир нечә ше'рдә, һәм дә чох габарыг шәкилдә өзүнү көстәрир. Мәсәлән, «Бәләји-фәгрә дүшдүн, разы ол, бичарә, сәбр ејлә»—мисраласы илә башланан ше'рин әввәлки 32 мисрасында 93 фе'л ишләнмиш ки, бунларын 74-ү фе'лин ејни әмр формасы шәклиндә олан һәмчинс сөзләрдир. Шаир һәм бу кими ејни сөздә-јишдиричи шәкилчили, һәм дә сөздүзәлдичи шәкилчили сөзләри һәмчинсләшдириб ардычыл бир сырада ишләдир ки, бурада бир нөв тә'кид јаратмаг, әшјанын ән мүхтәлиф кејфијәтләрини үзә чыхармаг да мүмкүн олур. Башга сөзлә, шаир һәмишә егдији кими, бурада да форманы мәзмуна табе тутур, мәзмундан, мүндәрәчәдән асылы олараг бәдии васитәләр мејдана чыхарыр.

...Зөһдлү, тәгвалы, дили шүкрлү
Сүрмәли көзлү, додағы зикрли
Ағзы кифәјәтли, дәрин фикирли
Гәлби мәһәббәтли, хош әһвал кими

Ағзы дуалы, гоча баггал кими.
Молла адалы, софи кирдарлы,
Мәрсижәхан ганлы, мүрид арлы,
Һачы әмәлли, мәшәди карлы
Нитги һәгигәтли, сөзү фәал киши...

Бурада жалныз—лы (-ли-лу-лү) шәкилчили сифәтләр һәм-чинс бирләшмәләр тәркибиндә сыраланмышдыр. Бу сөzlәрин бир гисми ја үмумижәтлә дилдә ишләнмир (мәс.: кифәјәтли—әлбәттә белә фәрди-сатирик сөzlәрин ше'рә кәтирилмәси дә шаирин үслубу илә әлагәдар бир мәсәләдир), ја да фразеоло-жи—бағлы тәркибләрден харичдә башга мә'на дашыјыр (мәс.: әмәлли, карлы вә с. сөzlәр ајрылыгда ишләнәндә бура-дакындан фәртли мә'на дашыјыр).

Сабир ше'рин техники чәһәтләринә, сөzlәрин мисралар-да, бейтләрдә јерләшмә үсулларына ән чох фикир верән, диг-гәт јетирән сәнәткарларымыздандыр. Һәм дә бу кими һаллар-да шаирин мүвәффәгијәти вә орижиналлығы нәзәрә даһа чох чарпыр.

«Һәвәс» адланан ше'ри белә башланыр:

Һәвәс сөвг ејләр инсаны һәјәтә,
Әталәт чәлб едәр шәхси мәмәтә...

Ше'рин сонрақы бүтүн бейтләриндә дә биринчи мисранын башында «Һәвәс», икинчи мисранын әввәлиндә «әталәт» сөз-ләри ишләдилмишдир. Јахуд башга бир ше'рини алаг:

Чох да демә сәрвәтү саманлыјам,—еј филан!
Болду пулум, бир нечә милјанлыјам,—бир утан!
Мөһтәрәмәм, мө'тәбәрәм, шанлыјам,—дур дајан!
Мәшһәдијәм, кәблајыјам, һачыјам, һачыјам... вә с.

Бизә мә'лум олдуғуна көрә белә формалы ше'р әдәбијат тарихимиздә јекәнә будур ки, Сабир гәләминдән чыхмышдыр. Дахила гафијәләр ше'рин әсас гафијәсинин јанында кәлмиш, әсас гафијә олан сөzlәр исә мисраја санки бир әлавә кими ишләдилмиш олан хитаблардан, ара сөzlәрдән ибарәтдир. Дөрдүнчү мисра о бириләри илә һәмгафијә дејил, бурадакы сонунчу ики сөзүн һәмгафијә олмасы һәмин мисраја гафијә лүзумуну әвәз вә рәдд едир. Ше'рин сонрақы бәндләри дә һә-мин гајда үзрә тәшкил едилмишдир. Классик поэтикада г о ш а г а ф и ј ә л и в ә ј а з ү г а ф и ј ә т ү н адланан ше'р нөвү-нүн фәрди вә орижинал бир нүмунәсидир. Јенилик орасында-дыр ки, икинчи гафијә олан сөzlәр бүтүн мисрадан ајрылып, онларда санки шаирин әсас фикри ифадә олунур.

Сабир дилинин синтаксисиндә тәдгигә еһтијачы олан ма-рағлы хусусижәтләр чохдур. Ше'рин мүәјјән мисрасында бир

фикир сөјләнилип, сонрақы мисра она әлавә едилир, әввәлки фикир даһа да конкретләшдирилир вә дәгигләшдирилир.

Әввәл бу гәдәр бил ки, вәфадар әр олмаз,—
Агил олур-олсун;
Бир әр ки, вәфадар ола, аләмдә тапылмаз,—
Чаһил олур-олсун...

Белә әлавәли чүмләләр фикрин даһа тә'сирли, даһа орижинал шәкилдә ифадәсинә хидмәт едир.

Ушағлар үчүн јазылмыш мөшһур ше'рдә дејилир:

Кәл, кәл, а јаз күнләри—
Илин әзиз күнләри.

Икинчи мисра бүтөвлүкдә әввәлки мисрада олан «јаз күнлә-ри» ифадәсинә әлавә кими ишләдилир, ону тә'јин едир.

Сабир сатирасынын нәзәрә чарпан бир чәһәти дә бә'зи һалларда узлашманын шуурлу оларағ позулмасыдыр ки, үму-мијәтлә сатирик мәгсәд үчүн буна јер верилә биләр.

- 1) Санки булар бүтөвлүкдә әввәлки мисрада олан «јаз күнлә-ри» ифадәсинә әлавә кими ишләдилир, ону тә'јин едир.
- 2) Архадашлар, әл аман, кәл тез вериб дә әл-әлә Һәм бу јолда әһдү пејман етмәли бундан сора!..
- 3) Кечәчәкләр кишиләр милләт үчүн чанындан вә с.

Бурада биринчи мисалда гејд олунан сөз «бир-биринә», икинчидә «архадашлар... кәлин», үчүнчүдә исә «кишиләр... чанларындан» олмалы иди.

Чыха чаны ач галанын көзүнүн бәбәкләриндән,
Кедиб ишләсин, газансын әлиһи әмәкләриндән...

Јенә узлашма позулмушдур. Мүчәррәд «әмәк» сөзүнүн чәм-ләшдирилмәси—һәм дә биринчи тәрәфи тәк һалда ишләнән бирләшмәнин тәркибиндә чәмләшдирилмәси жалныз сатирик әсәрдә мүмкүндүр.

Сабир ше'ринин јығчамлығы диггәти хусусилә чәлб едир. Шаир даһа чох синтактик ихтисара—хәбәрләри аз ишләтмәјә мејл едир ки, бу чәһәт ән көркәмли сәнәткарларымыза хас олан сәчијәви бир чәһәтдир.

Дуст зәнн етдијим бүтүн дүшмән
Бунча дүшмән, фәгәт јазыг бир мән.

Бу фикри нәср дили илә ифадә едәндә истәр-истәмәз бир сыра хәбәр шәкилчиләри, шәхс сонлуғлары ишләтмәк әлбәт-тә, зүруриләшир. Јакин ше'рдә буна еһтијач јохдур. Ше'рдә јығчамлыг дедикдә бир дә бу чәһәт нәзәрдә тутулмурму?

Әһсәнәллаһ кәзәл-кәзәл инсан,
Лөвһәшәллаһ бүтүн-бүтүн ирфан.
Чүмләси бир хијал илә мәрбут,
Чүмләси иттифағ илә мәзбут.

Гәмусу әһли-зөвгү әһли-сәфа,
Һәписи әһли-һалү әһли-вәфа...

Чүмлөлөрдө хәбәрлик шәкилчиләринин һамысы ихтисар едилмишдир. Лакин ше'рин көзәллижини тәкчә бу хусусијјәт тә'мин етмәмишдир. Ше'рдәки сөзләрин аһәнки, дүзүлүшү, сечилмәси вә бунларын сәнәткарчасына едилмәси нәтичәсиндә јаранан бир нәзм, тәнасүб дә диггәти чәлб едир.

Һәр бейтдәки мисраларын мұвафиг јерләриндәки сөзләр бир-бири илә ја ејнијјәт тәшкил едир, ја мә'на вә мәзмунча, ја да гурулуш, тәркиб вә формача бир-биринә јахынлашыр.

Әввәлки мисрада «көзәл-көзәл» дејә сөз тәкрар едилирсә, сонракы мисранын мұвафиг јериндә ејни типли «бүтүн-бүтүн» сөзү ишләдилир. Мисранын бириндә тәркиб варса, дикәриндә дә вар вә с. Классик поетикада тәрчи адланан бу үсулдан Сабир орижинал бир шәкилдә истифадә етмишдир. Елә буна көрә дә Сабирин дил вә үслуб хусусијјәтләри классик поетик нормалар илә сых әлагәдә өјрәнилмәлидир.

Ардычыл кәлән мисраларын мұвафиг јерләриндә ишләнән сөзләр ејни формаја, гурулуша малик олур вә әсасән һәмгафијядир.

Һәмдәмин—хатирин севән бир јар

Һәмгәмин—бир ај үзлү садә никар.

Һәмин поетик норма сөзләрин, шәкилчиләрин ихтисары үчүн вә демәли, јығчамлыг үчүн дә әлверишли имканлар јарадыр. Лакин бу үсулдан һеч дә һәмишә ихтисар хатиринә истифадә едилмир. Мәшһур «Фә'лә» ше'риндән ики мисал кәтирәк:

Нә чығыр-бағыр салырсан, јорулуб усанмајырсан.

Әдәб илә өз мөгамын таныјыб дајанмајырсан,

Һәлә көһнә палтарындан гызарыб утанмајырсан...

Вә ја:

Бәшәријјәт ахтарырсан, һаны рутбөвү чәлалын?

Мәдәнијјәт ахтарырсан, һаны пулү мүлкү малын?

Әзәмијјәт ахтарырсан, һаны халисән, мәнәлын?..

Сатиранын бир хусусијјәти дә беләдир ки, ше'рин мұәјјән јериндә систем, гурулуш, ифадә тәрзи гырылыр, јени объектә јөнәлмә вә ја јени объектин дилиндән фикир ифадә етмә өзүнү көстәрп.

Иранлы кәрәк өмр едә-зилләтдә һәмишә,

Никбәтдә, әсарәтдә, мәзәлләтдә һәмишә,

Иранлы кәрәк чан верә гүрбәтдә һәмишә;
Иранлы, итил, кет, јаханы битдә һәмишә!

Әввәлки үч мисрада сакит тон, нәгли чүмлөләр илә иранлынын вәзијјәти, ачыначаглы һәјат тәрзи садаланыр. Бирдән-бирә тон дәјишилир, чүмлә әмр шәклиндә гурулуш, әввәлки ифадә тәрзи позулуш. Дөрдүнчү мисрадакы фикир јени истигамәт алмышдыр.

Сабир комизм јаратмаг мәгсәди илә Азәрбајчан дилинин дахили сөздүзәлтмә имканларындан бачарыг вә мұвәффәгијјәтлә истифадә едирди. Үмумијјәтлә, сөздүзәлтмә фәрди јарадычылыг үчүн чоһ кениш имкан јарадыр. Мүөјјән сөздүзәлтмәчи шәкилчиләр васитәсилә јени сөзләр јаратмаг мејли Сабирдә чоһ гүввәтли иди.

Шамаһылылар кими ишсиз, кифәјәсиз дејилиз...

Ағлы кифәјәтли, дәрин фикирли...

Будур бәһиштчиләр, Дүзәһи, сәнин нәди рә'јин?..

Касыблары еләмә учландырмаг олурму?...

Бүтүн бу гејд олунан сөзләр вә гејд олунмајан даһа бир сыра бу кими сөзләр әдәби дилимиздә Сабирдән әввәл дә, сонра да кимсә тәрәфиндән ишләдилмәмишдир.

Беләликлә, үмуми әдәби-бәдди дилимизин инкишафында, хусусилә сатирик үслубун дилини јүксәк сәвијјәгә галдырмаг-да Сабирин хидмәтләри чоһ бөјүкдүр.

Чамал ӘҺМӘДОВ,
педагожи елмләр намизәди.

М. Ә. САБИР ШЕ'РЛӘРИНИН СӘНӘТКАРЛЫГ ХҮСУСИЙӘТЛӘРИНИН ТӘДРИСИ ҺАГГЫНДА

Азәрбајчан классик ше'ринин ән көркәмли нүмајәндәләриндән бири, ингилаби сатиранын баниси М. Ә. Сабирин ше'рләри мөвзу чәһәтдән рәнкарәнк олмагла бәрәбәр, сәнәткарлыг нөгтеји-нәзәриндән дә чох мараглы вә камил сәнәт нүмунәләридир. Өлмәз сәнәткар тәблиг етдији жүксәк вә нәчиб идејалары бәдии чәһәтдән әсастандырмаға, форма илә мәзмунун вәһдәтинә даим риәјәт етмәјә, габагчыл фикирләр тәблиг етмәјә, дөврүн ән вачиб вә типик һадисәләрини үмумиләшдирмәјә хүсуси фикир вермишдир.

Одур ки, М. Ә. Сабирин ше'рләриндә XX әср Азәрбајчан һәјатынын ән типик вә сәчијјәви мәсәләләри, һәр шејдән әввәл, охучуја даһа асан вә тез чатан үслубда јазылмыш, бәдии жүксәклијә галдырылыб үмумиләшдирилмишдир. М. Ә. Сабир чох доғру олараг баша дүшмүшдүр ки, «бәдии әдәбијјәтин бүтүн гүввәси онун бәдиилијиндә, образлылығындадыр. Әсәр бәдии олдугча, ифадә етдији мәзмун даһа парлаг көзә чарпыр. Әсәрин тәрбијәви ролу даһа да артыр, јә'ни о, инсаны дәриндән өз тә'сири алтына алыр, һисс олунмадан, әввәлчәдән хәбәр вермәдән мүәјјән фикирләри она ашылајыр, онун үрәјинә, дүнјакөрүшүнә, һәјати аңлајышларына, һиссијјәтларына тә'сир едир, ону камилләшдирир». (М. Ибраһимов).

М. Ә. Сабирин сәнәткарлығындан данышаркән, шакирдләрин диггәтини онун ше'рләринин мөвзусуна чәлб етмәк ләзимдыр. Мүәллим шакирдләри онларын јаш вә билик сәвијјәләринә мүвафиг олараг, баша салмалыдыр ки, мөвзу сечмәк сәнәткәри һәр шејдән әввәл дүшүндүрән башлыча мәсәләләрдир.

Бөјүк пролетар әдиби М. Горки демишди ки, мөвзу идеја демәкдир. Бу елә бир идејадыр ки, һәјатын тәләби вә јазычынын тәчрүбәси нәтичәсиндә мүәјјәнләшир вә сәнәткәрын дүнјакөрүшүнү, синфи мәнсубијјәтини чох ајдын сурәтдә мејдана чыхарыр.

Көрүндүјү ки, әсил сәнәткәрын бачарығы онун өз дөврүнүн типик вә сәчијјәви мөвзуларында јазыб јаратмасы илә мү-

әјјән олур. М. Ә. Сабир дә мәнз белә сәнәткар кими танынмыш вә шөһрәт газанмышдыр. О, XX әср Азәрбајчан ичтимаи мүһитини чох көзәл билән сәнәткар кими, өз әсәрләриндә јашадығы дөврүн мүһүм мәсәләләрини гәләмә алмыш вә бәдии чәһәтдән усталыгла үмумиләшдирмишдир. Сабирин әсәрләриндә ингилаби мүбаризә илләриндә Азәрбајчан кәндлисинин истәк вә арзусу, хан вә бәј зүлмүнә гаршы инадлы чыхышлары, фәһлә синфинин ингилаби шүүрунун ојанмасы, саһибкар вә капиталистләрә гаршы антагонист мүбаризә, чаризмин ијрәнч милли сијасәтинин ифшасы, халглар достлугу, мәзлум шәрг халгларынын азадлыг һәрәкәты, јени тә'лим-тәрбијә вә с. типик мөвзулар өз бәдии һәллини тапмышдыр. Одур ки, М. Ә. Сабирин ше'рләри бөјүк тәрбијәви әһәмијјәт кәсб едән вә күчлү тә'сир гүввәсинә малик сәнәт нүмунәләри олмуш, А. Сәһһәтин дедији кими, Чәнуби Азәрбајчан ингилабына бөјүк бир ордуван чох көмәк етмишдир. Амма бунунла белә, М. Ә. Сабир мөвзу сечмәји башлыча шәрт һесаб етсә дә, әсил сәнәт әсәри үчүн ки-фајәтләндиричи амил һесаб етмәмишдир. Сабирә көрә сәнәткар о заман охучунун мә'нәви аламинә нүфуз едә биләр ки, о гәләмә алдығы мөвзуну бәдии жүксәклијә галдырымыш олсун вә ону бәдии чәһәтдән әсастандырсын. М. Ә. Сабир бөјүк бир сәнәткар кими баша дүшмүшдү ки, XX әср ингилаби мүбаризә әсридир. Бу әсрдә әсил сәнәткар миллионларла охучуну габагчыл идејалар руһунда тәрбијә етмәк вә онларын өн чәркәсиндә кетмәк үчүн өз әсәрләриндә јени мәзмун вә буна мүвафиг дә јени бәдии формалар ахтарыб тапмалыдыр.

Мә'лумдур ки, програмын тәләби үзрә М. Ә. Сабирин әсәрләри V—VIII вә IX синифләрдә тәдрис олунур. Әлбәттә, бу синифләрдә кечилән әсәрләр үзәриндә мүәллим шакирдләрин јаш вә билик сәвијјәсинә, програмын имканларына мүвафиг олараг, Сабирин ше'рләринин бәдии хүсусијјәтләри үзәриндә мүхтәлиф иш тәшкил етмәк мүмкүндүр. Бунун үчүн мүәллим ајры-ајры синифләрдә көрүлөчәк ишләри дүзкүн планлашдырмалы, бу синифләрдә кечилән әсәрләрин бәдии хүсусијјәтләри әсасында шакирдләрдә М. Ә. Сабирин сәнәткарлыг бачарығы һаггында мүкәммәл билик јаратмалыдыр.

М. Ә. Сабирин ше'рләрини бәдии чәһәтдән тәһлил едәркән мүәллим тә'лимдә тәдричилик принципинә әсастанмалы вә елә етмәлидир ки, V—VIII синифләрдә Сабир ше'рләриниң бәдии хүсусијјәтләри һаггында шакирдләрин алдыглары билик вә вәрдишләр IX синифдә тамамлансын вә мөһкәмләнсин.

М. Ә. Сабирин ше'рләрини кечәркән, һәр шејдән әввәл, мүәллим вә шакирдләр бу әсәрләрин бәдии дил хүсусијјәтләрини өјрәннрләр. Мә'лумдур ки, Сабирин ше'рләри дил чәһәтдән чох

мараглы вә сәчијјевидир. Сабирин ше'рлериндә халг дилинин ән инчә вә типик хусусијјәтләри; халг јумору, халг һикмәтләри вә афоризми, кәскин сатирик үслуб вә с. бачарыгла ишләдилмишдир. Бәдии сөз Сабирин сатираларында нәчиб фикирләри тәблиғ етмәк үчүн ән күчлү вәситә ролуну ојнамыш вә бөјүк тә'сирә малик олмушдур. Мәктәбләрин тәчрүбәси кәстәрир ки, М. Ә. Сабирин ше'рлеринин дил хусусијјәтләрини өјрәнәркән, шакирдләри ән чох орадакы чәтин сөз вә ифадәләрин үзәриндә ишләтмәк лазымдыр. М. Ә. Сабирин ше'рлериндәки чәтин сөз вә ифадәләри ашағыдакы ардычыллыгла өјрәтмәк мәсләһәт көрүлүр:

1) әсәрин мәзмунуну баша дүшмәк үчүн ән зәрури олан чәтин сөз вә ифадәләр;

2) изаһы о гәдәр дә чәтин олмајан, лакин ајдынлашдырылмасы вачиб олан сөз вә ифадәләр;

3) изаһы хусуси вахт тәләб едән вә мәнимсәнилмәси чәтин олан сөз вә ифадәләр.

М. Ә. Сабирин ше'рләри ичәрисиндә елә әсәрләр вардыр ки, шакирдин орадакы чәтин сөз вә ја ифадәләри ше'рин илк охусундан әввәл билмәси вачибдир. Мәсәлән, «Нәдамәт вә шикајәт» ше'риндә «нәдамәт» (пешманчылыг) «Шәкибаји» ше'риндә «шәкибаји» (сәбирли олмаг), «Бејнәлмиләл» («милләтләр арасы») вә с. сөзләри буна мисал кәстәрмәк олар. Көрүндүјү кими, бу сөзләр, чох заман әсәрин сәрләвһәләри илә әлагәдардыр. Әкәр әсәрин мүәллим вә шакирдләр тәрәфиндән илк охусу заманы бу сөзләр изаһ олунмазса, шакирд охунан әсәрин мәзмунуну чәтин дәрк едәр. Одур ки, белә сөзләри мәтнин илқ охусундан әввәл изаһ етмәк, мәтнин охусундан сонра илә онларын мәнимсәнилмәсини мөһкәмләндирмәк лазымдыр.

Мә'лумдур ки, кечилән әсәрләр илк дәфә мүәллим вә ја шакирдләр тәрәфиндән охунаркән охуну тез-тез кәсмәк, орадакы чәтин сөз вә ифадәләри изаһ етмәк олмаз. Бу, әсәрлә јеничә таныш олан шакирдләрә һәмин әсәрин үмуми бәдии тә'сирини вә мәзмунуну баша дүшмәкдә чәтинлик тәрәдир. Одур ки, мәтнин илк охусу просесиндә изаһы о гәдәр дә чәтин олмајан вә чох аз вахт тәләб едән, лакин мәтнин илк охусунда әсәрин мәзмунуну вә үмуми тә'сирини дүзкүн баша дүшмәјә көмәк едән сөзләри ајдынлашдырмаг, буилары башга синоним сөзлә әвәз етмәк олар.

Әлбәттә, мүәллим бу чүр сөзләри әввәлчәдән сечиб мүәјјәләшдирмәлидир. Мәсәлән, VII синифдә «Нәдамәт вә шикајәт» ше'рини кечәркән шакирдләр: «диләмәк» (истәмәк, көзләмәк), «мүдам» (һәмишә), «шәкли-инсанда» (инсан шәклиндә) вә с

сөзләрә тәсадүф едирләр. Диггәт едилсә, бу сөзләри шакирдләр өзләри дә бир гәдәр фикирләшмәклә тапа биләрләр.

Сабирин ше'рлериндә үчүнчү груп сөзләрин үзәриндә хусуси дајанмаг вә кениш изаһ етмәк лазымдыр. Бунун үчүн әсәрин илк охусундан сонра хусуси вахт ајырымалы, һәмин сөзләрин лүғәти, мәтний вә лазым кәләрсә етимоложи мә'насыны ајдынлашдырмалыдыр. Мәсәлән, Сабирин «А башы бәләли фәһлә» ше'риндәки «мәгбул» сөзүнү алаг. Мә'лумдур ки, «мәгбул», «гәбул» сөзү илә ејни көклү сөздүр, мә'насы «гәбул едилмиш», «бәјәнилмиш» демәкдир. Јахуд, шаирин V синифдә кечилән «Әкинчи» ше'риндә «дидеји-кирјан» ифадәсини изаһ едәркән, әввәлән, јахшы олар ки, бу сөзләрин мә'насы ајры-ајрылыгда баша салынсын. Мәсәлән, белә: дидә—көз, кирјан—јашылы; дидеји-кирјан—јашылы көз, ағлар көз.

Тәбиидир ки, сөзләрин мәһз бу чүр изаһы онун мә'насыны даһа мөһкәм мәнимсәмәк үчүн чох фәјдалы үсулдур. Мүәллим чәлишмәлидыр ки, М. Ә. Сабирин ше'рлериндәки чәтин сөз вә ифадәләри јалныз бу әсәрләрин идеја вә бәдии хусусијјәтләрини өјрәнмәк үчүн дејил, һәм дә шакирдләрин сөз еһтијатларынын зәнкинләшдирилмәсинә хидмәт етсин.

Әлбәттә, М. Ә. Сабирин сәнәткарлығыны онун ше'рлериндәки чәтин сөз вә ифадәләрин мәһз нечә ишләдилмәси илә мүәјјәләшдирмәк кими баша дүшмәк сәһвдир. Јахшы олар ки, бу һагда IX синиф шакирдләринә онларын јаш вә билик сәвијјәсинә көрә белә бир мә'лумат верилсин ки, М. Ә. Сабирин ше'рлериндә фарс вә әрәб тәркибли сөзләрин ишләдилмәси әдәби дил тарихимизин инкишафы вә классик ше'р дилинин ән'әнәси илә бағлы олан бир хусусијјәт олмушдур. Амма Сабирин мөһарәти бундан ибарәтдир ки, о мүмкүн гәдәр бу чәтин сөз вә ифадәләри аз ишләтмәк, тәблиғ етдији фикри охучуја даһа асан јолла чатдырмаға чәһд етмәсидир. Сабирин ше'рлериндә чәтин сөз вә ифадәләри; тәблиғ олунан фикирләри чох вахт охучу өзү изаһ етмәкдә чәтинлик чәкмир.

М. Ә. Сабирин ше'рлериндә халг јумору вә өлдүрүмү халг сатирасы һәмәһәнк сәсләнир вә вәһдәт тәшкил едир. Бакынын Ленин рајонундакы 74 №-ли мәктәбин мүәллими А. Әзимов чох доғру олараг шакирдләри баша салыр ки, М. Ә. Сабирин сәнәткарлығыны вә ше'рлеринин бәдии дәјәрини дүзкүн баша дүшмәк үчүн, башлыча вәситәләрдән бири, бу әсәрләри ифадәли охумағы бачармагдыр. Мүәллим кәстәрир ки, М. Ә. Сабир дә М. Фүзули, С. Ә. Ширвани кими өз ше'рлерини әсасән әруз вәзниндә јазмышдыр. Амма М. Ә. Сабирин ше'рлериндә вәзн, аһәнк елә садә вә ојнагдыр ки, охучу бәһри билмәдән белә чох асанлыгла онун хусусијјәтини тапыр, чәтинлик чәкмә-

дән ше'ри дүзкүн, ифадәли охујур, Мәзmunла форманын вәһ-дәти бу ше'рләрдә үзви бир бағлылыг тәшкил едир.

М. Ә. Сабирин ше'рләринин бәдии хүсусијјәтләриндән дапышаркан онун тирик һадисә вә характер јаратмағ бачарығыны да шакирдләрә ајдынлашдырмағ лазымдыр. Бунун үчүн шаирин V—VIII вә IX синифдә кечилән әсәрләри мұәллиме зәнкин материал верир. Мәсәлән, V синифдә «Әкинчи» ше'рини кечәркан шакирдләрин диггәтини характерләрин тәсвиринә чәлб етмәк фәјдалы олар. М. Ә. Сабир бөјүк бир сәнәткар кими бәјзадәнин дили илә һәм онун мә'нәви хүсусијјәтләрини, һәм дә әкинчинин ачыначағлы вәзијјәтини мәһарәтлә үмумиләшдирмишидир. Бәјзадәнин зүлмкар, зәһмәтә вә әмәјә хор бахан, зәһмәткешләрин һесабына түфәјли һәјат сүрән вә с. чиркин мә'нәвијјатыны даһа әјани оларағ шакирдләрә чатдырмағ үчүн Ә. Әзимзәдәнин бу ше'рә чәкдији иллүстрасијјадан да истифадә етмәк мәсләһәт көрүлүр. Бу ше'рин тәдриси заманы белә бир бөјүк һәгигәти шакирдләрә чатдырмағ лазымдыр ки, М. Ә. Сабир бәјзадәнин чиркин мә'нәвијјатыны ифша едәркан һадисәләрин тәсвириндә һеч бир сүн'илијә јол вермир, һеч бир јердә онун пис адам олдуғуну өзү демир. Бөјүк шаир охучуну дүшүндүрүр, нәтичә чыхармағы онун өһдәсинә бурахыр.

М. Ә. Сабир ингилаби сатиранын банисидир. Одур ки, онун ше'рләриндә сатирик ше'рә хас олан бәдии хүсусијјәтләр даһа сәчијјәвидир. Сабир ше'рләриндә сатирик күлүш, сијаси кәскинлик чох күчлү олдуғуна көрә, онун ше'рләри бөјүк тәрбијәви әһәмијјәт кәсб едир вә ингилаби шүүр ашылајыр. Бу хүсусијјәтләри шакирдләрә даһа јахшы баша салмағ үчүн: «Бакы фәһләләринә», «Бејнәлмиләл» вә с. ше'рләри даһа сәчијјәви олуб, зәнкин материал верир. Бу чүр ше'рләрдә М. Ә. Сабир бәдии үмумиләшдирмәләрә, контраст вә мұгајисәләрә кениш јер верир. Фәһлә синфинин саһибкарлара гаршы мұбаризәсинин бәдии ифадәси олан «Бакы фәһләләринә» ше'риндән ашағыдакы бәдии мұгајисәјә шакирдләрин диггәтини чәлб етмәк фәјдалыдыр:

Алданма, фәгирин оламаз әгли, зәкасы,
Чүн јохдур онун сән кими пакизә либасы,
Јох сәрвәти, јох дөвләти, јох шалы, әбасы,
Вар көһнә чухасы, дәхи бир тәкчә гәбасы.

Диггәт едилсә, бурадакы сөзләрин чоху әкс мә'нада ишләнмишидир. «Фәгирләрдә» әгли зәканын олмадығыны зәһн едән дөвләтлијә бөјүк сәнәткар ачы-ачы күлүр, ону өлдүрүчү сатира атәши илә гамчылајыр. Шаир дөвләтлини баша салыр ки, нисанын ағлы вә зәкасыны онун заһири көркәми, «пакизә

либасы» илә дејил, зәнкин мә'нәвијјаты, халға хидмәти, намуслу һәјаты вә с. хүсусијјәтләрә мұәјјәнләшир. О, фәгирин «көһнә чухасы» вә «тәкчә гәбасыны» дөвләтлинин башгасынын һесабына газанылмыш «пакизә либасына», «боллу сәрвәтинә», дөвләтинә, шал вә әбасына гаршы гојур вә бунлардан үстүн һесаб едир. Дөвләтлиләри халг гәзәби илә һәдәләјәрәк дејир: «Дөвләтли, амандыр, өзүнү салма бәләјә». Ше'рдә: «Бу чәрхи-фәләк тәрсинә дөвран едир инди» сөзләри чох кур вә мәғрур сәсләнир.

М. Ә. Сабир ше'рләринә хас олан бу сијаси кәскинлик, ингилаби пафос, мәшһур «Бејнәлмиләл» ше'риндә өз јүксәк бәдии ифадәсини тапмышдыр. Чаризмин милли гырғын сијасәтини ифша едән, халғлары иртича әлејһинә, бирлијә, достлуға вә гардашлыға сәсләјән бу көзәл сәнәт әсәриндә таблиғ олуған фикир јүксәк бәдии формада гәләмә алынмышдыр. М. Ә. Сабир бу ше'рдә «мүсәлман вә ермәни вәтәндашларына» «әсрин хаһишини» — иттифағу иттиһады билдирир, онларын арасында һеч бир милли әдавәт олмадығыны сөјләјир вә әсил дүшмәни таныдыр. Ше'рдә чәһаләт вә наданлыг батағлығына, «бүгзү әдавәтә» нифрәт едән шаир, һағгы халға кур сәслә билдирәрәк дејир:

Еј сүхәнданан, бу күнләр бир һидәјәт вәғтидир!
Улфәту үнсијјәтә даир хитабәт вәғтидир!

М. Ә. Сабир бу ше'рдә таблиғ етдији фикри даһа тәсирли һала салмағ үчүн бәдии сөздән усталыгла истифадә етмишидир.

М. Ә. Сабир халг һәјаты, халг мәишәтини чох көзәл билән бир сәнәткардыр. Одур ки, онун ше'рләриндә Азәрбајҗан кәндлисинин психолокијасы, адәт вә ән'әнәси вә с. өз бәдии ифадәсини тапмышдыр. Сабир бәдии сөздән маһир бир рәссам кими истифадә етмиш, өз бојаларыны һарада, нечә вә нә тәрздә ишләтмәји усталыгла бачармышды. Бу, хүсусилә М. Ә. Сабирин тәсвир етдији характерин мә'нәви хүсусијјәтләринә мұвафиг портрет јаратмасы, өз гәһрәманларынын, нечә дејәрләр, заһири хүсусијјәтләри илә онун мә'нәви кејфијјәтләри арасында үзви бир вәһдәт јаратмағы бачармасыдыр. Диггәтлә јанашылдығда М. Ә. Сабирин портрет јаратмағ саһәсиндә онун өзүнә мәхсус усталығыны да мұәјјәнләшдирмәк мүмкүндүр. Сабирин елә ше'рләри вардыр ки, орада сурәтин заһири көрүнүшү, кејими вә с. һағгында һеч бир сөз дејилмир. Амма бөјүк сәнәткарын јарадычылығында белә бир хүсусијјәт диггәти чәлб едир ки, о, сурәти фәрдиләшдирмәкдә вә үмумиләшдирмәкдә мисилсиз сәнәткар кими нәзәрләрдә чанланыр. Сабир тәсвир етдији типләри, һәр шејдән әввәл, бир фәрд кими гәләмә алыр, онун өзүнә мәхсус хүсусијјәтләрини реалистчәсинә тәсвир едир.

сонра исә үмумиләшдирир. Елә бунун нәтичәсидир ки, М. Ә. Сабирин әсәрләрини охујаркән шакирдләр шаирин гәһрәманларыны чанлы нүмунәләр кими асанлыгла нәзәрләриндә чанландырыр, онун кејими, сир-сифәти, һәрәкәт вә рәфтары һаггында хәјалән дә олса, бир инсан сурәти јарадырлар. Неч тәсадүфи дејил ки, М. Ә. Сабир ше'рләринин бу хусусијјәти рәссамлара зәнкин материал вермишди. «Молла Нәсрәддин» журналында М. Ә. Сабирин ше'рләринә чәкилән иллүстрасијјалар мөһз бу хусусијјәтин нәтичәсидир. Масаллы, Учар рајон мәктәбләриндә М. Ә. Сабирин әсәрләринә шакирдләрин чәкдији иллүстрасијјалар, һәмин рајон мәктәбләриндә кечирилән сәһәрчикләрдә, бәдни кечәләрдә шаирин «Ики һәпәнд», «Бала-ча сәһна» вә с. әсәрләринин сәһнәләшдирилмиш верилишләриндә ушагларын характерләрә мувафиг портрет јаратмаға мувәффәг олмалары вә с. бу хусусијјәтләрлә бағлыдыр.

Сабир ше'рләринин бәдни хусусијјәтләриндән данышаркән шакирдләрин нәзәрини бөјүк сәнәткарын аз сөзлә бөјүк мә'на ифадә етдијинә, типик һадисә вә характер јаратдығына чәлб етмәк лазымдыр. Бу хусусијјәт М. Ә. Сабирин тазиданәләриндә, сүжетли ше'рләриндә өз бәдни ифадәснин даһа габарыг шәкилдә тапмышды.

М. Ә. Сабирин ше'рләриндә бәдни форма рәнкарәнклији дә чох сәчијјәви хусусијјәтләрдәндир. Диалог вә мукалимә характерли сүжетли ше'рләр, кичик сәһнәчикләр, тазиданәләр, бәһритәвилләр, ушаглар үчүн лирик парчалар, тәмсил вә һекајәләр вә с. бөјүк сәнәткарын јалныз фикри ахтарышларыны дејил, ејни заманда, бәдни форма ахтарышларыны да чох ајдын нүмајиш етдирир.

М. Ә. Сабир ше'рләринин бәдни хусусијјәтләрини өјрәнмәк, шакирдләрә бөјүк сәнәткарын тәблиг етдији нәчиб идејалары даһа мөһкәм мәнимсәмәјә имкан верир. Сабир ше'рләринин бәдни хусусијјәтләри нитг инкишафы үчүн дә чох әһәмијјәтли олуб, шакирдләрин сөз еһтијатыны артырмаг үчүн зәнкин материал верир.

Проф. Ә. М. ДӘМИРЧИЗАДӘ

МУАСИР АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИНИН ФОНЕТИК-УСЛУБИ В А С И Т Ә Л Ә Р И

Сөзләрин, ифадәләрин вә чүмләләрин мә'налары илә сәсләнмәси арасында аһәнқдарлығын тә'мин едилмәси үчүн истифадә олунаг фонетик васитә вә имканлар фонетик-үслуби васитәләр адланыр.

Фонетик-үслуби васитәләрдән мәгсәдәүјгун сурәтдә истифадә етмәклә парлаг дил тохумалары јарадылмыш олур ки, адәтән биз белә маһиранә тохумалары «јеринә дүшмүш сөз», «көзәл ифадә», «гүввәтли чүмлә» вә б. к. ифадәләрлә гижмәтләндиририк. Белә тохумаларын маһиранә гурулмасы фонетик ваһидләрин мә'на илә һәмәһәнк тәртибиндән вә тәркибиндән асылыдыр. Буна көрә дә үмумијјәтлә сөзләрин, хусусән сөзләрин тәркибиндәки һечаларын һансы нөв сәсләрдән вә нечә тохунмуш олмасы даим диггәт мәркәзиндә дурмалыдыр.

Белә бир чәһәти нәзәрә алмаг лазымдыр ки, бу нөв фонетик ваһидләр ән чох һадисәләри—һәрәкаты, һиссијјәти тәсвир мәгамында истифадә олунаг. Беләликлә дә тәсвир олунаг һәрәкәтләрин тәрзи (сүр'әтли, јаваш, гүввәтли, өлкүн, чәтин, асан вә с.) тәсвир олунаг һисси һалларын тәрз вә рәнки (шад, нәш'әли, һәзин, дәрдли, мә'јус, горхунч, дәһшәтли вә с.) сөзләрин фонетик тәркиби илә дә һәмәһәнк гурула билир.

Азәрбајчән дилиндә олан фонетик-үслуби васитәләрин бир гисми һәм јазыда, һәм дә шифаһи нитгдә истифадә олуна билир; әслиндә јазыда истифадә олунаг бүтүн васитәләр тәләффүз олунамагла тәзаһүр едир. Фонетик-үслуби васитәләрин бир гисми исә анчаг тәләффүздә истифадә олунаг вә бунларын јазыја көчүрүлмәси мүмкүн дејилдир. Бундан башга, јазыда истифадәси мүмкүн олан васитәләр әсасән бәдни үслубда ишләнилән васитәләрдир; һалбуки јазыда әкс олуна билмәјән фонетик-үслуби васитәләр тәкчә бәдни үслубда дејил, ејни дәрәчәдә шифаһи тәзаһүрү олан вә ја даһа чох шифаһиликлә фәргләнән (мәс.: риторика, сәһнә дили вә с. башга үслубларда кениш даирәдә истифадә олунаг васитәләрдир.

Мәһз белә чәһәтләри нәзәрә алараг Азәрбајчан дилиндәки фонетик-үслуби васитәләри истифадә имканына көрә ики сәһә үзрә нәзәрдән кечирмәк вә буна көрә дә ики група бөлмәк мәгсәдә даһа ујғундур:

1. Һәм јазыда, һәм дә тәләффүздә (шифаһи нитгдә) истифадә олуна билән васитәләр;

2. Анчаг тәләффүздә (шифаһи нитгдә) истифадә олуна билән васитәләр.

Биринчи нөв васитәләри ортаглы фонетик-үслуби васитәләр, икинчи нөв васитәләри исә х ү с у с и фонетик-үслуби васитәләр адландырмаг олар.

Ортаглы фонетик-үслуби васитәләр. Мүасир Азәрбајчан әдәби дилиндә—һәм јазыда, һәм дә тәләффүздә—истифадә едилән вә ја истифадәси мүмкүн олан ортаглы фонетик-үслуби васитәләр әсасән сөзләрдә тәзаһүр едир.

Сөзләрин исә фонетик-үслуби чәһәтдән истифадәсиндә әсасән мәгсәдәујғун сурәтдә сәсләнмә нәзәрдә тутулур. Мәһз буна көрә дә сөзләри мә'на вә сәсләнмә узлашмасына көрә ики група бөлмәк лазым кәлир:

1. Сәсләнмәси илә мә'насы арасында дүзвә сурәтдә әләгә олан сөзләр. Белә сөзләр үч әсас група бөлүнүр: 1. Сөвти тәглид сөзләри, 2. Сөвти тәсвир сөзләри, 3. Нида сөзләри.

Сөвти тәглид сөзләри. Белә сөзләрин бир гисми инсанларын, һејванларын вә гушларын чыхардыглары сөзләрин аз-чох тәглиди әсасында дүзәлдилир вә онларын бә'зиси адлар үчүн дә әсас тәшкил едир. (Мәс.: гарға, чүчә, гырғы...); дикәр гисми исә тәбиәт һадисәләри илә (мәс.: шырылты, уғулту, гыжылты) вә ја сүн'и партлајышларла әләгәдар олараг ешидилән сөсләрин јамсыланмасы әсасында дүзәлдилир.

Буна көрә дә белә сөзләр, хүсусән ифадәләрин, чүмләләрин мә'налары илә сәсләнмәси арасында чанлы, тәсирли аһәнкдарлыг јаратмаг нөгтеји-нәзәриндән сон дәрәчә әлвәришли фонетик-үслуби васитәләрдән сајылыр.

Белә сөзләрдән, хүсусән бәдин үслубда һәр заман истифадә едилмишдир. Буну М. Ә. Сабирдән кәтирдийимиз ашағыдакы нүмунәләрдә даһа ајдын көрә биләрик.

1) «Тулларыдыг әлдә сапан гыжһагыж».

2) «Накаһ олур күллә-фәшан партапарт».

3) «Сүбһ олунча кечәләр дарға кими,

Јатмајыр, гыр-гыр едир гарға кими».

4) «Мырт-мырт охујуб мырылдајырсан,

Гарға кими һеј гырылдајырсан».

Сөвти тәглид сөзләриндән совет шаир вә әдибләри дә истифадә едирләр. Мәс.:

С. В у р ғ у н у н «Јенә баш көтүрүб гајнајыр һејат,
Ахыр шырыл-шырыл шырышыры
булаглар».

С. Р ү с т ә м — «Түфәнкләр, пулемјотлар сәсләндикчә
та-та-та...

Јаралылар гачырлар һавадан тута-тута».

Бу парчаларда ишләнилмиш «гыжһагыж», «партапарт», «гыр-гыр», «мырт-мырт», «мырылдајырсан», «гырылдајырсан», «шырыл-шырыл», «шырышыр», «та-та-та» сөвти-тәглид сөзләридир вә бу сөзләрин тәләффүзү, ешидилмәси тәсвир олуна һадисәләрдән чыхан сәсләнмәләрин дә гулагларда чынламанасына сәбәб олур вә беләликлә дә тәсвир олуна лөвһәләрин тәби чанлылығы тә'мин едилир.

Сөвти-тәсвир сөзләри. Азәрбајчан дилиндә сөвти-тәглид сөзләринә бәнзәјән бә'зи сөзләр дә вардыр ки, бунларын сөвти-тәглидлә төрәдијини сөјләмәк үчүн лазыми, ајдын әсаслар јохдур вә ја белә сөзләрлә сөвти-тәглидин әләгәсини көстәрән изләр чох гәдимләрдә галмышдыр. Јакин белә сөзләрин дә фонетик тәркиби илә мә'налары арасында аз-чох ујғунлуг һисс олунмагдадыр вә ја белә ујғунлуғу ујдурмаг мүмкүндүр. Белә сөзләри шәрти олараг с ө в т и т ә с в и р с ө з л ә р и адландыра биләрик. Мәс.: сус, титрә, горх, чыз, чыр, өп, гоп, чап, чат, чал кими фе'лләр; топ, чај, чарх, диш... кими исмләр белә сөзләрдәндир.

Сөвти-тәсвир сөзләрини сөвти-тәглид сөзләриндән фәргләндирән чәһәтләрдән бири дә будур ки, бу нөв сөзләр сәсләнмәјә мүвафиг сәси олан башга сөзләрлә јанашы ишләнилдикдә, мә'на илә сәсләнмә арасында дүјүмләмә васитәси кими үмуми аһәнкдарлыгын тә'мининә хидмәт едир. Мәс.:

«Мүждә еј, ол, сәни көрмәјә чанан кәлди,

Әлүвү чал әлә, чан! чан! сөјлә ким чан кәлди».

Нәбатинин бу бейтинин икинчи мисрасында «әлүвү чал» тәркибиндә олан «чал» сөзү бу тәркибин үмуми мә'насы илә аһәнкдарлыг јарадан бир сөз олараг, севинчлә әл чаларкән чыхан сәсин даваманы әкс етдирән «чан! чан!» сөзләрини үмуми мәзмуна һәмәһәнк дүјүмләјир.

Јахуд Сәмәд Бурғунун:

«Чар чәкир чархларын чахнашыг сәси» мисрасында әсасән чархлардан бәһс олунур ки, бурада «чархларын» сөзү мисрадакы мә'наны вә сәсләнмәни даһа да чанландыра

«чар чәкир» və «чакнашыг» сөzlәриндә ифадә олунан мә'на вә сәсләнмә илә дүјүмләјән мәркәзи сөз кими ишләнилмишдир.

Нидә сөзләри. Нидә сөзләри дедикдә, анчаг сәсләнмәсинә көрә арзу, горху, севинч, һәјәчан вә с. кими дахили һалы, һадисәни ифадә едән сөзләри вә ја сөз һесаба олуна билән сәсләнмәләри баша дүшмәк ләзимдыр.

Әслиндә, белә нидә сөзләри дә сәсләнмәнин бир нөв тәг-лидидир; ләкин фәрг бурасындадыр ки, бунлар инсанын дахили психоложи һаллары илә әлағәдар олараг чыхарылан сәсләрин сәдәләшдирилмиш јамсыланмасыдыр. Буна көрә дә белә нидәләр ја бир саит сәслә (а, ә, е...) ја бир һеча илә (аһ, еһ, уф, ах, пәһ, бей, быј...) ја да мүәјјән сәсин узадылмасы илә (ааа, еее, ссс...), бә'зән исә ејни вә ја мүхтәлиф нидә һечасынын тәркиби илә (пәһ-пәһ, вәј-вәј, уф-уф, ах-вах, ох-гај вә с.) формалашыр.

Белә нидә сөзләриндән дә ән чох бәдин әдәбијјатда истифадә олунар. Мәс.:

Сабир—«Етдим нә јаман әсрә тәсадүф, аман еј вәј!».

—«Молла говула, јә'ни мүәллим кәлә...ваһ! ваһ!»

— «Пуллары ала, сөјләјә—охгај мүәллим!»

Молла она һәсрәтлә чәкә күчәдә ааһ... ааһ!...»

—«Ваһ-ваһ. кенә ваһ. ваһ. кенә ваһ.-ваһ. кенә ваһ-ваһ.»

«Кенә бир башга хәбәр вармы?»

Бизим гоншу Кәрим...

Аа! Аа! Аа!

— Бәли, һә, һә..

— О нә гајырыб, де көрүм?».

—«Гаһ-гаһ!.. гәрибә күлмәлисән, ханиман хәраб!».

Бә'зән белә нидә сәсләри сөзләрин сонуна гошулуру вә хүсуси интонасија илә тәләффүз олунару; Мәс.:

Сабир—«Паһ атунаң, нә ағыр јатды бу оғлан, өлүбәә...»

II. Сәсләнмәси илә мә'насы арасында әлағәси олмајан сөзләрин башлыча ашағыдакы типләри вардыр.

А һ ә н к г а н у н у н а т а б е о л а н с ө з л ә р . Мә'лум олдуғу үзрә, аһәнк гануну гоншу сәсләрин мәхрәчә көрә һәмчисләшмәсинин тәзаһүр формасыдыр. Демәли, мәхрәч е'тибары илә сәсләрин, хүсусән саит сәсләрин группашмалары сөзләрин дә аһәнк ганунуна көрә группашмалары үчүн әсас ола биләр.

Буна көрә дә аһәнк ганунуна табе олан сөзләр әсасән ики група ајрылыр:

а) галын саитли сөзләр, б) инчә саитли сөзләр.

А һ ә н к г а н у н у н а т а б е о л м а ј а н с ө з л ә р . Азәрбајчан дили лүғәт тәркибиндә мүәјјән мигдарда сөзләр вардыр ки, бунлар өз фонетик тәркибләринә көрә аһәнк ганунуна ујғун кәлмир. Белә сөзләрин чоху алынма сөзләр олса да, мүасир Азәрбајчан дилинин лүғәт тәркибинин үзви һиссәсини тәшкил едир вә мүасир анлајышларын мүәјјән фаизини белә сөзләри ишләтмәдән ифадә етмәк дә мүмкүн олмур.

Белә сөзләрин фонетик-үслуби нөгтеји-нәзәрдән дә јери вә әһәмијјәти вардыр. Белә сөзләр бәдин үслубда, хүсусән ше'рдә гејри-аһәнкдар сәсләнмәнин ифадәси үчүн әлверишли васитә ола билир. Әкәр белә сөзләрә мәһз сәсләнмә нөгтеји-нәзәриндән еһтијач олмаса иди «тәмтәраг», «тагга-туг», «шараг-шуруг», «тарап-туруп» кими сөвти тәглид сөзләри дә дүзәлдилмәзди. Бундан әтавә, мә'лум олдуғу үзрә, әруз вәзниндә дөрд «мүстәф'илүн» үзрә гурулан рәзәч бәһриндән башга, демәк олар ки, бүтүн бәһрләр аһәнк ганунуна табе олмајан «мәфаилүн», «фаилатүн», «фаилат», «фә'улүн» вә б. к. чүз'ләр үзәриндә гурулуру. Елә буна көрә дә бә'зән әруз вәзнинин тәләбинә көрә, һәтта аһәнк ганунуна табе олан сөзләрин фонетик тәркиби классик әдәбијјатда дәјишдириләрәк, аһәнк ганунуна ујғун кәлмәјән тәркиб јарадылырды. Мәс.: Фүзулинин

«Тәшни охуна олуб нишанә

Бизар ола андан атә-анә»

јахуд

«Јетәр еј фәләк, бу чәфа,

Јетир мәни-зарә сәрви рәваними....—»

— мисраларында «ата-ана», «зара», «рәваними» әвәзинә аһәнк гануну позулуб «атә-анә», «зарә», «рәваними» ишләнилмәси әсасән әруз вәзни тәләбиндән ирәли кәлмиш һалдыр.

Аһәнк ганунуна табе олмајан сөзләрин—үслуби васитәләр кими истифадәси әруз вәзни илә мәһдудлашмыр. Әсил мәсәлә белә сөзләрин мәгсәдәујғун сәсләнмәни јаратмағ үчүн истифадәси мәсәләсидир вә әруз вәзни дә белә истифадәнин бир шәклидир.

Бунлардан башга Азәрбајчан дилиндә, алынма сөзләр һесабына јанашы саитли сөзләрин дә сајы артмышдыр ки, бунлары да, хүсусән ше'р дилиндә үслуби-фонетик васитәләр кими ишләнилә билән ваһидләр сырасында гејд етмәк олар.

А һ ә н к г а н у н у н и м к а н л а р ы . Азәрбајчан дилиндәки сөзләрин әксәријјәти аһәнк ганунуна табе сөзләрдир вә белә сөзләрин фонетик тәркибчә мүхтәлифлији даһа чох аһәнк ујғунлуғуну мүхтәлиф шәкилләрдә олан тәзаһүр формаларыдыр. Буна көрә дә ләзим олдуғда бу биткин фоне-

тик тәркиблөрдөн там ичә сәсиләр силсиләси, јахуд там галын сәсиләр силсиләси вә с. дүзәлдәрәк сөзләрнин мәналары илә сәсләнмәләри арасында аһәнкдарлыг җарагмаг, јахуд үмүмән бу вә ја дикәр ифадәни даһа тәсирли, даһа мусигили етмәк мүмкүндүр.

Үмүмән аһәнк ганунунун сөзләрдә вә шәкилчиләрдәки тәзаһүрләринин үслуби маһијәтнин даһа ајдын баша дүшмәк үчүн бу ганунун, хусусән, ше'рдә нә кими имканлара малик олдуғуну мүхтәсәрчә нәзәрдән кечирмәк кифајәт едәр.

Аһәнк гануну сөз тәркибиндә, хусусән гоншулугда олан сәсләри һәмчинсләшдирир. Бу гануна көрә сөз тәркибиндә, мәсәлән, а илә и; о илә и, ү; ү илә ы бир тәркибдә, бир сырада кәлә билмәдији кими, к илә г, ја к илә х вә ја ә, и, ү илә г, х, г да бир фонетик тәркибдә кәлмәз.

Бу исә тәләффүз чәтинлијини изалә едир вә дили рәванлашдырыр. Азәрбајчан дилиндә сәсләрнин һәмчинсләшмәсиндән төрәјән мүхтәлиф нөвлү аһәнк ганунунун олмасы бу дилин ше'р үчүн нә гәдәр мүсаид олдуғуну көстәрән ән јахшы бир әламәтдир вә ән әлверишли фонетик-үслуби васитәдир.

Сәсләрнин мә'на чаларлығы. Сөвти тәглид сөзләринин формалашмасы ајдын сурәтдә көстәрир ки, дилдә олан сәсләрнин, демәк олар ки, һамысы бу вә ја дикәр мә'на чаларлығына маликдир. Мәс.: «у» сәси «уғулту», «курулту», «гурулту» вә буна бәнзәр һадисәләрнин сәс рәнкини вермәк үчүн; «ш» сәси «атышмаг», «чапышмаг» кими әмәлијатын вә ја «шырылты», «хышылты» кими һадисәләрнин, јахуд «шаграглыг», «шәнлик» кими психи-ичтимаи һалларын сәс рәнкини вермәк үчүн; «с» сәси «сакитлик», «сүстлүк» кими һадисәләрнин сәс рәнкини вермәк үчүн әлверишли сәсләр һесаб олунур. Буна көрә дә дилдә мөвчуд сәсләрнин белә шәрти-нисби мә'на рәнкләринә сәсләрнин мә'на чаларлығы дејилир.

Бәдни әдәбијатда, хусусән ше'рдә сәсләрнин мә'на чаларлығындан истифадә етмәк үслубијат нөгтеји-нәзәриндән мә'на илә сәсләнмә арасында аһәнкдарлығын тәмин едилмәсиндән вә адәтән сөзлә сөз узлашмасынын чох мүһүм шәртләриндән биридир. Маһир сөз усталарынын әсәрләриндә белә узлашмаларын рәнкарәнк тәзаһүр нүмунәләринә раст кәлмәк мүмкүндүр ки, бунлардан башлычасы сәс чәркәси, фонетик кәкәләмә вә фонетик диалектизм адланан фонетик-үслуби һадисәләрдир.

Сәс чәркәси. Сәсләрнин мә'на чаларлығындан мөгсәдәүјүн истифадә үсул вә нөвләриндән бири лазымы мә'на чаларлығы олан сәсләр чәркәсинин гурашдырылмасындан

ибарәтдир. Сәс чәркәсини дүзәлтмәк үчүн исә ифадәнин, ибарәнин, мисранын, гафијәләрин мәһиз тәркибиндә мөгсәдә мұвафиг мә'на чаларлығы сәс олан сәзләрдән гурулмасы вачибдир.

Гејд етмәк лазымдыр ки, белә һалларда мәхрәч е'тибары илә һәмчинсә вә ја чох јахын олан сәсләр гурулашдырыла биләр; мәс.: и, м сәсләри дәрд-гәм, инилти ифадәси үчүн; ч, ч, ш, ж кими сәсләр су шырылтысы, ат чапышы, фишәнк, күллә атышы, әл чалмаг, шыгылдамаг, шадланмаг вә бу кими һалларын тәсвири үчүн; г, д, п, б кими сәсләр даһа чох титрәјишли, таппылтылы һаллары тәсвир етмәк үчүн бир араја кәтириләрәк бир сәс чәркәси дүзәлдә биләр. Беләликлә фысылтылы-вызылтылы, фышылтылы, выжылтылы, патылтылы, инилтили, зинкилтили, чинкилтили вә ја дикәр мә'на чаларлығы үчүн сәс чәркәләри дүзәлдилиб ишләнилә биләр.

Ашағыдакы нүмунәни нәзәрдән кечирәк.

С. Вурғун—Көј дәнизин үзүндәки сәһәр думаны,

Парчаланыр бөлүк-бөлүк, ачылыр дәниз

Күзкү кими үзү парылдајыр тәр-тәмиз;

Пычылдашыр ширин-ширин шылтаг ләпәләр.

Бу парчаны охујаркән адамын гулағында парлаг бир дәнизин ләпәләриндән чыхан сәс ешидилди; бу сәсләнмәни тәмин едән исә бу мисраларда «с, з, ч» сәсләринин вә хусусән сонунчу мисрада «пыч-шыр-шир-шыл» кими һечаларын чәркәсидир. Јахуд: «Чагыл дашлы чајлары Чапајев чапа-чапа...

Кечиб бичир чөлләрдә чар чанаварларыны...»

С. Рүстәм бу мисраларда «ч, ч» сәсләринин, хусусән тәркибиндә «ч, ч» сәсләри олан «чап, кеч, бич, чөл, чај, чар» кими сөзләрнин—һечаларын чәркәсиндән истифадә едәрәк, һәм ат ајагларынын сәсини, һәм дә гылынч чаггылтысыны охучунун гулағында ешитдиримишдир.

Фонетик диалектизм. Бәдни әсәрләрдә әсасән типикләшдирмәк мөгсәди илә бу вә ја дикәр шивәјә хас олан фонетик чәһәтләрдән дә фонетик-үслуби васитә кими истифадә едилди ки, белә васитәләри фонетик диалектизм адландырмаг олар.

Фонетик диалектизмләр шивәјә мөхсус фонетик дәјишиклијә уғрадылмыш сөзләрлә, шәкилчиләрлә вә бә'зи сәсләнмәләрлә ифадә олунур; мәс.:

«...атовын чаны, баловын чаны...» (Ч. Ч. III—178)

«Нөшүн бөлүндү.» (Ч. Ч. III—186)

«...көзүвү дә чыхартсын, төксүн овчува» (Ч. Ч. III—218).

«...он ил гәтриж, далы писилјан» (Ч. Ч. I—195).

«Сән атајын кору, нәјин вар?» (И. Ш.—Ајрылан јоллар—134).

Белә нүмунәләрин сајыны артырмаг олар; чүнки бизим мүасир јазычыларымызын бир гисми бу васитәдән мәһарәтлә истифадә едир.

Јухарыда Ч. Чаббарлыдан вердијимиз бир нүмунәдә «гәт-риж», «писилјан» сөзләри дә фонетик диалектизмә мисал көстәрилмишдир. Бурадан белә бир нәтичә чыхармаг лазымдыр ки, фонетик диалектизм анлајышына башга дилләрә мәхсус сөзләрин фонетик дәјишикликлә тәләффүзү дә дахилдир; буна көрә дә «кобурнат», «ләчәнник», «пиркурул», «гырфинкә», «инчинар», «дохдур», «ушкол/ушкола» вә с. б. кими сөзләр дә фонетик диалектизмләр групуна дахил едилир.

Бурадача гејд етмәлијик ки, үслуби васитәләр—дејә һәр чүр шивә хүсусијјәти илә бәдин әсәрин дилини үмуми ваһид әдәби дилдән узлашдыран үнсүрләрлә долдурмаг, бу вә ја дикәр бир шивәјә үстүнлүк вермәк, јахуд мүхтәлиф шивә хүсусијјәтләри илә әдәби дилин парлаглыгыны көлкәләндирмәк үмуми әдәби дилин ваһид нормалары нөгтеји-нәзәриндән зәрәрлидир вә буна гәтијјән јол верилмәмәлидир.

Тәләффүз аһәнкдарлығы вә асанлығы. Азәрбајҗан дилиндә бир сыра фонетик ганулар вә һадисәләр вар ки, бунлар үмумән тәләффүзү асанлашдырыр, аһәнкдарлашдырыр. Аһәнк гануну, чинкилтәдәшмә, сәнт вә ја самит гошалашмасына имкан вермәмәк үчүн араја сәс артырылмасы вә с. кими һадисәләр бу гәбилдәндир.

Лакин бунларла бәрабәр тәләффүз аһәнкдарлығыны вә асанлығыны тәмин етмәк үчүн сөзләрин гошулмасы, јанашмасы кими һаллардан да истифадә едилир вә беләликлә дә мәгсәдәүјҗун фонетик зәнчир дүзәлдилир ки, бу да фонетик-үслуби васитәләрдән биридир вә бунун чох мүхтәлиф үсуллары, имканлары вардыр. Лакин биз бунларын һамысындан дејил, һәләлик үмуми тәсәввүр јаратмаг үчүн бунлардан анчаг бәзиси һаггында мүхтәсәр мәлумат вермәји лазым билдик.

Ј. ӘМӘДОВ,
М. Ф. Ахундов адына АПИ-нин
мүәллими, педагожи емләр намизәди

ҮЧҮНЧҮ НӨВ ТӘЈИНИ СӨЗ БИРЛӘШМӘЛӘРИНИН ТӘДРИСИ ҺАГГЫНДА

Үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәләри һәчми вә хүсусиј-јәтләри етибары илә биринчи вә икинчи нөв тәјини сөз бирләшмәләриндән фәргләнир. Дәрсликдә бу бирләшмәјә аид кениш мәлумат верилмишдир. Көстәрилмишдир ки, үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәләринин биринчи тәрәфи јијәлик, икинчи тәрәфи нисбәт шәкилчиси гәбул едәрәк, идәрә вә узлашма әлагәләри илә јараныр. Үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәләринин һәр ики тәрәфи мүхтәлиф нитг һиссәләри илә ифадә олунур вә чүмләннин мүрәккәб үзвләри ролунда чыхыш едир. Бу бирләшмәнин тәрәфләри арасына истәнилән гәдәр башга сөзләр дахил ола биләр, икинчи тәрәфи сај илә ифадә олундугда биринчи тәрәфә һәм јијәлик, һәм дә чыхышлыг һал шәкилчиси артырыла биләр. Үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәсинин ајры-ајры тәрәфләри чәмләндији кими, һәр ики тәрәфи ејни заманда чәмләнә билир.

Үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәләри һаггында дәрсликдә верилмиш бу мәлуматдан әлава практик әһәмијјәти олан ашағыдакы хүсусијјәтләр дә вардыр.

III нөв тәјини сөз бирләшмәләринә аид мөвзунун тәдريسинә тәхминән белә башламаг лазымдыр. Кечмиш дәрс тәқрарландыгдан сонра, үзәриндә: мүәллимин тапшырығы, Солмазын атасы, мејвәнин ширини, әскәрин сулаһы, шакирдин өзү, мәктәбин һәјәти, сизин мәгсәдиниз, пионерләрин чоху, Бақынын көзәллији, онларын беши вә с. кими нүмунәләр јазылмыш әјани вәсаит гаршыдан асылыр. Мүәллим өз изаһыны бу әјани вәсаит үзәриндә гурараг ашағыдакы суал-чавабла јени дәрсә башлајыр:

М.—Бу бирләшмәләрдәки биринчи сөзләрин сонунда һансы шәкилчиләр вардыр?

III.—Бу бирләшмәләрдәки биринчи сөзләрин сонунда јијәлик, һал шәкилчиләри (ин, ын, нин, нын) вардыр.

М.—Бу бирләшмәләрдәки икинчи сөзләрин сонунда һансы шәкилчиләр вардыр?

Ш.—Бу бирләшмәләрдәки икинчи сөzlәрни сонунда нисбәт шәкилчиләри (ы, сы, и, иниз) вардыр.

М.—Демәк, булар үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәләри-дир. Сизчә III нөв тә'јини сөз бирләшмәләри нечә дүзәлир?

Ш.—Үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәләринин биринчи тәрәфи јіјәлик һал шәкилчиси, икинчи тәрәфи исә нисбәт шәкилчиси илә дүзәлир.

Бу суал-чавабдан сонра бирләшмәни әмәлә кәтирән тәрәфләр арасындакы әләгә изаһ едилир. (Дәрсликдә бу мәсәлә гејд олуимуш, ләкин изаһ едилмәмишдир). Шакирдләрнин өйрәндикләри идарә вә узлашма әләгәсинин нә демәк олдуғу бир даһа онларын јадына салыныр.

Бундан сонра мұәллим әјани вәсаити кәстәрәрәк суал верир: мұәллимни тапшырығы, Солмазын атасы кими үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәләрини әмәлә кәтирән сөzlәр арасында һәм шәхсә, һәм дә кәмијјәтә кәрә ујғунлуғ вармы? Бу сөzlәр арасында шәхсә вә кәмијјәтә кәрә ујғунлуғ олдуғуну шакирдләр асанлығла изаһ едилләр. Беләликлә үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәләрини әмәлә кәтирән тәрәфләр арасында узлашма әләгәси олдуғу ајдынлашдырылыр.

Идарә әләгәсини ајдынлашдырмағ үчүн икинчи бир суал да верилир: үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәсинин һансы тәрәфи дәјишәрәк јіјәлик һал шәкилчисини гәбул етмишдир? (Үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәсинин биринчи тәрәфи дәјишәрәк јіјәлик һал шәкилчиси гәбул етмишдир). Дејиләнләрдән белә нәтичә чыхарылыр ки, үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәләринин тәрәфләри арасында идарә әләгәси вардыр. Сонра әләвә едилир ки, үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәләриндәки идарә вә узлашма әләгәләри јіјәлик һалы вә нисбәт шәкилчиләри васитәси илә јарадылыр.

Үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәләринин һәр ики тәрәфинин мұхтәлиф нитг һиссәси илә ифадә олуимасыны изаһ етмәк мәгсәди илә һәмин әјани вәсаитдәки тә'јини сөз бирләшмәләринин тәрәфләри нитг һиссәләри чәһәтиндән мұәјјәнләшдирилир:

М.—Бурада (әјани вәсаити кәстәрир) һансы бирләшмәләрин һәр ики тәрәфи исимлә ифадә олуимушдур?

Ш.—Мұәллимни тапшырығы, Солмазын атасы, Бакынын кәзәллији бирләшмәләринин һәр ики тәрәфи исимлә ифадә олуимушдур.

М.—Бурада (әјани вәсаити кәстәрир) биринчи тәрәфи исим, икинчи тәрәфи сифәт олан бирләшмә вармы?

Ш.—Мејвәнин ширини бирләшмәсиндә биринчи тәрәфи исим, икинчи тәрәфи исә сифәтдир.

М.—Бурада (әјани вәсаити кәстәрир) икинчи тәрәфи сај олан бирләшмә вармы?

Ш.—Онларын беши бирләшмәсиндә биринчи тәрәфи әвәзлик, икинчи тәрәфи исә мигдар сајыдыр.

Бу гајда илә әјани вәсаитдәки бирләшмәләрин һамысы нитг һиссәләринә кәрә мұәјјәнләшир.

Мұәллим дејиләнләри јекунлашдырыр, көрүндүјү кими, үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәләринин һәр ики тәрәфи исим; биринчи тәрәфи исим, икинчи тәрәфи сифәт, сај, әвәзлик, мәсдәр, гошма; биринчи тәрәфи әвәзлик, икинчи тәрәфи исим, сај вә с. олур.

Үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәләринә аид дәрсләрин биринчи саатында јухарыдакы мәзмунда мә'лумат вериб, 10 дәгигәлик чалышма апармағ олур. Јахшы олар ки, чалышма дәрсликдәки тапшырығ үзрә апарылсын. Тапшырығда тәләб олуноур ки, шакирдләр верилмиш сөzlәрни сонунда јіјәлик һал шәкилчиси вә икинчи тәрәфи артырылмағла үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәләри дүзәлтсинләр. Мұәллимни рәһбәрлији алтында тапшырығдакы биринчи сөзә (елм) јіјәлик һал шәкилчиси вә икинчи тәрәфи артырыларағ, белә бирләшмәләр јараныр: елмин нәтичәси, елмин сәмәрәси, елмин әһәмијјәти, елмин хејри, елмин кәмәклији вә с. Шакирдләрә изаһ едилир ки, бурада олан бир нечә икинчи тәрәфин бириндән истифадә едә биләрсиниз. Бундан сонра шакирдләр мұстәгил оларағ тапшырығдакы II—III—IV вә и. а. сөzlәрә һәм јіјәлик һал шәкилчиси, һәм дә сонунда нисбәт шәкилчиси олан икинчи тәрәфи артырыб, үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәләри јарадырлар. Ишин кедишиндә, мұшаһидә едилән нөгсанлар тәсһиһ олуноур, истигамәт верилир ки, шакирдләр һәмин тапшырығын давамыны евдә јаздығда чәттилик чәкмәсинләр.

Үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәләри үчүн ајрылмыш вахтын икинчи саатында мөвзуја аид материалын галан һиссәси изаһ едилир. Бурада да ев тапшырығы јохланыб, кечмиш дәрә тәкрарландығдан сонра јени материалын изаһыла башланыр.

Мұәллим ашағыдакы чүмләләри лөвһәјә јазыр, јахуд онлара аид әјани вәсаити гаршыдан асыр:

1. Қолхозун ағ гызылла бәзәнмиш тарлалары бизи севиндирди.

2. Дағларын әлван чичәкләрлә өртүлмүш јамачлары истираһәт мәскәнинә чеврилмишдир.

3. Шакирдләрнин екскурсија һаггындакы арзусу јеринә јетирилди.

Биринчи чүмлө шакирдлөрдөн биринэ охутдурулдугдан сонра коллективин күчү илэ колхозун тарлалары бирлэшмэси вэ тэрэфлэр арасына дахил олмуш ағ гызылла бэзэнмиш сөзлэри мүэјјәнлэшир.

Ирэлики дэрсдэ мэлум олду ки, үчүнчү нөв тэ'јини сөз бирлэшмэлэринин тэрэфлэри мүхтэлиф нитг һиссэлэри илэ ифадэ олуноур. Мэс.: шакирдлэрин беши, пионерлэрин икиси III нөв тэ'јини сөз бирлэшмэлэридир. Бурада икинчи тэрэф сајла ифадэ олунмушдур. Бу бирлэшмэлэри шакирдлөрдөн беши, пионерлөрдөн икиси формасында демэк вэ јазмаг олар. Көрүндүјү кими биринчи тэрэфин сонунда јијэлик һал шәкилчиси эвэзинэ, чыхышлыг һал шәкилчиси јазылмышдыр. Демэк, III нөв тэ'јини сөз бирлэшмэлэриндэ икинчи тэрэф сај олдугда биринчи тэрэф һәм јијэлик, һәм дэ чыхышлыг һал шәкилчисини гәбул едэ билир.

Бурада III нөв тэ'јини сөз бирлэшмэсинин һәр ики тэрэфинин һәм чэм, һәм тэк ола билмэсини дэ шакирдлэрэ чатдырмагын мүэјјән эһәмийјәти вардыр. Мүэллим бу мәгсэдлэ апардыгы суал-чаваба јекун вурараг, изаһ едир ки, көрүндүјү кими үчүнчү нөв тэ'јини сөз бирлэшмэлэринин биринчи тэрэфи тэк, икинчи тэрэфи чэм; биринчи тэрэфи чэм, икинчи тэрэфи тэк; һәр ики тэрэфи тэк вэ һәр ики тэрэфи чэм ола билир.

Үчүнчү нөв тэ'јини сөз бирлэшмэлэринин чүмлэдэ мүрәккәб мүбтэдэ, хәбәр, тамамлыг, тэ'јин вэ зэрфлик олмасыны изаһ етмәк үчүн ашағыдакы чүмлэлэр лөвһәјэ јазылыр вэ ја эјани вәсаит јазылыб гаршыдан асылыр.

- 1) Мүэллимин сөһбәти мараглы иди.
- 2) Көрүнән гаралтылар ағачларың көлкәсидир.
- 3) Таләбәлэр колхозун сәдринэ мүрачият егдиләр.
- 4) Мәктәбин мүдири Сәмәдов шакирдлэри гәбул етди.
- 5) Гонаглар колхозун клубуна топлашдылар.

Бу нүмунэлэр үзэриндэ үчүнчү нөв тэ'јини сөз бирлэшмэлэринин чүмлэнин мүрәккәб үзвү олмасыны изаһ едәркән. Мүэллим белә бир чәтинликлэ гаршылаша билир: Шакирдлэр ибтидаи мәктәбдэ чүмлэ үзвлэринэ аид үмуми мэлумат алмышлар, орта мәктәбдэ исә чүмлэ үзвлэри һаггында олан илк мэлуматың тәкрарланмасы вэ һәмин мөвзунун әтрафлы өјрәнилмәси илэ һәлә сонра мәшғул олачагларыңдан III нөв тэ'јини сөз бирлэшмэлэринин чүмлэнин мүрәккәб үзвү кими чыхыш етмәсини бир гәдәр чәтинликлэ дәрк едирләр. Бу мәсәләјэ фикир вермәк, јени биликлэ әлагәдар, чүмлэ үзвлэри һаггындакы илк мэлуматы да тәкрарламаг вэ лазым кәлдик-

дә јардымчы суаллардан башга изаһат вермәк мәсләһәтдир. Бу тәдбир ән чох тэрэфлэри арасына башга сөзлэр дахил олмуш бирлэшмэлэрин чүмлэ үзвү олмасыны изаһ едәркән лазымдыр.

172 нөмрәли орта мәктәбин мүэллими Шүкуфә Мәммәдова III нөв тэ'јини сөз бирлэшмэлэринин чүмлэнин бир үзвү олмасыны јухарыдакы чүмлэлэр үзэриндэ ашағыдакы гәјдада суал-чаваб апармагла изаһ едир:

М.—Биринчи чүмләјэ диггәт един. Мараглы иди—хәбәр, нә мараглы иди?—мүэллимин сөһбәти. Сизчә мүэллимин сөһбәти, чүмлэнин һансы үзвүдүр?

Ш.—Мүэллимин сөһбәти—мүбтэдадыр.

М.—Икинчи чүмлэдэ һансы сөз бирлэшмэлэри вардыр?

Ш.—Икинчи чүмлэдэ көрүнән гаралтылар биринчи нөв, ағачларың көлкәси исә үчүнчү нөв тэ'јини сөз бирлэшмәсидир.

М.—Бу чүмлэдэ хәбәр һансыдыр?

Ш.—Бу чүмлэдэ, ағачларың көлкәсидир хәбәрдир.

М.—Демәк, хәбәр үчүнчү нөв тэ'јини сөз бирлэшмәси илэ ифадэ олунмушдур.

М.—Бу чүмлэдэ мүбтэда һансыдыр?

Ш.—Бу чүмлэдэ гаралтылар мүбтэдадыр.

М.—Нә үчүн көрүнән гаралтылар икиси бирликдә мүбтэда олмур?

Ш.—Бу биринчи нөв тэ'јини сөз бирлэшмәсидир, биз дэ өјрәндик ки, биринчи нөв тэ'јини сөз бирлэшмәсинин биринчи тэрэфи тэ'јин, икинчи тэрэфи исә чүмлэнин башга үзвү олур.

М.—Үчүнчү чүмлэдэ тэ'јини сөз бирлэшмәсини көстәрин вэ чүмлэнин һансы үзвү олдуғуну дејин?

Ш.—Үчүнчү чүмлэдэ колхозун сәдринэ тэ'јини сөз бирлэшмәсидир, өзү дэ чүмлэнин тамамлыгыдыр.

М.—Дөрдүнчү чүмлэдэ тэ'јини сөз бирлэшмәсини көстәрин вэ чүмлэнин һансы үзвү олдуғуну дејин?

Ш.—Дөрдүнчү чүмлэдәки мәктәбин мүдири үчүнчү нөв тэ'јини сөз бирлэшмәсидир, өзү дэ чүмлэнин тэ'јинидир.

М.—Бешинчи чүмлэдэ тэ'јини сөз бирлэшмэлэрини көстәрин вэ һансы үзвү олдуғуну дејин?

Ш.—Бешинчи чүмлэдэ колхозун клубуна үчүнчү нөв тэ'јини сөз бирлэшмәсидир, өзү дэ чүмлэнин зәрфлијидир.

Ахырда мүэллим нәтичә чыхарыр ки, көрүрсүнүзмү, үчүнчү нөв тэ'јини сөз бирлэшмэлэринин тэрэфлэри бирликдә чүмлэнин мүбтәдасы (I чүмлэни көстәрир), хәбәри (II

чүмлэни көстөрир), тамамлыгы (III чүмлэни көстөрир), тә'јини (IV чүмлэни көстөрир), зәрфлији (V чүмлэни көстөрир) олур. Демәли, бурада олдуғу кими чүмлә үзвләри үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәләри илә ифадә олундугда, онун тәрәфләри бир-бириндән ајрыла билмәз, јә'ни икисн бирликдә чүмләнин ејни үзвү олар.

Јухарыда гејд етдик ки, үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәләринә аид олан вә орта мәктәбин практикни ишн үчүн әһәмијјәтли олан бир сыра мәсәлә дәрсликдә әкс олунмамышдыр. Бунлардан бир нечәсини гејд етмәјни лазым билirik.

Тәрәфләр арасына дахил олан сөзләрин бирләшмә илә бирликдә чүмләнин ејни үзв кими чыхыш едиб-етмәмәси һаг-да изаһат олмадығындан, мүәллимләр ики чүр һәрәкәт едирләр: а) бә'зиләри тәрәфләр арасына дахил олан сөзләри дә бирләшмә илә бирликдә чүмләнин мүбтәдасы, хәбәри вә ја икинчи дәрәчәли үзвү һесап едирләр. Мәсәлән, совхозун чалышган фәһләләри планы артыгламасы илә јеринә јетирирләр чүмләсиндә «совхозун чалышган фәһләләри»ни бирликдә мүбтәдә, директор мәктәбин ә'лачы шакирдләрини Москва ја экскурсияја кәндәрди чүмләсиндә «мәктәбин ә'лачы шакирдләрини» бирликдә тамамлыг адландырырлар. б) Бә'зиләри дә белә бирләшмәләрдәки тәрәфләр арасына дахил олмуш сөзләри бирләшмәдән ајырыб, чүмләнин башга үзвү кими изаһ едирләр. Мәсәлән, ирәлидәки бирләшмәләрин арасына дахил олмуш чалышган, ә'лачы сөзләрини тә'јин адландырырлар. Фикримизчә, икинчи груп мүәллимләр дүзкүн һәрәкәт едирләр. Лакин елә бирләшмәләр дә вар ки, онларда тәрәфләр арасына дахил олан башга сөзләри бирләшмәдән ајырмаг мүмкүн дејилдир. Мәсәлән: Колхозун тарла бригадири јарышда ирәлидә кедир.

Бу дејиләнләрдән вә мисаллардан белә нәтичә чыхармаг олар ки, үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәләри чүмлә үзвү оларкән тәрәфләри арасына дахил олмуш сөзләр бирләшмәнин икинчи тәрәфинин тә'јини олдуғда бирләшмәдән ајры кәтүрүләр (бах: совхозун чалышган фәһләләри, мәктәбин ә'лачы шакирдләрини), тә'јин олмајыб, икинчи нөв тә'јини сөз бирләшмәсинин биринчи тәрәфи кими чыхыш етдикдә илә бирләшмә илә бирликдә кәтүрүб, мүбтәдә, хәбәр, тамамлыг, тә'јин вә зәрфлик олур (бах: колхозун тарла дүшәркәси).

Бирләшән тәрәфләрин бир вә ја бир нечә сөздән ибарәт олмасына тез-тез раст кәлмәк олур. Лакин дәрсликдә бу бәрәдә мә'лумат олмадығындан, мүәллимләрдин чоху бу мәсәләнин үстүндән өтүрләр. Мәс.: 1) Солмазын китабы, гәләми вә дәфтәри вардыр. 2) һәсәнин, Камалын вә Расмин арзусу

јеринә јетирилди. 3) Колхозларын, совхозларын тракторлары, автомашынлары әкинә һазыр вәзијјәтдә олмалыдыр, кими чүмләләрин биринчисиндә бир биринчи тәрәф вә бир нечә икинчи тәрәф, икинчисиндә бир нечә биринчи тәрәф вә бир икинчи тәрәф, үчүнчүсүндә бир нечә биринчи тәрәф вә бир нечә икинчи тәрәф вардыр. Бу мәсәлә шакирдләрә изаһ едилмәдикдә, онлар һәммин тә'јини сөз бирләшмәләринин чүмлә үзвү олмасыны изаһ едәркән ја инамсыз һәрәкәт едирләр, ја да тамамилә сәһвә јол верирләр. Тәчрүбә көстөрир ки, үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәләри изаһ едиләркән онун тәрәфләринин бир нечә сөзлә ифадә олунмасы һаггында да мә'лумат верилмәлидир. Бу, ејни заманда һәмчинс үзвләрин кәләчәкдә изаһы үчүн бир нечә нөв һазырыг олур. Бу фикримизи тәсдиг етмәк үчүн дәрсликдә һәмчинс үзвләрә аид верилмиш мисаллардан бирини хатырлајаг: «Фирузә Зүләјһанын, Балаханым халанын отагларыны... көстәрди. (бах: сәһ. 68. 1960-чы ил.).

Үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәсинин бир нечә I тәрәфи олдуғда јијәлик һал шәкилчиси вә бир нечә II тәрәфи олдуғда илә һисәт шәкилчиси ихтисар едилә билир. Дәрслијин 74-чү сәһифәсиндә һәмчинс үзвләрдән данышыларкән белә јазылмышдыр: «Мүрәккәб мүбтәдә олан һәмчинс үзвләр III нөв тә'јини сөз бирләшмәсиндән ибарәт олараг, бирләшмәдә тәкрар едилән тәрәфин шәкилчиси ихтисар едилә биләр».

Бурадан белә анлашылыр ки, үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәләрини кечәркән шәкилчиләрин ихтисар олунуб-олунмамасыны хатырлатмаг вә һәр икисинин орфографик гајдаја ујғун олдуғуну демәк лазымдыр. (Низәми, Фүзули вә Ахундовун әсәрләрини; Низаминин, Фүзулинин вә Ахундовун әсәрләрини).

Шакирдләр чох вахт бирләшмәнин тәрәфләринә аид тәкбәтәк суаллар вердикләри үчүн сөз бирләшмәси илә ифадә олунмуш чүмлә үзвләрини мүәјјәнләшдирмәкдә четинлик чәкирләр. Бу мөвзу тәдрис едиләркән тәрәфләрин һансы нитг һисәси илә ифадәсини мүәјјәнләшдирмәк вә шәкилчини ашкар етмәк мөгсәди илә тәрәфләрә аид тәкбәтәк суал верилир. Мәсәлән, Солмазын китабы бирләшмәсинин тәрәфләрини мүәјјәнләшдирмәк үчүн кимин? нәји? суалларындан, ағачын бу дағы бирләшмәсинин тәрәфләрини мүәјјәнләшдирмәк үчүн нәјин? нәји? суалларындан, Шанинин гардашы бирләшмәсинин тәрәфләрини мүәјјәнләшдирмәк үчүн кимин? нәји? суалларындан, ә'лачыларын бешн бирләшмәсинин тәрәфләрини мүәјјәнләшдирмәк үчүн кимин? нечәси? суалларындан вә с. истифадә олунур. Лакин бу бирләшмәләр чүмлә үзвү кими

ишлэндикдә исә икисинә бирликдә аид олдуғу чүмлә үзвүнүн суалларындан бири верилир. Мәсәлә: Солмазын китабы мәнәдәдир чүмләсиндәки Солмазын китабы бирләшмәсинин мүбтәда олдуғуну билмәк үчүн нә? суалы верилир; Сынан ағачын будағыдыр чүмләсиндәки ағачын будағыдыр бирләшмәсинин хәбәр олдуғуну билмәк үчүн нәдир? суалы верилир. Шаһинин гардашыны института гәбул етдиләр чүмләсиндәки Шаһинин гардашыны бирләшмәсинин тамамлыг олдуғуну билмәк үчүн кими? суалы верилир вә с. Бу бирләшмәләрин тәрәфләринә аид верилән суалларла тәрәфләр бирликдә чүмлә үзвү кими чыхыш етдикдә верилән суаллар мугәјисә едилсә фәрги ајдынлашар. Бурада әсас мәсәлә шакирдләрин һәр ики нөв суаллардан истифадә етмәсинә һанл олмагдыр ки, онлар бирләшмәнин тәрәфләринин нитг һиссәләри илә ифадәсини мүәјјәнләшдирәркән тәрәфләрә аид ајрыча суал вермәји вә чүмлә үзвү олмасыны мүәјјәнләшдирәркән тәрәфләрә аид бирликдә бир суал вермәји бачарсынлар. Јәни шакирдләрә дејилдикдә ки, Солмазын китабы мәнәдәдир чүмләсиндәки үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәсини тап, һансы нитг һиссәси илә ифадә олундуғуну вә чүмләнин һансы үзвүнү тәмсил етдијини мүәјјәнләшдир, онлар чәтинлик чәкмәдән чаваб версинләр ки, Солмаз ким? китаб исә нә? суалына чаваб верән һисмидир, икиси бирликдә нә? суалына чаваб верән мүбтәдадыр. Изаһат белә апарылмадыгда шакирдләрин чох вахт һәмин бирләшмәнин чүмлә үзвү олдуғуну мүәјјәнләшдирмәк үчүн вердикләри суаллар дүз олмур. Мәс.: Солмазын китабы мәнәдәдир чүмләсиндәки Солмазын китабы бирләшмәсинин һансы чүмлә үзвүнү тәмсил етдијини тапмаг үчүн кимин китабы мәнәдәдир суалыны верирләр.

Јери кәлмишкән гејд едәк ки, үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәләри икиси бирликдә көтүрүлдүкдә адлыг һалда олур, суал да икинчи тәрәфлә әлагәдар верилир: Солмазын китабы (нә?), мәктәбин гаршысы (һара?), Шаһинин гардашы. (ким?).

Бәзән бирләшмәнин икинчи тәрәфи сај олдугда биринчи тәрәф һәм јијәлик һал, һәм дә чыхышлыг һал шәкилчисини гәбул едә билир. Бу мәсәлә дәрсликдә гејд едилмишдир. Лакин бунун тәјини сөз бирләшмәләри һаггында илк мәлүматда сөјләнмиш тәрифә (Биринчи тәрәф јијәлик һал, икинчи тәрәф һисбәт шәкилчиси гәбул едиб-етмәмәсинә көрә тәјини сөз бирләшмәләринин 3 нөвү вардыр), еләчә дә үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәләринә аид сөјләдикләри тәрифә (биринчи тәрәфи јијәлик һал шәкилчиси, икинчи тәрәфи һисбәт шәкилчиси илә дүзәлән бирләшмәләрә үчүнчү нөв тәјини сөз

бирләшмәләри дејилир) ујғун олмадығы нәзәрә алынмамышдыр. Фикримизчә шакирдләрин раст кәлдикләри тәләбәләрдән беши, бригадалардан икиси, мүәллимләрдән бири, пионерләрдән үчү вә с. кими бирләшмәләрин үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәси олмасыны вә чүмләдәки ролуну изаһ едәркән демәк лазымдыр ки, тәјини сөз бирләшмәләри әсасән јијәлик һал вә һисбәт шәкилчиләринин олуб-олмамасы илә мүәјјәнләшир. Бирләшмәнин икинчи тәрәфи сај олдугда биринчи тәрәфи һәм јијәлик, һәм дә чыхышлыг һалда јазмаг олар ки, бу да орфографијанын тәләбинә тамамилә ујғундур. Мәсәлә: тәләбәләрин беши вә тәләбәләрдән беши демәк вә јазмаг олар ки, бунларын һәр икиси үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәсидир.

Дилимиздә јалһыз икинчи тәрәфин иштиракы илә ифадә олунан үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәләри вар ки, бу һагда дәрсликдә мәлүмат верилмәмишдир. Елә она көрәдир ки, мүәллимләр бу барәдә мәлүмат вермәдикдә вә шакирдләр чүмләдә биртәрәfli бирләшмәјә раст кәлдикдә ону мүәјјәнләшдирә билмирләр. Бизчә үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәсини изаһ едәркән, чүмләләрдән истифадә олунмагла икинчи тәрәфи тапмаг вә онун аид олдуғу биринчи тәрәфи мүәјјәнләшдирмәк лазымдыр.

Үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәләринин үчүнчү саатында чалышма апарылыр. Чалышмадан мөгсәд үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәләринә аид билији әмәли сурәтдә мөһкәмләндирмәкдир. Бунун үчүн дәрсин илк мәрһәләсиндә үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәләри һаггында верилмиш биллик үмуми сорғу илә тәқрарланыр, икинчи мәрһәләдә исә әмәли иш апарылыр. Үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәсинә аид ирәлики дәрсләрдә верилмиш билнк тәқрарланыб мөһкәмләндирилир. Лакин бу мөвзунун өјрәдилмәси бунула битмәмәлидир, сонрақы мөвзуларын тәдриси илә әлагәдар мәсәләләр јери кәлдикчә тәқрарланыб јада салынмалыдыр.

Мәсәлә: чүмлә үзвләри адлыг чүмләләр изаһ едиләркән үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәләри һаггындақы мәлүмат јада салынмалы вә әлагәли чәһәтләр изаһ едилмәлидир.

Илјас БАЈРАМОВ.

РУС МӘКТӘБЛӘРИНИН IV СИНФИДӘ ШАКИРДЛӘРИН АЗӘРБАЈЧАНЧА ЛУҒӘТ ҒИТИЈАТЫНЫ ЗӘНКИНЛӘШДИРМӘК ЈОЛЛАРЫ

Шакирдләрн лүғәт ғитијатыны зәнкинләшдирмәк үзәриндә иш рус мәктәбләриндә Азәрбајчан дили тәлиминин әсас һәлғәсини тәшкил едир.

«Рус мәктәбләриндә Азәрбајчан дили вә әдәби гираәт тәдриси програмында көстәрилдији кими, республикамызын рус мәктәбләриндә Азәрбајчан дилинин тәдрисиндә әсас мәгсәд шакирдләрә мүйјән оху, јазы вәрдишләри ашыламагла бәрәбәр, онларын шифаһи нитгини инкишаф етдирмәкдән ибарәтдир. Рус мәктәбләриндә Азәрбајчан дили тәдриси шакирдләрдә һәмн дилдә данышыланы баша дүшмәк вә өз фикрини ифадә етмәк үчүн рабитәли нитг сөјләмәк вәрдишләри ашыламамалдыр. Бу вәзифәни јеринә јетирмәк үчүн биринчи нөвбәдә шакирдләрн лүғәт ғитијаты зәнкинләшдирилмәлидир. Лүғәт елә бир бүнөврә, елә бир әсасдыр ки, дили анчаг бу әсас үзәриндә өјрәнмәк мүмкүндүр. Лүғәт ғитијаты дилин тәбни материалыдыр, бунсуз дил мөвчуд ола билмәз. Һәр бир дил анчаг «тикинти материалы» олан сөзләр әсасында үнсийәт вәситәси олмаг ролуну ојнаја билир. Буна көрәдир ки, үмумийәтлә бүтүн дилләрн тәдрисиндә олдуғу кими, рус мәктәбләриндә үмумтәһсил фәнләриндән бири кими өјрәнилән Азәрбајчан дилинин тәдрисиндә дә шакирдләрн лүғәт ғитијатыны зәнкинләшдирмәк үзәриндә иш тәлим просесинин әсас мәрһәләсини тәшкил етмәлидир.

Шакирдләрн лүғәт ғитијатыны зәнкинләшдирмәк үзәриндә апарылан иши дүзкүн вә сәмәрәли тәшкил етмәк үчүн муәллим, һәр шейдән әввәл, шакирдләрн һәмн вахта гәдәр өјрәнмиш олдуғу сөзләри нәзәрә алмалы, јени сөзләрин изаһи заманы онлардан истифадә етмәлидир. Јени сөзләр шакирдләрә тәһрид олунмуш шәкилдә дејил, ифадә, чүмлә вә ја мәтн дахилиндә өјрәдилмәлидир. Лүғәт үзәриндә иш апараркән, муәллим програмын тәләбини рәһбәр тутмалы, IV синиф үчүн мүйјән едилмиш лүғәт минимумунун јеринә јетирилмәси үчүн

мүхтәлиф үсул вә вәситәләрдән бачарыгла истифадә етмәлидир.

I. Лүғәт минимумуна верилән програм тәләби. Програмда көстәрилик ки, IV синифдә шакирдләрә 350 јени сөз өјрәдилмәлидир. Бу сөзләр сырасына исә анчаг сөзләрин дәјишилмәмиш формасы дахил едилмәлидир: Башга сөзлә десәк, шакирдләрә 350 јени лексик ваһид өјрәдилмәли, сөзүн дәјишилмиш формасы һәмн һәчми тамамламагда јени бир сөз һесаба едилмәмәлидир. Көстәрилән һәчми тамамламаг үчүн сөзүн анчаг илк лексик формасы һесаба алынмалыдыр.

Гејд етмәк лазымдыр ки, рус мәктәбләриндә Азәрбајчан дили үзәрә шакирдләрн лүғәт ғитијатыны зәнкинләшдирмәк үзәрә ишә верилән тәләб концентрик принципә әсасланыр. Мәсәлән, рус мәктәбләринин III синфиндә Азәрбајчан дили үзәрә шакирдләрн лүғәт ғитијатыны зәнкинләшдирмәк үзәриндә иш апармаг үчүн ашағыда көстәрилән мөвзулар мүйјән едилмишдир ки, лүғәт үзәрә иш дә әсасән бу мөвзулар әтрафында апарылмалыдыр. Тәдрис ләвазиматы, синифдә, мәктәб, паллар, бәдән үзвләри, аилә, мәктәб коллективләри, ев шейләри, мәктәбин һәјәти, ев һейванлары, вәһши һейванлар, гушлар вә с. IV синифдә лүғәт үзәриндә иш апараркән, һәмн мөвзулардан истифадә олунур, ләкин һәмн мөвзуја дахил едилән сөзләрин миғдары кенишләндирилир, III синифдә һәмн мөвзу әсасында өјрәнилмиш сөзләр нәзәрә алынараг, онлардан әләвә һәмн мөвзу әтрафында јени сөзләр өјрәдилир. Дејәк ки, «Аилә» мөвзусу һәм III, һәм дә IV синифдә кечилир. Әкәр III синифдә бу мөвзу әтрафында шакирдләрә ата, ана, оғлан, гыз, гардаш, бачы сөзләри өјрәдилмишсә, IV синифдә һәмн мөвзуја дахил олан сөзләр кенишләндириләрәк нәнә, баба, нәвә, дајы, әми, хала, биби вә с. сөзләр өјрәдилир.

Шакирдләрн лүғәт минимумуна верилән програм тәләбләриндән бири дә өјрәнилән сөзләрин мөһкәм мәнмәсәнилмәсини тәмин етмәкдән ибарәтдир. Сөзләрин мөһкәм мәнмәсәнилмәси исә о демәкдир ки, шакирд:

а) өјрәнилмиш сөзүн лүғәви мәнасыны һәм контекстдә, һәм дә контекст харичиндә мүйјән едә билир; б) ана дилиндә һәмн сөзүн гаршылығыны тапыр; в) өјрәнилмиш сөзләрдән ибарәт ифадә вә чүмләләр дүзәлтмәји бачарыр.

II. Лүғәт минимумунун тәркиби. Рус мәктәбләринин IV синфиндә шакирдләрн азәрбајчанча лүғәт ғитијатыны зәнкинләшдирмәк үчүн ишни сәмәрәли тәшкилиндә әһәмийәтли мәсәләләрдән бири дә һәмн синиф үзәрә лүғәт минимумунун тәркибини кејфијәтчә мүйјән етмәкдән ибарәтдир.

Рус ушагларында Азербайжан дили үзрә һансы сөzlәрдән ибарәт олан лүгәт еһтијаты јарадылмалыдыр? Елә сөzlәрдән ибарәт олан лүгәт еһтијаты јарадылмалыдыр ки, онлар кәлчәкдә рус ушагларына азербайжанча садә фикир сөjlәмәк вә һәммин дилдә данышманы баша дүшмәји, ејни заманда бизи әһатә едән мүнһитин мұхтәлиф һадисләрини Азербайжан дилиндә ифадә етмәк имканы верә билсин.

Програмда көстәрилдији кими, ибтидан мәктәби битирән рус ушағы тәхминән 700—800 Азербайжан сөзү өјрәнмәлидир. Бу сөzlәр исә елә сөzlәр олмалыдыр ки, шакирдә азербайжанча данышыланы баша дүшмәк имканы вермәклә бәрабәр, һәм дә онларын әмәли нитг вәрдишләринә јијәләнмәләрини тәмин етмиш олсун.

Шакирдләрин лүгәт еһтијатына дахил едилчәк сөzlәрин сечилмәсиндә Бақынын 53 нөмрәли рус мәктәбиндә Азербайжан дили дәрси дејән У. Ағајеванын тәчрүбәси диггәти чәлб едир. У. Ағајеванын иш тәчрүбәси көстәрир ки, о, сөzlәрин сечилмәсиндә мөвзуларә әсасланыр, јәни шакирдләрин лүгәт еһтијатыны мүүјјән мөвзулар әтрафында инкишаф етдирмәк принципни әсас көтүрүр. Бу мөвзуларын мүүјјән едилмәсиндә о, програмын көстәришләрини рәһбәр тутур.

Лүгәт минимумунун тәркибчә мүүјјән едилмәсиндә әсас мәсәләрдән бири, һансы нитг һиссәсиндән нә гәдәр сөз өјрәдилчәјини габагчадан һесаба алмагдан ибарәтдир. У. Ағајева да өз ишиндә бу принципә әсасланыр.

Ајдындыр ки, лексик чәһәтчә исимләр ән зәнкин нитг һиссәсидир. Бу зәнкинлик исә сөзсүз олараг, өз әксини шакирдләрин лүгәт минимумунда тапмалыдыр. Исимләр шакирдин фәал сөз еһтијатынын әсасны тәшкил етмәлидир. Она көрә дә сөzlәрин мөвзу групуна әксәријјәт етибары илә исимләр дахил олунмалыдыр.

Тәлимин бу дөврүндә шакирдләрин фәал сөз еһтијаты тәркибиндә әсас јерләрдән бирини дә сифәтләр тутмалыдыр. Бу сифәтләр исә әсасән әшјанын рәнкини, дадыны, өлчүсүнү вә харичи әләмәтини билдирән сифәтләр олмалыдыр.

Сајлардан исә мүүллим шакирдләрин лүгәт минимуму тәркибинә елә сөzlәр дахил етмәлидир ки, онларын васитәсилә шакирдләр 1.000-ә гәдәр сајмағы бачарсын. Мәлүмдур ки, 10-а гәдәр сајмаг III синифдә өјрәдилмишир. IV синифдә исә мүүллим јуварлаг сајларын (ијирми, отуз, гырх, әлли, алтымыш, јетмиш, һәштад, догсаң, јүз, мин) адларыны вә Азербайжан дилиндә сајма гајдасыны шакирдләрә өјрәдир. Мигдар сајларынын адларыны өјрәтдикдән сонра мүүллим сыра сај-

ларынын дүзәлдилмәси һаггында шакирдләрә аңлајыш вермәли, шакирдләрә мәлүм олан мигдар сајлары әсасында дүзәлдилмиш сыра сајлары илә онларын лүгәт еһтијатыны кенишләндирмәлидир.

Әвәзликләрдән бир сырасы III синифдә өјрәдилмишир. Мәсәлән, шәхс әвәзликләри—мән, сән, о, биз, сиз, онлар; ишарә әвәзликләри—бу, о; суал әвәзликләриндән ким? нә? һара? вә с. артыг шакирдләр билирләр. IV синифдә исә һәммин әвәзликләрә истинад едилчәк, јијәлик әвәзликләри—мәним, сәнин, онун, бизим, сизин, онларын; тәјини әвәзликләр—өз, бүтүн; гејри-мүүјјән әвәзликләрдән кимсә, һәр ким, һеч ким вә с. шакирдләрин лүгәт минимумуна дахил олунмалыдыр.

Тәлимин бу дөврүндә шакирдләрин лүгәт минимуму тәркибиндә әсас јерләрдән бирини дә фәлләр тутмалыдыр. Бу дөвр үчүн шакирдләрин лүгәт минимумуна дахил едилчәк фәлләрин сечилмәсиндә еһтијатлы олмалы, шакирдләр тәрәфиндән аңлашылмасы чәттин олан фәлләрин бу минимум тәркибинә дахил олунмасына јол верилмәмәлидир. Бу дөврдә шакирдләрин лүгәт минимумунун тәркибинә дахил едилән фәлләр, әсасән ушагларын синифдә, мәктәбдә, мәктәбјаны саһәдә, пионер дәстәләриндә, аиләдә вә с. көрдүкләри ишләрлә әлагәдар олан фәлләрдән ибарәт олмалыдыр.

Бундан башга, шакирдләрдә рабитәли нитг сөjlәмәк вәрдишләри ашыламаг вә бу нитгин бәдин емоционалығыны тәмин етмәк үчүн һабелә шакирдләрин бу дөвр лүгәт минимуму тәркибинә көмәкчи нитг һиссәләриндән олан гошма, баглајычы, әдат вә нидалар да дахил едилмәлидир.

Беләликлә, дејиләнләри нәзәрә алараг, IV синифдә шакирдләрин лүгәт минимумуну нитг һиссәләри үзрә ашағыдакы кими мүүјјәнләширмәк олар.

1. Исимләр — 180—200	6. Зәрфләр — 10 — 15
2. Сифәтләр — 30 — 40	7. Баглајычылар — 4—5
3. Сајлар — 15 — 20	8. Гошмалар — 4 — 5
4. Әвәзликләр — 15—20	9. Әдатлар — 2 — 3
5. Фәлләр — 80 — 100	10. Нидалар — 2—3.

Гејд етмәк лазымдыр ки, лүгәт минимумунун тәркибини кәмијјәт вә кејфијјәт етибары илә мүүјјән етмәклә иш гуртармыр. Әсас мәсәлә һәммин сөzlәрин шакирдләрә өјрәдилмәси јолларыны көстәрмәкдән ибарәтдир.

Бакынын 18 və 53 нөмрәли рус мәктәпләриндә апарылан төчрүбәләр көстәрди ки, шакирдләриң лүғәт еһтијатыны зәнкинләшдирмәк үзрә иш әсасән ашағыда көстәрилән истиғамәтдә апарылмалыдыр:

1. Јени сөзләриң изаһы үзәриндә иш;

2. Лүғәт еһтијатының зәнкинләшдирилмәси вә мөһкәмләндирилмәси үзәриндә иш.

I. Јени сөзләриң изаһы үзәриндә иш. Рус мәктәпләриндә Азәрбајчан дили тәдриси методикасының гаршысында дуран әсас мәсәләләрдән бири дә јени сөзләриң изаһ едилмәси үсулларыны мүүјјән етмәкдән ибарәтдир.

Мә'лумдур ки, конкрет әшјаны билдирән һәр бир јени сөзүн изаһы заманы әјани васитәдән — әшјаның өзүнү, моделини, шәклини көстәрмәкдән истиғадә олунса, шакирдләр өјрәдиләчәк сөзүн лексик мә'насыны асанлыгла дәрк едәрләр. Мүчәррәд анлајышлар иғадә едән јени сөзләриң изаһы заманы исә мүүәллим јери кәлдикчә һәм тәрчүмәјә, һәм дә ону шакирдин ана дилиндә ајдынлашдырмағ үсулуна мурасчәт етмәлидир.

Тә'лимий илк мәрһәләләриндә јени сөзләриң изаһы заманы ады чәкилән әшјаның өзүнү көстәрмәк вә изаһаты әшја үзәриндә апармағ лазымдыр. Бә'зән јохлајычы васитә оларағ, сөзүн лексик мә'насының шакирдләр тәрәфиндән дүзкүн гавранылдығыны мүүјјән етмәк үчүн ана дилиндән истиғадә етмәк лазымдыр. Мәсәлән, мүүәллим «тахта» сөзүн изаһ етдикдән сонра «Буна рус дилиндә нә дејилир?»—дејә шакирдләрә мурачиәт едир. Әкәр шакирдләр ана дилиндә ону дүзкүн адландырырларса, демәли, сөзүн лексик мә'насыны Азәрбајчан дилиндә дүзкүн баша дүшмүшләр. Јени сөзләриң изаһы заманы мүүәллим мүмкүн гәдәр елә етмәлидир ки, сөзләриң дәрк олунмасында шакирдләриң ејни заманда һәм көрмә, һәм дә ешитмә гаврајышы иштирак етсин.

Әјанилик принципи һәмчинин мүүјјән һәрәкәтин адларыны билдирән сөзләриң (фә'лләриң) изаһы заманы мүмкүн гәдәр онлара мұвағиғ олан һәрәкәтләриң нүмајиш етдирилмәсини тәләб едир. Мәсәлән, охујурам, јазырам, көтүрүрәм, ачырам, бағлајырам, галдырырам вә с. фә'лләриң изаһы заманы мүүәллим синиф әшјаларының — китаб, јазы тахтасы, тапы, парта вә с. көмәји илә лазыми һәрәкәтләри нүмајиш етдирир.

Јени сөзләриң изаһында истиғадә олунан јарарлы васитәләрдән бири дә мә'лум **антоним** сөз әсасында мә'лум олмајан антоним сөзүн тапдырылмасыдыр. Мәсәлән, дејәк ки, **узун** сөзү шакирдләрә мә'лумдур. Шакирдләр бу сөзүн лексик мә'насыны билдирләр. Һәмийн сөзүн антоними олан **ғыса** сөзүнүн

лексик мә'насыны һәлә билмирләр. Одур ки, мүүәллим **ғыса** сөзүнүн мә'насыны изаһ етмәк үчүн мұхтәлиф өлчүдә олан ики дәнә гәләм көтүрүр. Онлары бир-бири илә мұғайисә едәрәк, бу гәләм **узундур**, бу гәләм исә **ғысадыр** — дејә, **ғыса** сөзүнүн **узун** сөзүнә әкс мә'на иғадә етдијини шакирдләрә ајдынлашдырыр. Бу јолла мүүәллим һәмчинин шакирдләрә таныш олан **дост** сөзүнүн көмәји илә **дүшмән**, **ишығ** сөзүнүн көмәји илә **гаранлығ**, **бөјүк** сөзүнүн көмәји илә **кичик** сөзләриңи вә с. изаһ едә биләр.

Шакирдләрә мә'лум олмајан јени сөзләриң изаһында башлыча васитәләрдән бири дә мә'лум **синоним** сөзүн көмәји илә онун мә'нача охшары олан башга сөзүн тапдырылмасыдыр. Мәсәлән, дејәк ки, «Һәмийшә» сөзүнү шакирдләр билдирләр. Мүүәллим һәмийн сөзү Азәрбајчан дилиндә башга чүр нечә демәк мүмкүн олдуғуну шакирдләрә өјрәтмәк үчүн «Әли һәмийшә дәрсини јахшы билир» чүмләсини тахтаја јазыр вә шакирдләриң нәзәриңи «Һәмийшә» сөзүнә чәлб едәрәк, онлара белә суал верир: бурадакы **Һәмийшә** сөзүнү даһа нечә демәк олар? Мүүәллимин көмәји илә шакирдләр мүүјјән едирләр ки, һәмийн чүмләдә **Һәмийшә** сөзүнү **Һәр вахт**, **Һәр заман**, **Һәр күн** вә с. кими сөзләрлә әвәз етмәк мүмкүндүр.

Нәһајәт, јени сөзләриң изаһында истиғадә олунан үсуллардан бири дә морфоложи тәһлил үсулудур. Бу үсулдан дүзәлтмә вә мурәккәб сөзләриң изаһы заманы истиғадә едилмәлидир. Мәсәлән, IV синфин дәрслијиндә колхозчу, мәктәбли, тракторчу, ә'лачы, көзлә, ишлә, һазырлаш вә с. кими онларча дүзәлтмә сөзләр верилмишдир. Белә сөзләри изаһ едәркән мүүәллим онлары көк вә шәкилчиләриңә ајырмалы, әввәл сөзүн илк лексик мә'насыны ајдынлашдырмалы, шәкилчи әләвә етдикдән сонра газанылан јени мә'наның әввәлкиндән фәрғини шакирдләрә өјрәтмәлидир. О, көстәрмәлидир ки, колхоз сөзү мүүјјән тәсәррүфат сәһәсиниң адыны билдирдији һалда, колхозчу сөзү бу тәсәррүфатда чалышан шәхси билдирир вә с.

Һәмчинин ади данышығда чох ишләнән ајағгабы, палтарасан, әлүзјујаң вә с. кими мурәккәб сөзләр дә бу јолла изаһ олунмалыдыр.

II. Лүғәт еһтијатының зәнкинләшдирилмәси вә мөһкәмләндирилмәси үзәриндә иш. Мәктәб төчрүбәси көстәрир ки, шакирдләриң лүғәт еһтијатыны зәнкинләшдирмәк вә мөһкәмләндирилмәк үчүн мұхтәлиф үсуллардан истиғадә етмәк олар. Бу үсул вә васитәләр сырасына әсасән ашағыдакылар дахилдир:

1) мә'нача бир-бириңә јахын олан сөзләр (синонимләр) үзәриндә иш;

- 2) **экс мә'налы сөзләр** (антонимләр) үзәриндә иш;
- 3) **формача ејни, мә'нача мүхтәлиф** олан сөзләр үзәриндә иш;
- 4) **верилмиш исимләре мүмкүн олан сифәтләр эләвә етирмәк** үзәриндә иш;
- 5) **верилмиш исимләри мүмкүн олан фе'лләрлә әләгәлән-дирмәк**;
- 6) **оху дәрсләри илә әләгәдар лүгәт үзәриндә иш.**

Бунларын һәр бирини ајры-ајрылыгыда изаһ едәк.

1. Мә'нача бир-биринә јахын олан сөзләр (синонимләр) үзәриндә иш. Шакирдләрин лүгәт еһтијатыны зәнкинләшдирмәк үзәриндә мүхтәлиф иш үсулларындан истифадә олунар ки, онлардан бири дә мә'нача бир-биринә јахын олан сөзләр үзәриндә иш апармагдан ибарәтдир. Мә'нача јахын олан сөзләр үзәриндә иш апармаг шакирдләре ејни әсас мәзмуна малик олан таныш сөз әсасында мүхтәлиф мә'на чаларлығына малик олан сөзләр өјрәтмәјә имкан верир, дикәр тәрәфдән дә шакирдләрин өз нитгини даһа дәгиг ифадә етмәси үчүн лазыми сөзләр сечмәсинә шәраит јарадыр.

2. Әкс мә'налы сөзләр (антонимләр) үзәриндә иш. Шакирдләрин лүгәт еһтијатыны зәнкинләшдирмәкдә мүвәффеҗијәтлә истифадә олунар иш үсулларындан бири дә әкс мә'налы сөзләр (антонимләр) үзәриндә иш апармагдыр. Бу иш үсулу нәинки IV синифдә, һәтта тә'лимин биринчи илиндә дә јахшы нәтичәләр верир.

Тә'лимин биринчи илиндә (III синиф) ардычыл чалышмалар васитәсилә шакирдләре нитгдә даһа чох ишләнән јахшы-пис, кечә-күндүз, ачы-ширин, бөјүк-кичик вә с. кими әкс мә'налы сөзләр өјрәдилир. IV синифдә исә белә чалышмалар даһа да кенишләндирилир. Бу просес әкс мә'налы сөзләри өјрәнмәкдән әкс мә'налы чүмләләри өјрәнмәјә доғру инкишаф етирилир.

Дәрсиндә мүшаһидә апардығымыз Бакынын 53 нөмрәли рус мәктәбинин Азәрбајҗан дили мүәллими У. Аҗајева бу үсулдан белә истифадә едир. О, синфи ки група бөлүр. Группун бири мүәјјән бир чүмлә сөјләјир. О бири групп исә һәммин чүмләдә ишләнмиш сөзләрдән биринә вә ја икисинә гаршы әкс мә'на дашыјан сөзләрдән ибарәт чүмлә дүзәлдирләр. Мәсәлән, биринчи групп «Биз тәзә китаб алдыг» чүмләсини дејир, икинчи групп исә һәммин чүмләјә гаршы әкс мә'на дашыјан «Биз көһнә китабымызы сатдыг» чүмләсини дүзәлдир.

Бундан сонра һәммин чүмләләр вә бунларда ишләнилмиш антоним сөзләр ашағыдакы шәкйлдә тахтаја, һәмчинин ша-

кирдләрин дәфтерләринә јаздырылыр. Тәзә-көһнә. Биз тәзә китаб алдыг. Алдыг-сатдыг. Биз көһнә китабымызы сатдыг.

Беләликлә, шакирдләр һәммин чүмләләри дүзәлтмәклә дөрд антоним сөз (тәзә-көһнә, алдыг-сатдыг) өјрәнмиш олулар.

3. Формача ејни, мә'нача мүхтәлиф сөзләр үзәриндә иш. Шакирдләрин лүгәт еһтијатынын зәнкинләшдирилмәсиндә нәзәри чәлб едән ишләрдән бири дә формача ејни сәсләнән, лакин мүхтәлиф мә'на дашыјан сөзләр үзәриндә иш апармагдыр. Белә сөзләр әсасән контекст васитәсилә өјрәдилир. Мүәллим ејни формаја, лакин мүхтәлиф мәзмуна малик олан сөзләрдә ишләнән чүмләләр јазыр вә шакирдләрин нәзәрини һәммин чүмләләрдә ишләнмиш ејни формалы сөзләре чәлб едир. Шакирдләр ејни формалы сөзләри таңдыгдан сонра, онларын мүхтәлиф мә'налар дашыдығы ајдынлашдырылыр. Мәсәлән:

Јаз кәлди.

Тапшырығы јаз.

Ғојун отлајыр.

Китабы чантаја гојун.

Һәммин чүмләләрдәки ејни формалы сөзләр мүәллимин көмәји илә контекстдән алынараг, ашағыдакы кими тахтада јаздырылыр.

Јаз-јаз.

Ғојун-Ғојун.

Форма ејнилији мүәјјән едилдикдән сонра, онларын мүхтәлиф мә'на ифадә етмәләри изаһ едилир.

4. Верилмиш исимләре мүмкүн олан сифәтләр эләвә етирмәк. Рус ушагларынын нитгиндә мүшаһидә олунар мәһдуд чәһәтләрдән бири дә бу нитгин бәдниллик етибары илә јохсул олмасыдыр. Бу мәһдудлуғу арадан галдырмаг вә шакирдләрин нитгинин бәдни чәһәтдән зәнкин олмасыны тә'мин етмәк үчүн сифәтләр үзәриндә иш апармаг фәјдалыдыр. Сифәтләр үзәриндә иш апармаг шакирдләрин сөз еһтијатыны зәнкинләшдирмәклә бәрәбәр, һәм дә онларын нитгинин бәдни чәһәтдән долғун олмасыны тә'мин едир.

Бу үсулла иш апараркән, мүәјјән исимләр верилир вә мүәллимин көмәји илә шакирдләр һәммин исмә мүмкүн олан сифәтләр эләвә едилләр. Мәсәлән, китаб — марағлы китаб, јахшы китаб, галын китаб, шәкилли китаб, тәзә китаб, көһнә китаб вә с.

5. Оху дәрсләри илә әләгәдар лүгәт үзәриндә иш. Оху дәрсләри заманы мүәллим өз ишини елә гурмалыдыр ки, бурада гаршыја чыхан һәр бир јени сөзү дүзкүн баша дүшмәк, охумаг, тәләффүз етмәк вә јазмағы өјрәтмәклә бәрәбәр, һәммин сөзләрин шакирдләрин фәал лүгәт еһтијатына даһил олмасыны тә'мин етмиш олсун.

Оху дәрсләри үчүн елә мәтнләр сечилмәлидир ки, онун таркибинә дахыл олан сөзләрин чоху илк оху дәрсләриндә өҗрәдилмиш олсун. Јердә галан јени сөзләрин бә'зиси мәтн охунана кими, бә'зиләри оху просесиндә, бә'зиләри исә мәтнин охунулмасындан сонра изаһ олуна биләр.

Оху гуртардыгдан сонра мүәллим синфи јохламалы, мәтндә ишләдилмиш олан јени сөзләрин шакирдләр тәрәфиндән нә дәрәчәдә мәнимсәнилдијини мүәјјән етмәлидир. Әкәр јахшы мәнимсәнилмәмиш сөзләр вардырса, охудан сонра мүәллим һәмин сөзләри јенидән изаһ етмәлидир.

Ајдындыр ки, јени сөзләрин изаһында әјани васитәдән— әшјанын өзүнү, моделини, шәклини көстөрмәклән истифада едилир. Одур ки, мәтндә олан вә конкрет аңлајышлары ифада едән јени сөзләрин изаһы әсасән охудан әввәл апарылмалыдыр. Чунки оху просесиндә әшјанын өзүнү, моделини вә ја шәклини шакирдләрә көстөрмәк онларын диггәтини охунулан мәтндән јајындыра биләр. Беләликлә дә дүзкүн оху вәрдишләри ашыламаг мәсәләси кәлкәдә галар.

Рус мәктәпләринин IV синфиндә дәрәс дејән мүәллимләр шакирдләрин азәрбајчанча дүгәт еһтијатыны зәккиңләшдирмәк үчүн јери кәлдикчә јухарыда көстәрилән јоллардан истифада етмәлидирләр.

Шүкүр СЕЈФУЛЛАЈЕВ,
Имишли рајону, онбириллик
мәктәбин мүәллими.

ӘДӘБИЈАТ ДӘРСЛӘРИНДӘ ШАКИРДЛӘРӘ БӘ'ЗИ МҮСБӘТ КЕҢФИЈЈӘТЛӘРИН АШЫЛАНМАСЫ ТӘҢРҮБӘСИНДӘН

Сов.ИКП XXII гурултајы халгымызын гаршысында мөһтәшәм коммунизм чәмијјәти гурмаг кими мүһүм вәзифә гојмушдур. Бу вәзифәни јеринә јетирмәкдән өтрү, партијамызын јени Програмында көстәрилдији кими, коммунизмдин әсас мәдди-техники базасыны јаратмагла бәрәбәр бу чәмијјәт үчүн һәртәрәfli инкишаф етмиш ағыллы, бачарыглы, ишкүзар кадрлар дәстәси јетишдирмәк дә тәләб едилир.

Халгымызын ишыглы коммунизм чәмијјәтиндә јашајачаг индики кәңч нәслинин һәмин чәмијјәт үчүн ләјәгәтли вәтәндашлар кими јетишмәсиндә, онларын вәтәнпәрвәрлик, бејнәлмиләлчилик, гуманизм вә әмәксевәрлик руһунда тәрбијә едилмәсиндә јенијетмәләрин тәлим-тәрбијәси илә мөшғул олан биз мүәллимләрин үзәринә дә чох чидди вә мәс'улијјәтли вәзифә дүшүр.

Мә'лум олдуғу үзрә, әдәбијат дәрсләриндә тәдрис едилән бәдин әсәрләрин, шакирдләрә елми-нәзәри биликләр верилмәси илә бәрәбәр, коммунист әхлагы ашыламаг чәһәтдән дә мисилсиз әһәмијјәти вардыр. Она кәрә дә мән орта мәктәб дәрәликләриндә верилмиш һәр һансы бир әсәри тәдрис едәркән, орадакы мәзмун вә идеја мәсәләләринә диггәт јетирмәклә јанашы, һәмин әсәрдәки әсас мүсбәт гәһрәманын шакирдләрә һансы чәһәтдән нүмунә ола билмәси, онларда һансы нәчиб хусусијјәти тәрбијә едә билмәси мәсәләсинә дә чидди фикир верирәм.

Шифаһи халг әдәбијјаты нүмунәси олан «Қороғлу» дастаныны, М. Горкинин «Ана» романыны, Ч. Чаббарлынын «Од кәлини», «Алмаз», «1905-чи илдә» пјесләрини, С. Вурғунун «Вагиф» мәнзум драмыны, С. Рәһимовун «Мейман» повести-ни кечәркән, шакирдләрә гәһрәмәнлыг, мүбаризлик, дөјүшкәнлик, намуслулуг, горхмазлыг, ирадәли олмаг, өзүнә инам

чәһәтдән тәһиздир, вичданы пак вә ләкәсиздир, партијамызын вә һөкүмәтимизин тәчрүбәдә сынагдан чыхардығы ајдын јолларла һәрәкәт едир.

Ахырда Мейман сурәти һаггындакы сөһбәтимә белә нәтичә вурурам ки, ичтиман мәнәфеји шәхси мәнәфедән үстүн тутмаг, намуслу һәјат сүрмәк, вәтәнпәрвәр олмаг һәр бир инсанын нәчиб хүсусијјәтләриндән олмалыдыр.

Бөјүмәкдә олан кәнч нәсли ирадәли, дәјанәтли, мүбаризәдә ардычыл олмаг руһунда тәрбијә етмәк, онлары коммунизм чәмијјәти үчүн мәтин вә јенилмәз инсанлар кими јетиширмәк индики дөврүн тәләб етдији ән мүһүм мәсәләдир.

X сенифдә Ч. Чаббарлынын «Алмаз» пјесини кечән әдәбијјат мүәллими бу сәһәдә бөјүк имканлара маликдир. Буна көрә дә «Алмаз» пјесини кечәркән мән әсәрин тәблиғ етдији тәрбијәви чәһәтләрә бөјүк әһәмијјәт верирәм. Алмазын мәрд, мүбариз, горхмаз, ирадәли олмасыны, халг мәнәфејини шәхси сәадәтдән үстүн тутмасыны, чәтинликләрдән горхуб ваһимәјә дүшмәмәсини, башладығы бөјүк ишин кәләчәјинә дәриндән инаныб, ону ахыра гәдәр давам етдирмәсини изаһ едир, бунларла әләгәдар әсәрдән епизодлар данышырам.

Алмаз сурәти һаггындакы изаһатымы бу сөзләрлә гуртарырам ки, о, јәни Алмаз һагг иш уғрунда мүбаризә апарыды. һагг иш исә мәғлубедилмәздир. Елә буна көрә дә Алмаз сәјча чох олан дүшмәнләринә гәләбә чалыр.

Јухарыда кәстәрдијим сурәтләр барәдаки данышығымын шакирдләрә нә чүр тәсир бағышладығыны билмәк үчүн һәр дәрсин сонунда онлара «Ејвазын јериндә олсајдыныз, нә чүр һәрәкәт едәрдиниз?», «Вагиф сурәтиндәки һансы хүсусијјәти кәјфијјәтләр һансылардыр?», «Алмазын дүшмәнләринә гәләбә чалмасынын әсәс сәбәбләри нәдир?» кими суалларла мүрачид едир вә шакирдләрин шәхси мүлаһизәләрини әкс етдирән мүхтәлиф чаваблар алырам.

Бу суал-чаваб һәмн мүсбәт гәһрәманларын шакирдләрдә мүбаризлик, никбинлик, вәтәнпәрвәрлик, һуманизм, намуслуғ, ирадәли олмаг кими мүсбәт кәјфијјәтләрин ашыланмасы сәһәсиндәки тәсирини даһа да гүввәтләндирир, онларын коммунизм әхлагы руһунда тәрбијә едилмәси ишинә мүсбәт тәсир кәстәрир.

Әлибала ӘЛИЈЕВ,
Әзизбәјов рајонундакы 38 нөмрәли
мәктәбин мүәллими.

ӘРУЗ ВӘЗНИНДӘ КЕЧИЛӘН ШЕ'РЛӘРИН ВӘЗНИНИН ТӘДРИСИ ТӘЧРҮБӘСИНДӘН

Мәктәбләримиздә әдәбијјат нәзәријјәсинин, хүсусилә ше'рләрин вәзи чәһәтчә өјрәдилмәсинин бөјүк әһәмијјәти вардыр. Шакирдләримиздә дүзкүн вә ифадәли оху вәрдишләри тәрбијә етмәк вә јаратмаг үчүн вәзиләри өјрәтмәјин, шүбһәсиз, әһәмијјәти бөјүкдүр.

Мә'лум олдугу кими, орта мәктәбин «Әдәбијјат» програмында М. Фүзули, М. П. Вагиф, Г. Б. Закир, С. Ә. Ширвани, Ә. Сабир кими классикләрин ше'рләринин өјрәдилмәсинә бөјүк јер верилмишдир. Мәсәлән, VI сенифдә С. Ә. Ширванинин «Оғлума нәсиһәт» ше'рини, VII сенифдә Ә. Сабирин «Нәдәләт вә шикәјәт» сатирасыны, VIII сенифдә М. Фүзулинин «Падшаһи-мүлк» гит'әсини, IX сенифдә Һ. Чавидин «Мәс'уд вә Шәфигә» әсәрини тәдрис едәркән мүәллим: «Һәмн әсәрләр әруз вәзниндә јазылмышдыр»,—сөјләмәклә гәтијјән ки-фајәтләнә билмәз. Белә ше'рләрин тәдриси заманы мүәллим һәмн әсәрләрин мөвзусу, формасы вә идејасы һаггында изаһат вермәклә јанашы, кечәчәји ше'рләрин һансы вәзидә јазылдығыны, бу вәзнин башлыча хүсусијјәтләрини вә өлчүләрини дә шакирдләрә дәриндән мәнимсәтмәлидир. Хүсусән әруз вәзниндә јазылан ше'рләрин өјрәдилмәси мүәллимдән бөјүк бачарыг вә һазырлыг тәләб едир. Чүнки һечә вәзнинә нисбәтән әруз вәзнинин хүсусијјәтләрини, онун бәһрләрини ајдынашдырмаг вә мүәјјәнләшдирмәк чәтиндир. Бу чәтинлији арадан галдырмаг үчүн мүәллим кечәчәји дәрәсә һәртәфәли һазырлашмалы, әләвә әдәбијјатдан сәмәрәли истифадә етмәлидир. Әруз вәзи һаггындакы изаһаты мүәллим V—VII сенифләрдә, әлбәттә, нисбәтән садә шәкилдә вермәли. VIII—X сенифләрдә исә верәчәји мә'луматы кет-кедә даһа да кеңишләндирмәлидир.

Бүтүн бу дејиләнләри нәзәрә алараг ајры-ајры сенифләрдә әруз вәзниндә јазылмыш ше'рләри тәдрис едәркән, әруз вәзи һаггында шакирдләрә гыса мә'лумат верир, кечәчәјим ше'рин әруз вәзнинин һансы бәһриндә јазылдығыны вә бу бәһрин өлчүләрини һәр сенифин биллик сәвијјәсинә, шакирдлә-

рин јаш хусусијјәтләринә мувафиг шәкилдә изаһ едиб, баша салырам. Мәсәлә, VIII синифдә Фүзулинин «Пәришан һалын олдум...» мүрәббейини (дөрдлүјүнү) өјрәдәркән, шакирдләрә әввәлки синифләрдә әруз вәзни һаггында алдыглары нәзәри мәлуматы даһа да кенишләндирир вә изаһ едирәм ки, классик Азәрбајчан поезијасы ики вәзн—һеча вә әруз вәзнләри әсасында јараныб инкишаф етмишдир. Һеча вәзни Азәрбајчан ше'ринин милли вәзнидир. Һәлә јазылы әдәбијјат әмәлә кәлмәмишдән чох-чох габаг јаранмыш Азәрбајчан шифаһи халг әдәбијјатынын нүмунәләриндән сајылан нәгмәләр, лајлалар, тапмачалар, бајатылар, гошмалар һеча вәзниндә јазылмышдыр. Адындан да мәлум олдуғу кими, бу вәзндә һечаларын сајы әсас көтүрүлүр.

Ше'рин биринчи мисрасында һеча һеча варса, о бир мисраларында да ејни мигдарда һеча олмалыдыр. Мәсәлә:

Ашигәм, чәкәр чаным,	= 7
Бу дәрди чәкәр чаным	= 7
Нә һаггым вар, нә муздум,	= 7
Бәјләрә нөкәр чаным.	= 7

Һеча вәзниндә 3 һечалыдан башламыш та 16 һечалыга гәдәр ше'р тапырыг. Һеча вәзни Совет һакимийјәти илләриндә даһа да инкишаф етмиш, тәкмилләшиб јени кејфијјәтләр кәсб етмишдир.

Әруз вәзни исә вахты илә әрәб поезијасындан фарс поезијасына, сонралар исә Азәрбајчанын вә бир сыра Јахын Шәрг халгларынын ше'ринә кечмишдир. Әруз вәзни Азәрбајчан поезијасында о гәдәр кениш јайылмышдыр ки, һәтта Низами, вә Фүзули кими дүңја шөһрәтинә малик олан классикләримиз дә өз даһијанә әсәрләрини бу вәзндә јазмышлар. Фүзулидән сонра Азәрбајчанын бир сыра классик шаирләри бүтүн әсәрләрини вә јахуд әсәрләринин бөјүк бир һиссәсини әруз вәзниндә јазмышлар. Бу вәзн әсрләрдән бәридир һеча вәзни илә јанашы сурәтдә ишләнмиш, јазылы әдәбијјатымызын әсас вәзни олмуш, Азәрбајчан ше'ринин инкишафы илә әлағәдар олараг, дәјишиб зәнкинләшмишдир. Азәрбајчан шаирләри бу вәзни ана дилимизин гајда-ганунларына ујғушлашдырмышлар.

Совет Азәрбајчанынын Н. Чавид, С. Вурғун, М. Мүшфиг, Ә. Ваһид, М. Сејидзадә кими шаирләри бу вәзндән бачарыгла истифадә едәрәк, бир чох гијмәтли әсәрләр јаратмышлар.

Әруз вәзни бир сыра хусусијјәтләри илә һеча вәзниндән фәргләнир. Әкәр һеча вәзниндә јазылан ше'рләрдә һәр мисрада һечаларын сајча бәрабәр олмасы башлыча шәрт сајылырса, әкәннә, әруз вәзни илә јазылмыш ше'рләрин мисрала-

рындакы һечаларын ејни мигдарда олмасына дәјил, узун вә гыса һечаларын нөвбәләшмәсинә әсасланыр. Мән өз фикрим шакирдләрә даһа ајдын баша салмаг үчүн јазы тахтасына бири һеча вәзниндә, дикәри исә әруз вәзниндә олан ики ше'р парчасы јазыр вә шакирдләрин диггәтини бунлара чәлб едирәм:

Намәрди өзүмә мән дост ејләдим,	= 11
Јолунда чаныма чох гәсд ејләдим	= 11
Сөјүддән бағ салдым, пејвәст ејләдим,	= 11
Алмасын, һејвасын, нарын көрмәдим.	= 11

(Ашыг Әләскәр)

Еј оғул, һәр лисанә ол рағиб,	= 10
Хәссә, ол рус елминә талиб.	= 10
Онлара еһтијачымыз чохдур,	= 10
Билмәсәк дил, әлачымыз јохдур.	= 10

(С. Ә. Ширвани)

Шакирдләрә изаһ едирәм ки, биринчи ше'р һеча вәзниндә јазылдығы үчүн бүтүн мисраларда һечаларын сајы бәрабәрдир. Икинчи ше'р исә әруз вәзниндә јазылдығындан, бурада һәр мисрада һечаларын бәрабәр олмасы әсас шәрт кими көтүрүлмәмиш, әкәннә, һәр мисрада узун вә гыса һечаларын (узун һечалар «—», гыса һечалар «—» ишарәләри илә көстәрилмишдир) бир-бирини изләмәси әсас көтүрүлмүшдүр. Бәзән дә әруз вәзниндә бүтүн мисраларын һечасы бәрабәр олур.

Бу чүр һечалар әрәб әлифбасында узун вә гыса сәслиләрин олмасы илә әлағәдардыр. Мәсәлә, «алим», «чанил», «рағиб», «талиб» кими сөзләрдә «а» сәси узун тәләффүз едилдији һалда, «ингилаб», «сәма», «фәза», «әса» кими сөзләрдә гыса тәләффүз едилди.

Буна мисал олараг Фүзулинин «Пәришан һалын олдум...» ше'рини көтүрәк.

Пәришан һалын олдум, сормадын һали-пәришаным,
Гәминдән дәрдә дүшдүм, гылмадын тәдбири-дәрманым.
Нә дәрән, рузикарым бөјләми кечсин, көзәл јарым!
Көзүм, чаным, әфәндим, севдијим, дөвләтли сұлтаным!

Ше'рин нүмунәви охусу заманы шакирдләрә баша салырам ки, бу бәнддә һалын, һали-пәришаным, дәрманым, јарым, чаным, сұлтаным кими сөзләр вәзнин тәләбинә көрә ади данышыг шәклиндән фәргли олараг узадылараг (јәни һаалын, һаали-пәришаным, дәрмаанын, хааным, чааным, султааным шәклиндә) тәләффүз етмәлијик, әкәр биз һәмин сөзләри јазылдығы кими сөјләсәк, о заман вәзн позулар, ше'р өз аһәнк-

дарлығыны итирмиш олар. Ше'рин үчүнчү мисрасындакы «дерсән» сөзү исә «дејирсән» сөзүнүн ғысалдылмыш вә тәһриф олунмуш шәклидир ки, буна да әдәбијјатда јүнкүллүк дејилр.

Ејни заманда биз бу ше'рин һәр мисрасында узун вә ғыса һечаларын бир-бирини тә'ғиб етдијини дә көрүрүк ки, бу ғајда ше'рин сонуна гәдәр ејни шәкилдә давам етдирилр. Бунунла да ше'рин һәр бир мисрасы бири-биринә бәрабәр мүәјјән һиссәләрә ајрылыр ки, бунлара бөлкүләр дејилр.

Әруз вәзинндә олан бөлкүләр һеча вәзинндә олан бөлкүләрдән фәрглидир. Белә ки, һеча вәзинндә сөзләр там сахланылдығы һалда, әруз вәзинндә парчалана биләр.

Һеча вәзинндә бөлкү:

1	2	3	4
Сәһәр-сәһәр	сејрә вардым	ғызыл күлүн	јапағыны,
Анды кәнлүк	ширин-ширин	нәғмәли неј	додағыны.

(С. Вургун).

Әруз вәзинндә бөлкү:

1	2	3	4
Пәришан һа-	лын олдум, соғ	мадын һали	пәришаным,
Гәминдән дәр-	дә дүшдүм, ғыл-	мадын тәдби-	ри дәрманым.

Демәли һеча вәзинндә сөзләр парчаланыр.

Һеча вәзиннин мүхтәлиф нөвләри олдуғу кими, әруз вәзиннин дә бир чох нөвү вардыр ки, бунлара бәһр (ше'р өлчүсү) дејилр.

«Пәришан һалын олдум...» мүрәббеси һезәч бәһринин «Бүтөв һезәч» адланан нөвүндә јазылмышдыр. V—IX синифләрдә әруз вәзинндә олан бүтүн ше'рләрин бәһрини бу өлчү илә мүәјјәнләшдирмәк, әлбәттә олмас. Чүнки һәммин синифләрдә өјрәдилән ше'рләр билдијимиз кими әрузун мүхтәлиф бәһрләриндә јазылмышдыр. Буна көрә дә мән ајры-ајры синифләрдә әруз вәзинндә јазылан ше'рләри тәдрис едәркән, онларын һан-

сы бәһрдә јазылдығыны вә һәммин бәһрин өлчүләрини ғыса шәкилдә шакирдләримә өјрәдир, бунунла да онларда классик Азәрбајчан әдәбијјатына хусуси марағ ојадыр, кечдијим ше'рләрин шакирдләр тәрәфиндән дүзкүн охунмасына диггәт јетирирәм. V—IX синифләрдә кечдијим ше'рләрин бәһрини вә өлчүләрини Азәрбајчан әрузунун мүхтәлиф бәһрләринә әсасән ашағыдакы шәкилдә мүәјјәнләшдирир вә группара ајырырам.

1. һезәч бәһриндә олан ше'рләр: V синифдә Сабирин «Әкинчи», VI синифдә «Бакы фәһләләринә», IX синифдә «Сәбр ејлә», «Нә ишим вар?», «Јатмајын!» вә «Фәһлә» сатиралары, VII синифдә Фүзулинин «Мејваләрин сөһбәти», VIII синифдә «Пәришан һалын олдум...», «Мәни чандан усандырдын...», «Лејли вә Мәчнун» поемасындан парчалар («Арајиши-сөһбәт елә, сағи!» вә с. «Анасынын Лејлијә нәсиһәти»).

«Пәришан һалын олдум», «Мәни чандан усандырдын...» вә «Сәбр ејлә» ше'рләри һезәч бәһринин «Дөрд бөлүмлү бүтөв һезәч» адланан нөвүндә јазылмышдыр. Бу нөв «мәфәйлүн» сөзүнүн һәр мисрада дөрд дәфә тәкраны илә јарадылыр.

мәфәйлүн	мәфәйлүн	мәфәйлүн	мәфәйлүн
Мәни чандан	усандырдын,	чәфадән ја	р усанмазмы?
Фәләкләр јан	ды аһимдән,	мурадым шәм'и	јаимазмы?
Бәлаји-фәғ	рә дүшдүн, ра	зы ол, бича	рә сәбр ејлә!
Үзүн олдн	сә кәр күлфәт	јанында га	рә сәбр ејлә!

«Мәфәйлүн» сөзүндән һәрфин вә ја һечанын атылмасы, јахуд она башға сөзләрин гошулмасы илә һезәч бәһринин мүхтәлиф нөвләри јарадыла биләр. Сабирин «Әкинчи», «Бакы фәһләләринә», «Нә ишим вар?», «Јатмајын!» вә «Фәһлә» сатиралары һезәч бәһринин «мәфәйлүн» мәфәйлүн мәфәйлүн фәйлүн» өлчүсүндәдир.

мәф'үлү	мәфәйлү	мәфәйлү	фәйлүн
Мәзлумлуг	едиб башла	ма фәрјадә,	әкинчи!
Гојма ө	зүнү түлкү	лүјә, адә,	әкинчи!
Бу чәрхи	фәләк тәрси	нә дөвран е	дир инди.
Фәһлә дә	өзүн дахи	ли-инсан е	дир инди вә с.

Һәзәч бәһринин «Лејли вә Мәчнун» һәзәчи адланан нөвү дә вардыр ки, Низами вә Фүзулинин мәшһур «Лејли вә Мәчнун» поемалары, һәмчинин Фүзулинин «Мејвәләрин сөһбәти» әсәри бу нөвдә јазылмышдыр. Бу нөвүн өлчүләри, мәф'Улү мәф'Аилүн фә'Улүндән ибарәтдир.

мәф'Улү	мәф'Аилүн	фә'Улүн
Араји	ши-сөһбәти еј	лә, саги!
Вәр бада.	мүрүввәт еј	лә, саги!
Дилдән-ди	лә дүшдү бу	фәсанә,
Фаш олдү	бу мәчәра	чәһанә

(«Лејли вә Мәчнун»дан)

2. Рәмәл бәһриндә олан ше'рләр: VII синифдә Сабирин «Нәдәмәт вә шикајәт», IX синифдә «Бејнәлмиләл», «Нә јазым» вә «Сатырам» ше'рләри, VIII синифдә А. С. Пушкинин А. Сәһһәт тәрәфиндән тәрчүмә едилән «Гафгаз» ше'ри, VIII синифдә Низаминин «Көрүнүр» рәдифли гәзәли, Фүзулинин «Падшани-мүлк...» гит'әси вә «Сөз» рәдифли гәзәли, Вагифин «Көрмәдим» мүхәммәси вә «Бах» рәдифли гәзәли, IX синифдә С. Ә. Ширванинин «Еј көнүл...» гәзәли.

«Падшани-мүлк...» гит'әси, «Сөз» гәзәли, «Көрмәдим» мүхәммәси, «Бах», «Еј көнүл...» гәзәлләри вә «Бејнәлмиләл» ше'ри әрузун рәмәл бәһриндә јазылмышдыр. Бу бәһрин өлчүләри, файлАтүн файлАтүн, файлАтүн ф'Аилүндүр.

файлАтүн	файлАтүн	файлАтүн	ф'Аилүн
Пад шаһи	мүлк дина	ру дирәм рүш	вәт вериб,
Фәтин-кишвәр	ғылмаға еј	ләр мүһәјја	ләшкәри.
Хәлгә ағзын	сиррини һәр	ләм ғылыр из	һәр сөз.
Бу нә сирдир	ким, олур һәр	ләһзә јохдан	вар сөз.
Мән чәһан мүл	күндә мүтләг	доғру һаләт	көрмәдим.
Һәр нә көрдүм,	әјри көрдүм,	өзкә бабәт	көрмәдим вә с.

Рәмәл бәһринин әсас өлчүсү олан «файлАтүн»үн «фәилАтүн»лә әвәз едилмәси вә јахуд она башға сөзүн гошулма-сы нәтичәсиндә рәмәл бәһринин дикәр нөвләри әмәлә кәтири-

лир. Бу чәһәтдән Низаминин тәрчүмә олуңмуш, Пушкинин «Гафгаз», «Көрүнүр» вә Сабирин, «Нә јазым» ше'ринин вәзинини тәһлил етдикдә, һәмин әсәрләрин рәмәл бәһринин бешинчи нөвүндә олдуғуну мүәјјәнләшдирә биләрик. Бу нөвүн өлчүләри, файлАтүн (фәилАтүн) фәилАтүн, фәилАтүн, фәилүн (фә'лүн)-дүр.

файлАтүн (фәилАтүн)	фәилАтүн	фәилАтүн	фәилүн (фә'лүн)
Гафгаз алтым	дадыр ән мүд	һиш олан зир	вәдә мән.
Тутмушам тәк	учурум гар	лы дағ үстүн	лә гәрар
Көзүм әлдин,	көзүмә су	рәти-чанан	көрүнүр.
Мүшки-әнбәр	сачараг әт	рилә әфшан	көрүнүр.
Шаирәм чүн	ки вәзифәм	будур әш'а	р јазым.
Көрдүјүм ни	кү бәди еј	ләјим изһа	р јазым.

Рәмәл бәһринин алтынчы нөвү фәилАтүн фәилАтүн фәилүн өлчүсүндәдир. Сабирин «Нәдәмәт вә шикајәт», «Сатырам» ше'рләри бу нөвдә јазылмышдыр.

фәилАтүн	фәилАтүн	фәилүн
Чатлајыр, хан	бачы, гәмдән	үрәјим,
Гавышыб лап	ачығымдан	күрәјим.
Моллајы, сал	мады ел дил	боғаза,
Ејби јох кәр	чи гојулдуг	ләчаза.

3. Хәфиф бәһриндә олан ше'рләр: V синифдә А. Крыловун А. Сәһһәт тәрәфиндән тәрчүмә олуңмуш «Гурд вә гузу» тәмсили, С. Ә. Ширванинин «Әкинчи вә хан», «Газ вә дурна» мәнзүм һекајәләри, VI синифдә «Оғлума нәсиһәт», «IX синифдә» Гафгаз мүсәлманларына хитаб», «Кәпәжә еһсан» ше'рләри вә VI синифдә А. Сәһһәтин «Имтаһан» ше'ри.

Азәрбајчан поезијасында хәфиф бәһринин јалныз бир нөвү ишләдилмишдир ки, бу нөвүн дә өлчүләри файлАтүн (фәилАтүн) мәф'Аилүн фәилүн (фә'лүн)дүр. Мәсәлән:

фәйлАтүн (фәйлАтүн)	мәфАилүн	фәйлүн (фә'лүн)
Чај ғырағын	да гәфлэтән	начар.
Бир гузу бир	күн олду гур	да дүчар.
Назмү тәрти	б илә отур	мушлар.
Имтаһанчыи	сијаһи тут	мушлар.
Бир әкинчи	келирди мәс	танә.
Јолда о рас	т кәлди бир	ханә.
Бир көл ичрә	үзәрди бир	јекә газ.
Өзүнә фәх	р едиб узат	ды богаз.
Чәфәр, еј ну	ри-дидеји	Сәјид!
Ғоҗеји-нөв	рәсидеји	Сәјид! вә с.

4. Мүчтәс бәһриндә олан ше'рләр: VIII синифдә Фүзули-нин «Көрдүјүн көнлүм» гәзәли, IX синифдә Н. Чавидин «Мәс'уд вә Шәфигә» ше'ри. Бу әсәрләр мүчтәсин икинчи нөвүндә јазылмышдыр. Бу нөвүн өлчүләри, мәфАилүн фәйлАтүн мәфАилүн фәйлүн (фә'лүн) дән ибарәтдир.

мәфАилүн	фәйлАтүн	мәфАилүн	фәйлүн (фә'лүн)
Тутушду гәм	одуна ша	д көрдүјүн	көнлүм.
Мүгәјјәд ол	ду ол аза	д көрдүјүн	көйлүм...
Узаг, узаг	пәк узаг јер	дә иштә бир	орман!
Насыл да хош,	нә гәдәр ша	иранә сәр	вистан!
Бах, иштә бах,	нәдир онлар?	Нә сөјләдин	сә јалаң.
Кәзиб-долан	са—дејирдин—	бу шәһри бир	инсан.
Чичәкли бир	кичичик бағ	чадан әсәр	булмаз...

«Мәс'уд вә Шәфигә»-дән!

5. Мүнсәриһ бәһриндә олан ше'р. Бу бәһрдә јалпыз бир ше'р вардыр ки, бу да Ә. Сабирин V синифдә тәдрис едилән, «Охутмурам әл чәкин!» сатирасыдыр. Бу сатира мүнсәриһ бәһринин биринчи нөвүндә јазылмышдыр. Мүнсәриһ бәһринин биринчи нөвү «мүфтәйлүн фАилүн» сөзләринин ше'рин һәр мисрасында ики дәфә тәкрат едилмәси илә јарадылыр.

мүфтәйлүн	фАилүн	мүфтәйлүн	фАилүн
Оғуд мәним	дир әкәр	охутмура	м, әл чәкин!
Ејләмәјин	дәнкәсәр	охутмура	м, әл чәкин!

Шакирдләрә изаһ едирәм ки, өјрәндијимиз бәһрләрдән башга әруз вәзиндә мүтәгајиб, рәчәз, сәри, мүзәрә, камил вә с. кими бәһрләр дә вардыр ки, Фүзули, Вағиф, Закир, С. Әзим вә Сабир кими классикләримиз бу бәһрләрдән дә истифадә едәрәк ше'рләр јазмышлар. Лакин V—IX синифләрдә һәмни бәһрләрдә јазылмыш ше'рләр кечилмәдијиндән, мән бу ше'рләрин өлчүләри һаггында шакирдләрә мә'лумат верирәм.

Јухарыда верилән нүмунәләрдән көрүндүјү кими әруз вәзиндә јазылан ше'рләрин бәһрини мүәјјәнләшдирмәкдә вә һәр бәһрин өлчүләрини шакирдләрә ғысача баша салмагда мүәллим о гәдәр дә вахт итирмир. Буна көрә дә әруз вәзиндә јазылан һәр бир ше'ри тәдрис едәркән мүәллим әруз вәзинин башлыча хүсусијәтләрини, ајры-ајры бәһрләрин өлчүләрини һәр синфин билдик сәвијјәсинә көрә ајдынлашдырма-лы вә шакирдләрә изаһ етмәлидир. Классик әдәбијјатымызы, хүсусән Низами, Фүзули, Вағиф, Сабир кими өлмәз сөз усталарынын сәнәткарлығыны, ше'р техникасыны даһа дәриндән мәнимсәтмәк вә шакирдләримиздә ифадәли, дүзкүн гираәт вәрдишләри јаратмағ үчүн бунун олдуғча бөјүк әһәмијјәти вардыр.

Рәсул ХӘЛИЛОВ,
филологи елмләр наһизәди

АЗӘРБАҢЧАН ДИЛИНДӘ «БИР» СӨЗҮ ВӘ ОНУН ЛЕКСИҚ-ГРАММАТИҚ ХҮСУСИЈӘТЛӘРИ

Азәрбајчан дилиндә ишләнән бир сөзү вә онун төрәмәләринин чох мүхтәлиф зәнкин лексик вә грамматик (морфоложи вә синтактик) хусусијәтләри вардыр. Бу исә тәлим вә тәдрис процесиндә нитг һиссәләринин мәһимсәһилмәси ишини мүәјјән дәрәчәдә мүрәккәбләшдирир вә грамматик тәһлил заманы һисбәтән четинлик төрәдир. Чүнки ејни бир сөзү, јахуд онун ејни төрәмәләри өз лүғәви мәна, морфоложи хусусијәт вә синтактик вәзифәсинә кәрә мүхтәлиф нитг һиссәси ола билир. Ашағыдакы чүмләләри нәзәрдән кечирик:

Лејла ханымын хидмәтчиси БИР мәктуб кәтирди. (М. С. Ордубади); — Нечә олса биз БИР еллијик. («Әдәби јәт вә инчәсәнәт» гәзети); Сарыл күнәш кими БИР ал бајраға. (С. Вурғун); Шаһназ әлиндә ири БИР албом ичәри кирди. (И. Шыхлы); [Сона ханым] Чавад, Нәчәфи БИР бураја чағыр. (Ә. Һагвердијев); Ананын ширин хатирәләрә далмасы илә ајрылмасы БИР олду. (Р. Зәјналдова); — Хаһиш едирәм, сабаһачан бурада БИР тахта да галмасын, мүштәриси чохдур. (Һ. Мәһди).

Бу тамамилә ајдындыр ки, јухарыдакы чүмләләрдә бир сөзләри формача ејни олсалар да, мүхтәлиф хусусијәтләрә маликдир.

Онун көзүнүн ағы-гарасы Фәрман адында БИРЧӘ оғлу вар иди. (Ә. Һагвердијев); — БИРЧӘ о күнү көрәјдим. (Ә. Вәлијев).

Бу мисалларда исә бирчә сөзләри мүхтәлиф лексик-грамматик мәналарда ишләнмишдир.

Дилимиздә ишләнән бир сөзү вә онун дериватларынын бу чүр мүхтәлиф лексик, морфоложи вә синтактик хусусијәтләри онларын мүхтәлиф нитг һиссәләри шәклиндә формалашмасына сәбәб олур.

Азәрбајчан дилиндә бир сөзү вә онун төрәмәләриндән ашағыдакы нитг һиссәләри дүзәлир:

1. ИСИМ

1) Бир сөзү -лик шәкилчисини гәбул едәрәк ваһид-топ-лулуг, достлуг билдирир; мәс.: Вәһшиләр илә нәдир бу БИРЛИК? Инсан илә хош дејилми дирлик. (М. Фүзули). 2) Бир сөзү әл сөзү илә бирләшир вә сонра -лик шәкилчисини гәбул едәрәк, мүрәккәб исим әмәлә кәтирир, биркә чалышма процесини билдирир; мәс.: О инди билди ки, ӘЛБИРЛИК нәдир? Далғанын гүввәти дәниздә чошар... (С. Вурғун).

2. СИФӘТ.

1) Бир сөзү -кә шәкилчисини илә ишләнәрәк, мүәјјән бир әшјанын, сәнәдин үзәриндә бирликдә, мүштәрәк иш апарылдығы көстәрилик; мәс.: БИРКӘ рәсми бәјанат. 2) Бир сөзү гапы сөзүндән сонра кәләрәк, онунла бирләшир, мүрәккәб сифәт әмәлә кәтирир вә мәсафәчә јахынлык, һәмсәрһәдлик билдирир; мәс.: ГАПЫБИР гоншудурлар. (С. Рәһман), 3) Әл сөзү илә бирләшир, мүрәккәб сифәт әмәлә кәтирир вә әшја үзәриндә ишин биркә, мүштәрәк апарылдығы көстәрилик; мәс.: ӘЛБИР иш фајда верир. («Азәрбајчан мүәллимиси» гәзети), 4) Чан сөзү илә бирләшир, јенә дә мүрәккәб сифәт әмәлә кәтирир вә шәхсләр арасында мөһкәм гырылмаз достлугу ифадә едир; мәс.: Кишиләр ЧАНБИРДИР... Лап арвад, лап әр. Онлары ајырмаг олмас бир даһа. (С. Вурғун), 5) Бир сөзү исимдән дүзәлтмә сифәтлә бирләшәрәк, мүхтәлиф мәналы мүрәккәб сифәтлә әмәлә кәтирир; мәс.: БИРЈАШЛЫ ушаг, БИРҲЕЧАЛЫ сөз, БИРМӘЧҲУЛЛУ тәһлик, БИРМОТОРЛУ гајыт, БИРЧИЛДЛИ лүғәт, БИРҲУЧЕЈРӘЛИ јосун, БИРАЈЛЫГ мааш, БИРИЛЛИК план, БИРКҮНЛҮК иш вә с.

3. САЈ

1) Азәрбајчан дилиндә бир сөзү һәр шејдән әввәл сајларын илк ваһидидир (бир, ики, үч...). Бу заман бир сөзү әшјанын миғдарыны билдирир вә нечә? нә гәдәр? суалларына чаваб верир; мәс.: Мән китабханадан БИР китаб алдым. Кәрим мәнә БИР дәфтәр верди.

Јухарыдакы чүмләләрдә китаб вә дәфтәр сөзләринин әввәлиндә ишләнән бир сөзү әшјанын кәмијјәтини конкрет шәкилдә мүәјјәнләшдирир. Јәни мән китабханадан ики китаб дејил, бир китаб алмышам. Кәрим мәнә үч дәфтәр дејил, бир дәфтәр вермишдир.

2) Бир сөзү әшјанын әввәлиндә кәләрәк сон миғдары билдирир вә фәлдә ишин там ичра олуначағы һаггындакы әмри вә јахуд хаһиши гүввәтләндирир; мәс.: [Алмаз] Кәндин бүтүн күчәләрини охујараг кечәчәксиниз, сәсинизи ешит-мәмиш БИР ев галмасын. (Ч. Чаббарлы). 3) Бир сөзүнә

-инчи шәкилчиси гошуларак сыра сајы эмәлә кәлир; мәс.: **БИРИНЧИ** гатар һәлә кетмәмишди. (М. С. Ордубади). 4) **Бир** сајы -чә шәкилчиси илә ишләнир вә там ваһидлик мәзмуну ярадыр; мәс.: Мәниң **БИРЧӘ** сифаришими она јетирин. (Ә. Нагвердијев).

Бир сөзү васитәсилә ашағыдакы һалларда гејри-мүәјјән сај эмәлә кәлир:

1) **Нечә, чох, аз, сыра** сөзләриндән әввәл ишләнәркән; мәс.: [Әбдүләлибәј] Ағалар, мән дә **БИР НЕЧӘ** кәлмә әрз етмәк истәјирәм. (Ч. Чаббарлы); **БИР ЧОХ** колхозларда јахшы вә дүзкүн бечәрмәни јалныз памбығын бол вә тез суварылмасы илә әвз едирләр. («Азәрбајчан коммунисти» журналы); [Һачы Әһмәд] Мән, јолдаш сәдр, **БИР АЗ** авам адамам. (Ч. Чаббарлы); Өлкәнин **БИР СЫРА** рајонларында гурагылы олмасына бахмајараг, кечән ил једди милјард алты јүз мин пут тахыл истәһсал едилмишдир. («Азәрбајчан коммунисти» журналы).

2) **Бир** сөзү ики сајындан әввәл кәләрсә; мәс.: [Мустафал] Навалар **бир аз јумшалсајды, БИР-ИКИ** пут памбығын вар, апарыб сатардым. (Ч. Мәммәдгулузадә). 3) **Бир** сөзү мин сајындан сонра кәләрәк онунла бирләшәркән; мәс.: **Инсандыр зөвг алан ахар сулардан, Әлилә гурдуғу МИНБИР** баһардан. (С. Вурғун). 4) Јөнлүк һалда олан **бир сајы** илә адлыг һалда олан һәр һансы **бир сај бир-биринә** гошуларкән; мәс.: **Кечмишки көзәл адәтимиз тәрк олуб инди, Молла-сәјидин һөрмәти онда БИРӘ МИНДИ.** («Кирпи» журналы);

4. ӘВӘЗЛИК

1) **Бир** сөзү һеч бир шәкилчи гәбул етмәдән ејни сөзүнә јахын бир мә'нада ишләнир, тә'јини әвәзлик олур; мәс.: **Бу ишдә каркәр дә, кәндли дә, зијалы да, һәтта истәсәниз баггал да БИР чәһнәдә** олмалыдыр. (М. Ибраһимов). 2) **Бир** сөзү мәнсубијјәт шәкилчиси гәбул едәрәк, **о, бу** әвәзликләриндән сонра кәлир вә ишәрә әвәзликјинин вәзифәсини дашыр; мәс.: **Әзиз бәј О БИРИ** отагдан ичәри кирир. (М. Ф. Ахундов); **БУ БИРИ** отагда лампалар јаныр. (Ч. Чаббарлы). 3) **Бир** сөзү һәр әвәзликји илә кәс сөзү арасында ишләнәрәк, гејри-мүәјјән үмүминин фәрдләрини нәзәр чарпдырыр; мәс.: **Гатары јола салан һӘР БИР КӘС** әлини галдырыб јелләјирди. (С. Рәһимов). 4) **Бир** сөзү һеч инкар адатындан сонра ишләнәрәк, һәр икиси бирликдә инкар әвәзликји олур вә чүмләдә инкарлығы даһа да гүввәтләндирир; мәс.: [Алмаз] **Дүнјада һЕЧ БИР** шеј ону мәнә гаршы ачыгландыра билмәз. (Ч. Чаббарлы).

5. ФЕ'Л

1) **Бир** сөзүнә -ләш шәкилчиси әләвә олунараг дүзәлтмә фе'л эмәлә кәтирир вә бир јерә топлашмаг мә'насыны верир; мәс.: **Бүтүн дүнја пролетарлары, БИРЛӘШИН!** 2) **Бир** сөзү ол көмәкчи фе'ли илә ишләнәрәк мүрәккәб фе'л эмәлә кәтирир вә ани заман билдирир; мәс.: **Јеримдән сычарамагла пәнчәрәјә атылмағым БИР ОЛДУ.** (Ә. Мәммәдханлы).

6. ЗӘРФ

Бир сөзү васитәсилә ашағыдакы һалларда дүзәлтмә вә мүрәккәб тәрзи-һәрәкәт зәрфләри эмәлә кәлир:

1) **Бир** сөзү -дән шәкилчиси илә ишләнәрәк, иш, һәрәкәтин гәфләтән, көзләнилмәдән баш вердијини билдирир; мәс.: **БИРДӘН** гајыг нәјә исә тохунуб силкәләнди. (Һ. Мейди); **Имран БИРДӘН** күлүмсүндү. (И. Шыхлы). 2) **Бир** сөзү -кә шәкилчиси илә ишләнәрәк, иш, һал вә һәрәкәтин мүәјјән бир груп тәрәфиндән мүштәрәк ичра едилдијини кәстәрир; мәс.: **Алты милләтин нүмајәндәсиндән ибарәт олан он беш нәфәр нефтчи мейрибан бир анләнин үзвләри кими БИРКӘ** ишләјир вә јашајырлар. («Азәрбајчан коммунисти» журналы). 3) **Бир** сөзү баш сөзүндән әввәл кәләрәк, һәрәкәтин билаваситә мүәјјән бир истигамәтә јөнәлдикјини кәстәрир. Мәһз буна кәрә дә бирбаш сөзү адәтән тәркибиндә јөнлүк һалда сөз олан чүмләләрдә ишләдилир; мәс.: **Зәки, Әһмәди БИРБАШ** евинә апарды. (А. Шаһг); **Онлар кәндә кириб, БИРБАШ** Муса кишинин евинә тәрәф кетдиләр. (М. Ибраһимов).

Бир сөзүндән сонра кәлән баш сөзү бә'зән а һиссәчијини дә гәбул едир; мәс.: **Јачын БИРБАША** Күр гырағына кетди. (Һ. Мейди). 4) **Тәкрар** едилән бир сөзләрини бә һиссәчији бирләшдирир вә иш, һәрәкәтин әшја үзәриндәки ичрасы тәкбәтәк, ајры-ајры нәзәрә чарпдырылыр; мәс.: **Онларын һамысы гонагларла БИРБӘБИР** көрүшдүләр. (С. Рәһимов). 5) **Бир** сөзү һеч бир шәкилчи гәбул етмәдән тәкрар едилир. Бу һалда **бир сөзү** бүтөвүн фәрдләрини садалаяраг, онлары ајры-ајрылыгыда вә јахуд тәк-тәк нәзәрә чарпдырыр, иш, һәрәкәт вә ја мүәјјән бир һадисәнин нөвбә илә ичрасыны билдирир; мәс.: **Беш-алты нәфәр баш-баша чатыб сөһбәт едир.** Сонрадан адамлар **БИР-БИР, ики-ики** кәлиб онлара гошулур. (Ч. Чаббарлы).

Бә'зән тәкрар олуна бир сөзләри чә һиссәчији илә бир јердә ишләдилир; мәс.: **Сонра БИРЧӘ-БИРЧӘ** өзүм ајдын едиб, өз һагг-һесабыны чәкәрәм. (С. Рәһимов). 6) **Тәкрар** едилән бир сөзләриндән биринчиси -дән, икинчиси исә ә шәкилчисини гәбул едәрәк, һәр икиси бирликдә иш, һәрәкәтин көзләнилмәдән, ани сурәтдә баш вердијини билдирир;

мәс.: Акиф һәјаты **БИРДЭН-БИРЭ** өзүнә доғру чәкир. (М. Ибраһимов). 7) Тәкрар едилән бир сөzlәринин һәр икисә әр һиссәчијини гәбул едир вә бу заман иш, һәрәкәтин ичрасынын тәк-тәк, бир-бир һәјата кечирилмәси кәстәрилер. Дәдә-бабадан галма бир нечә парча мис габ вар иди ки, рејһан ханым онлары **БИРӘР-БИРӘР** сатмаға башлады. (Т. Шаһбази). 8) Бир сөзү сәс(лә) вә ағыз(дан) сөzlәриндән әввәл ишләнәрәк, онларла бирликдә иш, һәрәкәтин һәмлыгла, там һәјата кечирилдијини кәстәрир; мәс.: Бархудар сәсә гојулдуғу округда **БИР СӘСЛӘ** Баш Советә депутат сечилди. (Мир Чәлал); Галмаја чаг көнүлләрдә интизар, Вәтән мүякү **БИР АҒЫЗДАН** күләчәк. (С. Вурғун). 9) Бир сөзү јерлик һал шәкилчиси гәбул етмиш јер сөзү (јердә) илә ишләнәрәк, јахуд -ликдә шәкилчисини гәбул едәрәк, һәрәкәтин мүштәрәк, гаршылығлы ичрасыны билдирир; мәс.: — Доктор, мән сизинлә **БИР ЈЕРДӘ** ишләмәк истәјирәм. (Ч. Чаббарлы); Сәлимов машындан дүшүб, Кәримлә **БИРЛИКДӘ** буруға сары кетди. (Ј. Әзимзәдә).

Бә'зән бир сөзү һеч бир васитә олмадан да јухарыдакы мәнаны ифадә едә билир; мәс.: Бәс онча ил бундан әввәл **БИР** рејиб, **БИР** кәзәрдик чүмә-базар дејилми? (Ә. Чавад). 10) Бир сөзү тәһәр сөзүндән әввәл кәләрәк, асасән ишин нечә кәлди елә көрүлдүјүнү, бә'зән дә тәләсик, башдансовду, өтәри вә имкандан кәнар һәјата кечирилдијини билдирир; мәс.: Павлуша мүдирин әлиндән **БИР ТӘҺӘР** гуртарыб күчәјә чыхды. (М. С. Ордубади). 11) Бир сөзү чүр сөзүндән әввәл кәләрәк мүхтәлиф әшјаја мүхтәлиф мүнасибәти ифадә едир; мәс.: һәр гејдә **БИР ЧҮР** рәнк вериб јухары тәшкилатлара далбадал шикајәт көндәрәрди. («Кирпи» журналы). 12) Бир сөзү -лик шәкилчиси гәбул етмиш дәфә (бирдәфәлик), -луғ шәкилчиси гәбул етмиш јол (бирјоллуғ) сөзү илә ишләнәрәк, гәтәлик билдирир вә бу заман иш, һәрәкәтин там ичрасы нәзәрдә тутулур; мәс.: Кетсән, **БИРДӘ-ФӘЛИК** кедәсән кәрәк... Мәним бу гәрарым дәјишмәјәчәк. (С. Вурғун); Әмирхан узадыр дедикләрини, Мәтләби **БИР-ЈОЛЛУҒ** о гуртармајыр. (С. Вурғун). 13) Бир сөзү әл сөзүндән сонра кәләрәк онунла бирләшир вә иш, һәрәкәтин мүштәрәк, биркә ичрасыны билдирир; мәс.: Бирликдә рәс-самлыгла мәшғул олур, күчүмүз чатдыгча **ӘЛБИР** ишләјирдик. («Әдәбијат вә инчәсәнәт» гәзети).

Бир сөзү васитәсилә ашағыдакы һалларда кәмијјәт зәр-фи әмәлә кәлир:

1) Бир сөзү ики, үч... сајларындан сонра ишләнәрәк, онларла бирликдә бә'зән бүтөв мигдарын тәркибиндәки фәрд-

ләрин сајыны, бә'зән дә сыранын тәркибиндәки кәмијјәтин мүүјјөн мигдарыны билдирир; мәс.: Бәркитдиләр һәр јери. Ишчиләр **ҮЧ-БИР**, **БЕШ-БИР**. (Ә. Чавад); Кечәдән чох кечди гонаг кәләнләр, Галхыб дағылышды бир-бир, **ИКИ-БИР**. (С. Вурғун). 2) Бир сөзү аз, азча, гәдәр сөzlәриндән әввәл кәләрәк (бир аз, бир азча, бир гәдәр), иш, һәрәкәтин гејри-мүүјјөн кәмијјәтини билдирир; мәс.: Сон вахтлар **Күлбәниз БИР АЗ** зәифләмишди. (Р. Зәјналова); [Чалал] Мән өлүм, **БИР АЗЧА** сәбр еләјин. (М. Ибраһимов); [Күлүш] Чичәкләр јахшыдыр, анчаг чохдан дәрилдијиндән **БИР ГӘДӘР** солмушдур. (Ч. Чаббарлы). 3) Јен-лук һалда олан бир сајы илә адлығ һалында олан һәр һансы бир сај бир-биринә гошулуур вә көрүлән бир ишин әввәлкинә нисбәтән нечә дәфә артығ олмасы кәстәрилер; мәс.: **БИРЭ ЈҮЗ** артарды мәним һүнәрим. (С. Вурғун). 4) Бир сөзү дәфә, кәрә, јол сөzlәринин әввәлиндә кәләрәк, көрүлән ишин мигдарыны билдирир; мәс.: Мән она **БИР ДӘФӘ** ачар гајытдырмышдым. (Т. Шаһбази); Тәсадүфдән көрдү ону илдә **БИР КӘРӘ**. (С. Вурғун); Еј көнлүмү **БИР ЈОЛ** күлдүрән пәри, Нијә ағлар гојдун илләрчә мәни. (Ә. Чавад).

Бир сөзү бә'зән дәфә, кәрә, јол сөzlәри олмадан да, заман билдирән сөzlәрдән сонра ишләнәрәк, јухарыдакы мәнаны верә билир; мәс.: һәр он-он ики күндән **БИР Бәширдән** мәктуб алырдым. (С. С. Ахундов); Фәрман саатда **БИР** базара гачыб, лазым оландан алыб гајыдырды. (Ә. һатвердијев).

Дәфә сөзү -чә шәкилчиси гәбул етмиш бир сөзү илә ишләнәрәк ваһидлик билдирир; мәс.: Гәлбин **БИРЧӘ ДӘФӘ** инилдәдим. Сән һеч утандынмы әмәлләриндән? (Б. Ваһабзәдә).

Дәфә әдаты бир сөзүндән әмәлә кәлмиш сыра сајындан да сонра ишләнир вә бу заман иш, һал вә һәрәкәтин илк дәфә баш вердијини билдирир; мәс.: Күлшән суаллара сәмими чаваб верән заман елә бил доғма кәндиндә — Гәһрәманларда һәјатын марағлы вә чохчәһәтли олдуғуну **БИРИНЧИ ДӘ-ФӘ** көрүрдү. (Ә. Вәлијев). 5) Бир сөзү дә бағлајычысы илә ишләнәрәк, һәр икиси бирликдә олмуш һадисәнин тәкрарән бир дә ичрасы һаггында мә'лумат верир; мәс.: Худаяр бәј **БИР ДӘ** гапыны дөјдү. (Ч. Мәмәдгулузәдә). 6) Бир сөзү даһа әдатындан әввәл ишләнәрәк һәр икиси бирликдә олмуш һадисәнин тәкрарән бир дә ичрасы һаггында мә'лумат верир; мәс.: Кечдијим јоллара бахдым **БИР ДА-ҺА** (С. Вурғун); Фиридун Гурбан Мәрәнди илә **БИР ДА-ҺА** јахынлығ етмәди. (М. Ибраһимов). 7) Бир сөзүндән

эмәлә кәлмиш сыра саҗы (биринчи), иш, һал вә һәрәкәт билдирән сөзә айд оларса вә синтактик чәһәтдән онунла бағланарса, сыра билдирән кәмијјәт зәрфи олур; мәс.: [Алмаз] Бу шуары һәҗата кечирәнләр арасында биз **БИРИНЧИ** олмалыыг. (Ҷ. Чаббарлы); Петров зирзәмидән **БИРИНЧИ** чыхды. (С. Рәһман).

Бир сөзү васитәсилә ашағыдакы һалларда заман зәрфи эмәлә кәлир:

1) Бир сөзү ара вә һәрдән сөзләриндән сонра кәләрәк иш, һәрәкәтин гејри-ардычыл вә гејри-дәгиг вахташыры заманыны билдирир; мәс.: Ваһидов чаван прокурору чох севир, **АРАБИР** онунла кәзмәјә чыхырды. (С. Рәһман); **ҺӘРДӘНБИР** узагдан күллә сәсләри кәлирди. (Ә. Мәмәдханлы). 2) Бир сөзү күн, вахт, заман сөзләринин әввәлиндә кәләрәк, һәмин сөзләрлә бирликлә гејри-мүәјјән заман билдирир; мәс.: **БИР КҮН** нөвбәтчи она бир мәктуб верди. (Ә. Вәлијев); [Атакиши] Гызым, бунлары **БИР ЗАМАН** сәнин анан охујарды. (Ҷ. Чаббарлы). 3) Күн сөзүндән әввәл ишләнмиш бир сөзү мәнсубијјәт шәкилчиси илә ишләнәркән, онда күн етибары илә мүәјјән бир заманы ифадә едир вә сабаһкы күндән сонра кәлән күнү билдирир. Бу һалда бир сөзүндән әввәл о ишарә әвәзлији дә кәлә билир; мәс.: [Һәҗат] Јер нәфәс алмаға башлајыр, сабаһ-**БИРИСИ КҮН** тракторларымызы чөлә чыхармалыыг. (М. Ибраһимов); **О БИРИСИ КҮН** кәнд үстүндә јүксәкдә учан бир гуш көрүндү. (Ә. Мәмәдханлы). 4) Бир сөзү ан, мүддәт, ара сөзләриндән әввәл ишләнәрәк гејри-мүәјјән, нисбәтән мәнһуд заман билдирир; мәс.: Идрис һејрәтлә танка тәрәф бахараг **БИР АН** һәрәкәтсиз галды. (Ә. Мәмәдханлы); Мәчлис **БИР МҮДДӘТ** сүкут бүрүдү. (Ә. Вәлијев); Сират узаглашандан сонра Вејис **БИР АРА** онун дедикләри үзәриндә дүшүндү. (Ә. Әбүлһәсән). 5) Бир сөзүндән сонра кәлән аз сөзүнә -дан шәкилчиси гошулараг гејри-мүәјјән заман зәрфи эмәлә кәлир. Белә заман зәрфләри адәтән сонра гошмасы илә ишләнир; мәс.: **БИР АЗДАН СОНРА** Алмаз пәнчәрәнин габағына кечир. (Ҷ. Чаббарлы).

Дилимиздә чох заман белә заман зәрфләринин сонунда ишләнән сонра гошмасынын бурахылмасы һалларына дә раст кәлирик; мәс.: **БИР АЗДАН** Алмаз вә Ханымназ ичәри кириләр. (Ҷ. Чаббарлы); **БИР АЗДАН** јағыш кәсди, көјүн үзү ачылды. (И. Шыхлы).

Бир сөзү тәрәф вә јан сөзләриндән әввәл ишләнәркән, гејри-мүәјјән јер зәрфлији эмәлә кәтирир; мәс.: [Ханымназ] **Ај** гызым, әввәлчә әлиндәкиләри гој **БИР ЈАНА**. (Ҷ. Чаббарлы).

барлы); (Балаш) Мән кедиб **БИР ТӘРӘФДӘ** отурмаг, дүшүнмәк, ағламаг, ағламаг истәјирәм. (Ҷ. Чаббарлы).

7. БАҒЛАЈЫЧЫ

1) Бир, бир дә сөзләри бағлајычы јериндә ишләнәрәк, әсасән һәм, һәм дә, бәзән исә **каһ, каһ** да бағлајычыларынын мәналарына ујғун кәлир вә әләвә, бөлкү билдирир; мәс.: Јетирән кими **БИР** әризә, **БИР ДӘ** мәктуб вәсигәси илә Улдуза бору заводунун сехинә гәбул етдиләр. (Мир Чәләл); Тофиг **БИР** она, **БИР ДӘ** Рәхшәндәјә бахыб учадан күлүр. (М. Ибраһимов). 2) Бир сөзү тәрәф, јан сөзләриндән әввәл кәләрәк, гаршылашдырма мәзмуну билдирән мүрәккәб бағлајычы эмәлә кәтирир; мәс.: [Сүләјман] Әлбәттә, **БИР ТӘРӘФДӘН** елә мәнә дә тохунур, нечә олса өз рәисимизди, **О БИРИ ТӘРӘФДӘН ДӘ** фикир вермирәм. (М. Ибраһимов).

8. ӘДАТ

1) Бир сөзү ајрылыгдә әдат мәнасында ишләнәркән әсасән тәкид, тәләб етмә, гәзәб, тәәччүб, арзу вә хаһиш билдирир; мәс.: [Сона ханым] **Чавад**, Нәчәфи **БИР** бураја чыгыр. (Ә. Һагвердијев); [Мирзә Сәмәндәр] **БИР** мән билмәк истәјирәм ки, бурада мүдир кимди? (Ҷ. Чаббарлы); **Бу тәрәфләрә јолун дүшсә БИР** мәни көр, сәнә сөзүм вар. (Ә. Вәлијев). 2) Бир сөзү чә шәкилчисини гәбул едәрәк, јенә дә әдат олур вә арзу, хаһиш вә тәкид етмә мәгамында ишләдилер; мәс.: [Алмаз] **Ај** ана, ај ана, **БИРЧӘ** мәним о зурна-балабанымы бәри кәтир. (Ҷ. Чаббарлы); **БИРЧӘ** о күнү көрәјдим. (Ә. Вәлијев).

Бир сөзү биринчи нөв тәјини сөз бирләшмәсинин тәрәфләри арасында ишләнә билдији кими, онун әввәлиндә дә кәлә билир; мәс.: **Бөјүк БИР** ев. **БИР бөјүк** ев. Бу бирләшмәләрин арасында чох инчә фәрг вардыр. Бу ајдындыр ки, бу ифадәләрин һәр бириндә евләрин кәмијјәти кәстәрилир, јәни бурада сөһбәт анчаг бир ев һаггында кедир. Лакин биринчидә гејри-мүәјјән әшјанын, ады чәкилән евин һәчми (бөјүклүјү), икинчидә исә әшјанын (евин) гејри-мүәјјәнлији даһа чох нәзәрә чарпдырылыр.

Бир сөзү үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәсинин тәркинбндә ишләнәркән ашағыдакы хүсусијјәтләри јаралыр:

1) Үчүнчү нөв тәјини сөз бирләшмәсинин икинчи тәрәфиндә ишләнәркән сај олур. Бу заман бүтөвүн ајры-ајры фәрдләриндән, јахуд һиссәләриндән бирини ајырыр вә нәзәрә чарпдырыр; мәс.: **Маслов бош** **СТУЛЛАРЫН БИРИНДӘ** отурду. (Ә. Рәһимов); **Фиридун ОНЛАРДАН БИРИНИ** сәсиндән таныды. (М. Ибраһимов). 2) Биринчи тәрәфин

мәзмунунда гејри-мүәјјәнлик јарадыр; м ә с.: **КҮНЛӘРИН БИРИНДӘ** Дилкүша Әһмәддән мәктуб алды. (Ә. В ә л и ј е в). 3) Бир сөзү бирләшмәнин икинчи тәрәфиндә олан нечә суал әвәзлији илә ишләнәрәк гејри-мүәјјән сәј олур вә бүтөвүн гејри-мүәјјән мигдарыны нәзәрә чарпдырыр; м ә с.: **БИЗИМ ОБАНЫ УШАГЛАРЫНДАН БИР НЕЧӘСИ** чаршәнбә күнү арана тахыл суламаға кетмишдиләр. (М. Ф. А х у н д о в). 4) Бир сөзү бирләшмәнин икинчи тәрәфиндәки кәмијјәт билдирән чох сөзү илә ишләнәрәк гејри-мүәјјән сәј олур вә бүтөвүн ајры-ајры фәрдләриндән әксәријјәтини нәзәрә чарпдырыр; м ә с.: **Ташыдығым гоншу ГЫЗЛАРДАН БИР ЧОХУ** һәмин мәктәбдә охумаға башламышларды. (Т. Ш а һ б а з и). 5) Үчүнчү нөв тәјјини сөз бирләшмәсинин икинчи тәрәфиндә ишләнән бир сөзүндән әввәл һәр әвәзлији кәләрсә, һәр икиси бирликдә биринчи тәрәфин фәрдләрини ајры-ајрылығда нәзәрә чарпдырыр; м ә с.: [Аға Мәрдан] **СИЗИН ҺӘР БИРИНИЗӘ** он түмән јетишәчәкдир. (М. Ф. А х у н д о в).

Һәр бир ифадәси тәјјини сөз бирләшмәсинин тәрәфләри арасында да ишләнә билир вә икинчи тәрәфә анд олур; м ә с.: **ТЕЛЕГРАМНЫ ҺӘР БИР КӘЛМӘСИ, ҺӘР БИР ҺӘРФИ** онун гәлбини тејләјирди. (Ә. В ә л и ј е в). 6) Бирләшмәнин икинчи тәрәфиндәки бир сөзү һеч әдаты илә ишләнәрәк әвәзлик әмәлә кәтирир вә инкарлығ мәзмуну јарадыр; м ә с.: **Та парка чатынчаја гәдәр ОНЛАРЫН ҺЕЧ БИРИСИ** бир кәлмә данышмады. (С. Р ә һ м а н). 7) Бир сөзү үчүнчү нөв үч вә даһа артығ сөзлү мүрәккәб тәјјини сөз бирләшмәсинин тәркибиндә да ишләнә билир. Бу һалда бир сөзү өзүндән әввәл кәлән сөзлә, јахуд бирләшмә илә бирликдә үчүнчү нөв тәјјини сөз бирләшмәсинин биринчи тәрәфини тәшкил едир; м ә с.: **ГЫЗЛАРЫН БИРИНИН СӘНӘЈИ** булаға сөјкәнмишди. (Ә. В ә л и ј е в); **ШӘҺӘР БАҒЛАРЫНЫН БИРИНИН ЈАНЫН-ДАН** өтәндә Искәндәр ајағ сахлады. («К и р п и» журналы).

Дилимиздә јени сөз вә истилаһ јарадычылығында бир сөзүндән кениш мигјасда истифада олунур. Јухарыда кәстәрдикләримиздән башға, Азәрбајҗан дилинин лүғәтиндән кәтүрдүјүмүз ашағыдакы сөз вә истилаһлара диггәт едәк: **биркәлик, бирикмә, бирикмәк, бирләшмә, сөз бирләшмәси, бирләшдирмә, бирләшдиричи, бирпәрәдәли, биринчилик, бирнә-фәсә, бираиләли, биратымлығ, бирмәсләкли, бирһәфтәлик, атабир, анабир, кәһданбир, бирли-икили, биревли, бирвалентли, бирбуғумлу, бирүзлү, биртәрәфли, бирфамилијалы** вә с.

Б. ПАШАЈЕВА.

УШАГ БАҒЧАСЫНДА АНА ДИЛИ МӘШҒӘЛӘЛӘРИНИН КЕЈФИЛЈӘТИНИ ЈҮКСӘЛДӘК

Коммунист тәрбијәси системиндәки мәркәзи јерләрдән бирини ана дили тутур. Чүнки ана дили бөјүјән нәслин әгли вә мәнәви тәрбијәсинин васитә вә мәнбәјидир. Истәр көркәм-ли педагоғлар, истәр габағчыл фикирли јазычылар, истәр сә дә ичтимаи хадимләр ушағын тәрбијәсиндә ана дилинин әһәм-ијјәтини чох јүксәк гијмәтләндирмиш, ушағын ана дилиндә тәлим-тәрбијә алмасы һағгында дәјәрли фикирләр сөјлә-мишләр.

Көркәмли алим вә педагоғ Фиридунбәј Көчәрли ана дилинин әһәмијјәти һағгында белә јазырды: «...һәр милләтин өзүнә мәхсус ана дили вар ки, онун мәхсуси малыдыр. Ана дили милләтин мәнәви дирилијидир, һәјатынын мајәси мәнзиләсиндәдир. Ананын сүдү бәдәнин мајәси олдуғу кими, ананын дили дә руһун гидасыдыр. Һәр кәс өз анасыны вә вәтәнини севдији кими, ана дилини дә севир. Бу инсана бәхш олунан көзәл не'мәтләрдән бирисидир, ону әзиз вә мөһтәрәм тутмағ һәр кәсә борчдур.

Русларын мәшһур педагоғ вә әдиби Ушински дејир: бир милләтин малыны, дәвләтини, һәтта вәтәнини әлиндән алсан өлүб-итмәз, амма дилини әлиндән алсан фовт олар вә ондан бир нишанә галмаз»¹

«Ана дилини өјрәнмәк—бөјүк ишдир. Инсанлар өз дүшүнчәләрини, ән али наилијјәтләрини, ән дәрин биликләрини вә ән аловлу дүјғуларыны сөзлә ајдын вә дүзкүн ифадә едә билмәсәләр, бүтүн бунлар башға адамларә мәлум ол-маз. Дил, фикри ифадә етмәк үчүн бир васитәдир. Фикир исә јалныз о заман фикир олур ки, диллә ифадә едилир, дил ва-ситәсилә мејдана чыхарылыр, философларын дедији кими, башгалары үчүн объективләшдирилир. Бах, буна көрә дә мән дејирәм ки, ана дилини билмәк әсас мәтләбдир. бу, сизни кәләчәк ишиниз үчүн лазымдыр»².

¹ Ф. Көчәрли, «Молла Нәсрәддин» журналы, 1913-чү ил, № 23

² М. И. Қалинин, Коммунист тәрбијәси һағгында, Ушағкәһчәшр.

Ушағын шүүрунун инкишафы, ону эһатә едән аләми дәрк едә билмәси, нәһәјәт, ушаг шәхсијјәтинин һәртәрәфли инкишафы онун ана дилинә јијәләнмәси илә сых сурәтдә әләгәдардыр. Мәһз буна көрә дәрбијәнин гаршысында дуран ән чидди мәсәләрдән бири ушағын дилинин мәктәбә гәдәр дөврдә формалашмасыдыр.

Ушаг аиләдә, коллективдә дил васитәсилә үнсижәт тапыр. Дил ушагларын биркә фәалијјәтинин јаранмасына вә инкишаф етмәсинә көмәк едир. Ушаг дил, башга сөзлә десәк, сөз васитәсилә өзүнүн һисс, һәјәчан вә фикирләрини башгаларына чатдырыр вә башгаларынын фикирләрини, һиссләрини өјрәнир, дәрк едир. Ушағын дили нә гәдәр зәнкин оларса, о, өз фикрини, һиссини, тәләбини нә гәдәр ајдын бир дилдә баша саларса, онун инсанларла үнсижәт етмәси бир о гәдәр асанлашар. Чүнки «дилини зәнкинлији фикрин зәнкинлијидир.» (Карамзин). Дил фикрин билаваситә керчәклији демәкдир. Фикрин реаллығы дилдә тәзаһүр едир. Инсан бејниндәки фикирләр јалныз дил материалы әсасында әмәлә кәлиб мөвчуд ола биләр.

Ушағын нитги онун тәфәккүрү илә сых сурәтдә әләгәдардыр. Мәктәбә гәдәр дөврдә нитгин инкишафы тәфәккүрүн инкишафы демәкдир. Әкәр ушаг һәр һансы бир әшјаны сөјләнилән әләмәтләринә көрә таныјыб, онун адыны дүзкүн дејирсә, јахуд она кәстәрилән бир әшјанын адыны дүзкүн сөјләјиб, онун әләмәтләрини саја билирсә, бу, о демәкдир ки, ушаг һәммин әшјаны дикәрләрдән фәргләндирир. Бу исә ушағын ону эһатә едән аләми дәрк етдијини сүбут едир. Ушаг керчәклији нәнки дәрк едир, о, ејни заманда ону адландырмағы да бачарыр. Лакин ушаг дәрк етдији һәр һансы бир сөзү илк заманлар јалныз конкрет мәнада баша дүшүр вә бу сөзүн үмумиләшдиричи мәнасыны гаврамыр. Мәсәлән, әввәлләр ушаг «машын» сөзүнү конкрет мәнада баша дүшәрәк, јалныз өз ојунчағыны бу адла адландырыр. Лакин сонралар ушаг күчәдә вә ја өз јолдашларында да машин көрүр вә бу машинларын бәзи әләмәтләри илә онун өз машинындан фәргләндијини дә сезир. Ушағын машин һаггында тәсәввүрүнүн кенишләнмәси илә әләгәдар олараг, әввәл дар мәнада баша дүшүлән, јәни бир конкрет мәна кәсб едән бу сөз, артыг сонралар ушаг үчүн үмуми авлајыш билдирир.

Кичик багча јашлы ушагларда үмумиләшдирмә просеси чох зәифдир. Мәсәлән, 3 јашлы ушаға дедикдә ки, «бу ојунчағы бурадан көтүр», о, бизә белә бир чаваб верди: «бу ојунчагдыр, јохса машин?». Бу нитг нүмунәси кәстәрир ки, бу ушаг һәлә үмумиләшдирмәни бачармыр. О, бүтүн сөзләри хү-

суси адлар кими гәбул едир. Үмумиләшдирмә просесинә биз 4—5 јашлы ушагларын нитгиндә тез-тез раст кәлирик. Мәс.: «Мәним 4 јашым вар, Севилин 5. Дүздүр, икимиз дә һәлә ушағыг?»—дејән 4 јашлы Фаигин нитги кәстәрир ки, онун шүүрунда артыг үмумиләшдирмә просеси кедир. Беләликлә, ушағын тәфәккүрү конкретдән мүчәррәдә доғру инкишаф едир.

Ушағын нитги онун әгли инкишафында бөјүк рол ојнајыр. Она көрә ки, «...сөз һәр чүр әгли инкишафын әсасы вә бүтүн биликләрин хәзинәсидир: һәр чүр анлама ондан башлајыр, ондан кечир вә она гајыдыр». (Ушински).

Сөз һәр чүр әгли инкишафын әсасы олдуғу кими, һәр чүр һисси инкишафын да әсасыдыр. Мәһз она көрә дә ушағын һисси инкишафы нитглә мөһкәм әләгәдә олмалыдыр.

Демәли нитг, дил ушағын тәфәккүрү илә, әгли вә һисси инкишафы илә сых әләгәдар олуб, әтраф мүһити дәрк етмәкдә вә дәрк етдији аләми башгаларына чатдырмагда ушаға көмәк едир.

Ушаг үчүн ана дилинин әһәмијјәти јалныз бу дејилдир. Ана дили ушаг үчүн елә бир ачардыр ки, о, бу ачарын васитәсилә бир чох әсрин мөһсулу олан мэдәнијјәтимизи, мүгәрәгги фикирли јазычыларымызын әсәрләрини, онларын баш верән бу вә ја дикәр һадисәјә олан мүнәсибәтләрини, «халг һикмәти» адландырылан шифаһи әдәбијјәтими (дастанлары, нағыллары, бајатылары, аталар сөзләрини, мәсәләри), бир сөзлә десәк, түкәнмәз мэдәнијјәт хәзинәмизи дәрк еләчәкдир.

Бу мэдәнијјәт хәзинәмизи ушаг јалныз о заман дәрк едә биләр ки, о, өз ана дилинә мөһкәм јијәләнмиш олсун. Она көрә дә ушагларын ана дилини өз-өзүнә, бөјүкләр тәрәфиндән һеч бир хүсуси тәсир олмадан да өјрәнәчәкләринә јахуд ана дили тәләминин мәктәбдә апарылачағына үмид бәсләмәјиб, ушағын нитгинә елә илк күнләрдән нәзарәт етмәк, дил мэдәнијјәтинин әсасыны мәһз мәктәбә гәдәр олан дөврдә, јәни ушаг бағчасында гојмаг лазымдыр.

Она көрә дә ушаг бағчасынын һәр бир тәрбијәчиси ушағын дилини инкишаф етдирмәк саһәсиндә өз гаршысында дуран вәзифәләри ајдын билмәлидир.

Ушаг бағчасынын гаршысында дуран вәзифәләрдән биринчиси одур ки, мәктәбәгәдәр јашлы ушагларә сөсләри вә ејни заманда сөзләри дүзкүн вә тәмиз тәләффүз етмәк өјрәдилсин. Ушаг бағчасында нитг үзәриндә иш апарыларкән әсас јер фонетикаја верилмәлидир. Чүнки ана дилиндәки сәс системинин ушаг тәрәфиндән мәнймәнилмәсинин бөјүк тәр-

бијови эһемијјети вардыр. Ана дилиндеки сәсләри мәнимсәјән ушаг сөзләрдән инамла истифадә едир, онлары дәјишир, бөјүкләрлә вә бир-бири илә үнсийјәт едиб, өз фикирләрини сәр-бәст ифадә едир.

Мәктәбәгәдәр јашлы ушагларын сәсләри дүзкүн мәним-сәмәсинин мәктәбдәки тә'лим заманы да бөјүк эһемијјети вардыр. Мүәллимләр көстәрирләр ки, бир сыра грамматик сәһвләрин көкү ушагларын дүз олмајан тәләффүзүнүн нәти-чәсидир. Ушаглар бә'зи сәсләри дүзкүн тәләффүз етмириләр, јахуд өз нитгләриндә онлары бир-бири илә гарышдырырлар (к-ч, с-ш, р-л, р-ј), сөзләри өз јерли ләһчәләриндә олдуғу ки-ми ишләдирләр вә бунун нәтичәсидир ки, онларын һәм шифа-һи нитгиндә, һәм дә јазыларында сәһвләр олуp.

Ушаглар бә'зән вурғулара да риәјәт етмириләр. Сөз дәји-шәркән бир чох һалда онун вурғусу да дәјишир. Ушаглар исә бу дәјишмәләрә фикир вермир, сөзү әввәлки вурғу илә дејир-ләр.

Бә'зән ушаглар бүтүн сәсләри тәләффүз едә билир, ла-кин онларын нитги әтрафдакылар үчүн јенә дә алашылмаз галыр. Бу ондан ирәли кәлир ки, ушаг данышаркән тәләсир, сөзләри ахыра гәдәр тәләффүз етмир, јахуд чох астадан, мы-зылдајараг данышыр.

Тәрбијәчи кичик групдан башлајараг, ушагларын нитг чиһазы үзәриндә мүнтәзәм шәкилдә ишләмәли, тәдричән дүз-күн вә ајдын нитгә наил олмалыдыр. Ејни заманда ушағын сәһбәт заманы мызылдамасы вә јахуд ғышгыра-ғышгыра да-нышмасы илә даим мүбаризә етмәли, онларын нитгиндәки ләһчә хүсусийјәтләринин арадан галдырылмасына чалышма-лыдыр.

Тәрбијәчи ушағын јалныз тәләффүзүнүн дүзкүн олмасы илә кифәјәтләнмәмәли, шә'р сөйләјән вә ја нағыл данышан ушағын нитгинин ифадәли олмасына да фикир вермәлидир. Ушагларын сәсләри узадараг данышмасына јол вермәмәли, онлары габа, шылтаг нитгдән чәкиндирмәли, онларда нәза-кәтли данышманын ибтидан вәрдишләри тәрбијә едилмәли-дир.

Ушаг бағчасы гаршысында дуран вәзифләрдән бири дә ушагларын лүғәт еһтијатыны зәнкинләшдирмәкдир.

Биз билирик ки, лүғәт нә гәдәр зәнкин вә чохчәһәтли оларса, дил дә бир о гәдәр зәнкин вә инкишаф етмиш олар. Ушағын дили нә гәдәр зәнкин оларса, јә'ни о нә гәдәр чох сөз еһтијатына малик оларса, өз фикирләрини бир о гәдәр асан вә ајдын баша сала биләр. Одур ки, тәрбијәчи ушагла-рын сөз еһтијатыны артырмалы, сөзүн мә'насына дәгигләш-

дирәрәк, ону ушағын һафизәсиндә мөһкәмләндирмәли вә ушагда өз сөз еһтијатларындан кениш сурәтдә истифадә ет-мәк вә лазым олан сөзү тез вә дүзкүн тапыб јериндә ишләт-мәк бачарығыны тәрбијә етмәлидир.

Бәс ушагларын сөз еһтијатыны һансы сөзләрлә, нә һәчм-дә вә һансы јолларла зәнкинләшдирмәк лазымдыр?

Ушаглар әһагә олуңдуғлары мүнит ичәрисиндә онлара ән јахын олан әшјалар вә һадисәләр һаггында ајдын тәсәввү-рә малик олуб, бу әшја вә һадисәләрин адларыны билмәли, бағчада тәхминән ашағыда көстәрилән һәчмдә сөз өјрәнмә-лидирләр: бәдән һиссәләринин адлары, кејим, јемәк, мебел, габ-гачаг, ојунчаг, битки, һејван адларыны, тәбиәт һадисәлә-ринин (күләк, јағыш, гар, долу), шәһәр нәглијјатынын адла-рыны, әмәк аләтләри вә сәнәт, пешә адларыны билдирән сөз-ләр; заман, мәкан, мигдар, һал, һәрәкәт, әләмәт, кејфијјәт, дад билдирән сөзләр; нәһәјәт, сијаси-ичтимаи сөзләр (вәтән, партија, пионер, комсомол, Совет Ордусу, совет бајрамлары вә с. кими сөзләр).

Ушаг лүғәтинин зәнкинләшдирилмәси ојунлар, мүшаһи-дәләр, хүсуси олараг тәшкил едилмиш мүсаһибәләр, шәкил-ләр, рәсм әсәрләри вәситәсилә ушағын фәалијјәтинин вә дүн-јакөрүшүнүн кенишләндирилмәси илә сых әлагәдардыр. Ушаг нитгинин инкишафында вә онун лүғәтинин зәнкинләш-мәсиндә ән күчлү вәситәләрдән бири дә бәди әдәбијјәтдыр. Ушаглары һәјатынын мәктәбә гәдәр олан дөврүндә көзәл халг јарадычылығы илә, ушаг јазычы вә шаирләринин әсәр-ләри илә таныш етмәк лазымдыр. Бәди әдәбијјәт вәситәси-лә ушаглар әдәби дилимизин ән көзәл нүмунәләри илә таныш олуp, тәбиәт вә чәмијјәтин һәјатыны өјрәнирләр. Она көрә дә тәрбијәчи ушагларда сөзә мәһәббәт вә китаба һөрмәт һисси тәрбијә етмәлидир.

Ушаг бағчасы гаршысында дуран вәзифләрдән бири дә ушагларда әлагәли вә грамматик чәһәтдән дүзкүн нитг вәр-диши тәрбијә етмәкдир. Она көрә дә ушаг бағчасынын тәр-бијәчиси чалышмалыдыр ки, ушаглар чүмләләр гуаркән грамматик формалардан дүзкүн истифадә етсинләр, өз фи-кирләрини мүхтәсәр вә кениш чүмләләрлә ифадә етмәјә алышсынлар. Бу вәситә илә тәрбијәчи ушагларын грамма-тик чәһәтдән дүзкүн нитг вәрдишләринә практик сурәтдә ји-јөләнмәсинә јардым едир.

Ушагларын топладығы сөз еһтијаты вә дилин грамматик формаларына практик сурәтдә јијөләнмәләри имкан верир ки, ушаглара өз фикирләрини ардычыл сурәтдә ифадә етмәк

өжрәдилсин вә ушағын диалог нитги илә бәрәбәр онун әләгәли нитги дә инкишаф етдирилсин.

Диалог-нитг аҗры-аҗры чаваблардан ибарәтдирсә, әләгәли нитг фикрин кениш ифадәси демәкдир. Әләгәли нитг данышыг нитгинә, диалог-нитгә нисбәтән башга чүр гурулу. Диалог—данышыгда фикир, һисс бир сөзлә ифадә едилә биләр. Лакин әләгәли нитгдә һәр һансы бир фикир, һисс бир сөзлә верилмир. Она көрә дә бир һадисәни тәсвир едән, јахуд бир һекајәни данышан ушаг бу һадисәнин (вә ја һекајәнин) динләјичиләрә ајдын олмасы үчүн ону системлә, ардычыл сурәтдә шәрһ етмәлидир. Буна көрә дә ушаг һәинки чүмлә гурмағы өјрәнмәлидир, о, ејни заманда һекајәни (һадисәни) ардычыл сурәтдә данышмағы да бачармалыдыр.

Бу, ушаг үчүн чох чәтиндир. Бу чәтинлијин өһдәсиндән ушаг јалныз тәрбијәчинин көмәклији илә кәлә биләр. Одур ки, тәрбијәчи ушагларла мүнтәзәм сурәтдә чалышмалыдыр. О, охунмуш һекајәләрин мәзмунуну сөјләтмәк, ушагларын ојунчаглары, мүшаһидәләри, тәәсүратлары илә әләгәдар олан мүсаһибәләр тәшкил етмәк, шәкил үзәриндә иш апармаг, јарадычы нағыллар тәшкил етмәк вә с. јолларла ушагларда әләгәли нитг вәрдишини инкишаф етдирә биләр.

Тәрбијәчи ушағы дүзкүн, ајдын вә рабитәли данышмаға о заман өјрәдә биләр ки, онун өзү ушагларла јалныз мәшгәләләрдә дејил, бүтүн күнү дүзкүн әдәби дилдә данышсын, тәмиз вә ајдын тәләффүзә малик олуб, ләһчәчиликдән узаг олсун, нитги јекнәсәг дејил, ифадәли олсун, өз групундакы һәр бир ушағын нитгинин фәрди хүсүсийәтләрини өјрәнсин, нәһәјәт, ушаг нитгинин формалашмасынын ганунаујғунлуғларыны мүкәммәл билсин.

Јухарыда дедикләримизи јекунлашдырараг бу нәтичәә кәлирик ки, ушаг бағчасы тәрбијәчиси ушагларын дилини инкишаф етдирмәк үчүн иш просесиндә ашағыда көстәрилән шәртләри јеринә јетирмәјә чалышмалыдыр:

1. Ушаглара сәсләри вә сөзләри тәмиз вә дүзкүн тәләффүз етмәји өјрәтмәк.

2. Онларын сөз еһтијатларыны зәнкинләшдирмәк вә онларда бу сөз еһтијатындан кениш сурәтдә истифадә етмәк бачарығы јаратмаг.

3. Ушагларда әләгәли вә грамматик чәһәтдән дүзкүн нитг вәрдиши тәрбијә етмәк.

Ушаг бағчаларында чалышан тәрбијәчиләримиз ана дили мәшгәләләринин кејфијәтини јахшылашдырмалы вә бу мәгсәдлә ән сәмәрәли тәлим јолларындан истифадә етмәјә чалышмалыдырлар.

ГОЧАМАН МҮӘЛЛИМ, КӨРКӘМЛИ МЕТОДИСТ

Ибтидан мәктәб шакирдләри үчүн «Әлифба» вә «Ана дили» дәрслији тәртиб етмәк иши чох мүһүм бир мәсәлә кими, һәмишә аҗры-аҗры халгларын бөјүк мүтәфәккирләрини, педагог вә алимләрини дүшүндүрмүшдүр. Буна көрәдир ки, мәктәб вә халг маарифи тарихи илә мәшғул олдугда биз, ибтидан мәктәб ушаглары үчүн дәрслик дүзәлтмәк ишиндә ән көркәмли адамларын јахындан иштирак етдијини көрүрүк.

Рус халгынын бөјүк әдиби Лев Толстој, бөјүк педагог Ушински, күрчү халгынын көркәмли педагогу Јаков Гогебашвили, ермәни халгынын бөјүк јазычы вә алими Хачатур Абовјан кими шәхсийәтләр, бөјүк јарадычылыг иши апармагла бәрәбәр, өз халгларынын балалары үчүн «Әлифба» китабы вә «Ана дили» дәрслији јаратмаг ишинә дә чидди әһмијәт вермиш вә билаваситә өзләри һәмин дәрсликләрин тәртибиндә бир мүәллиф кими иштирак етмишләр.

Бу вахта гәдәр бизим педагоғларымыз елә күман едирдиләр ки, биринчи дәфә азербәјчанлы балалар үчүн «Әлифба» китабыны Гори семинаријасы Азербәјчан шәбәсинин мүдири Алексеј Осипович Чернјајевски јазыб нәшр етдирмишдир. Лакин сон тәдгигат вә архив материаллары сүбүт едир ки, ибтидан мәктәб ушағларымыз үчүн илк «Әлифба» китабын бөјүк мүтәфәккир-јазычы вә филосоғумуз М. Ф. Ахундов јазыб, нәшр етдирмишдир. Буну ики сәнәд тәсдиг едир:

1) Ермәни халгынын бөјүк алим вә јазычысы Хачатур Абовјан өз «Нағашавиг» (Әлифба) адлы китабынын мүғәддәмәсиндә јазыр ки, М. Ф. Ахундов азербәјчанлы балалар үчүн сәвти үсулла «Әлифба» китабы јазмышдыр. Мән дә һәмин китабын тәртиб вә гурулушундан истифадә едәрәк, өз халгымын балалары үчүн бу «Нағашавиг» китабын дүзәлтдим.

2) Мәшһур алим, педагог вә шаиримиз һәсәнәли Гарадағи өз хатирәләриндә гејд едир ки, о, кәнч икән Тифлисдә М. Ф. Ахундовла таныш олур, онун мәчлисләриндә иштирак едир вә бәзән ора топлашанларын етдикләри елми мүбаһисәләрдә өз фикирләрини сөјләјир. Кәнч һәсәнәлинин белә чыхышлары М. Ф. Ахундовун хошуна кәлир. Һәтта бир дәфә белә бир мәч-

лисдә М. Ф. Ахундов јеничә чапдан чыхмыш «Әлифба» китабынын бир нүсхәсини Һәсәнәли Гарадағијә бағышлајыр вә дејир: «Гардаш оғлу, бу китабы сәнә ағыллы чыхышлар етдијин үчүн јадикар верирәм».

Доғрудур, һәләлик биз М. Ф. Ахундовун һәмин дәрслијини әлдә едә билмәмишик. Јәгин ки, һәмин китабын тиражы аз олдуғундан итиб-батмышдыр. Лакин биз ахтарышларымызы давам етдирир, мәктәб вә маариф тарихимиз үчүн чох гижмәтли әсәр олан һәмин дәрслијин әлдә едилмәсинә чалышырыг.

М. Ф. Ахундовдан сонра азербайчанлы балалар үчүн 1883-чү илдә А. О. Чернјајевски «Вәтән дили» адлы китабыны, 1889-чу илдә Рәшидбәј Әфәндијев «Ушаг бағчасы» дәрслијини јазыб чап етдирмишләр. Бунларын ардынча бөјүк бир мүүллим вә методистләр дәстәси нөвбә илә биринчи синиф шакирдләри үчүн «Әлифба» китабы тәртиби илә мәшғул олмушлар. Беләләринә мисал олмаг үчүн: 1) Маһмудбәј Маһмудбәјову, 2) Абдулла Шаиги, 3) Фәрһад Ағазадәни, 4) Мәммәдаға Шаһтахтинскини, 5) Мирзә Һәсән Рүшдијјәни вә онларча башгаларыны көстәрмәк олар.

Азербайчанда Совет һакимийјәти гуруландан сонра, ибтидан мәктәбләр үчүн јени дәрслик вә методики әсәрләр јаратмаг мәсәләси гаршыда бүтүн чиддилији илә дуурду. О заман бизим гочаман мүүллим вә методистләримизлә бәрәбәр јени мүүллифләр дә ортаја чыхмаға башлајырды. Бу кәнч мүүллифләрдән бири дә һазырда республикамызын әмәкдар мүүллими, гочаман методистимиз Јусиф Зејналов јолдаш иди.

Јусиф Зејналов 1887-чи илдә Салјан шәһәриндә анадан олмуш, ибтидан, орта вә јүкәк тәһсилини алдыгдан сонра 1912-чи илдә Салјанда о заманкы рус-татар мәктәбләриндә мүүллимлик етмәјә башламышдыр. Азербайчанда Совет һакимийјәти гурулдугдан сонра о, 1920-чи илдән 1925-чи илә гәдәр Салјанда 4 нөмрәли I дәрәчәли мәктәбдә мүдир вә мүүллим вәзифәсиндә ишләмишдир. 1925-чи илдән 1931-чи илә гәдәр Бакы шәһәринин 38-чи (индики 25-чи) мәктәбиндә мүүллим олмушдур. 1931-чи илдән 1937-чи илә гәдәр БХМШ-дә ибтидан мәктәбләр үзрә инспектор-методист вәзифәсиндә чалышмышдыр. 1937-чи илдән 1958-чи илә гәдәр иса Азербайчан Елми-Тәдғигат Педагогика Институтунда ибтидан мәктәбләр үзрә елми ишчи олмушдур. 1958-чи илдән иса јашынын чохлуғуна көрә дөвләт тәгаүдүнә чыхмышдыр.

Јусиф Зејналов мүүллимликлә бәрәбәр, ибтидан мәктәбләримиз үчүн бир сыра әсәрләр јазыб нәшр етдирмишдир. О, 1931-чи илдә биринчи синиф шакирдләри үчүн өз «Әлифба» дәрслијини јазыб нәшр етдирмишдир ки, һәмин китаб көзәл

бир дәрслик кими бу күнә гәдәр һәр ил азча дәјишикликлә 31 илдир ки, чап олунур вә минләрлә азербайчанлы балалар, о чүмләдән һазырда 24—25 јашлы кәнчләримизин әксәрийјәти илк дөфә јазыб охумағы һәмин Јусиф мүүллимин «Әлифба» китабы васитәсилә өјрәнмишләр ки, бу хејирли иш үчүн бизим һамымыз она миннәтдарыг.

Јусиф Зејналовун икинчи дәрслији әлифба тәлиминдән сонракы — «Гираәт» китабыдыр. Онун үчүнчү әсәри кар-лаллар мәктәби үчүн «Әлифба» китабы, бундан сонра иса «Данышыг дәрсләри» китабыдыр. Јусиф мүүллим 1942-чи илдә нәшр олунмуш «Ибтидан мәктәбдә Азербайчан дили тәдрисинин методикасы» китабынын әсас мүүллифләриндән бири олмушдур. О, 1952-чи илдә нәшр олунмуш «Ибтидан мәктәбдә Азербайчан дили методикасы» китабынын да мүүллифләриндән биридир. Бундан сонра о, «Ејни вахтда бир нечә синифлә ишләмәк јоллары» адлы китабча вә даһа сонра «Ики ил бир синифдә јалма илә мүбаризәдә мүүллимләрин иш тәчрүбәсиндән» адлы китабча, «Ибтидан мәктәбдә һүснхәт тәлими методикасы» вә с. китаб вә дәрсликләрин дә мүүллифи олмушдур.

Јусиф мүүллим «Азербайчан мәктәби» журналы, «Азербайчан дили вә әдәбијат тәдриси» мәчмуәсиндә, «Азербайчан мүүллими» гәзетиндә ибтидан мәктәб мүүллимләри үчүн бир сыра муһум методики мәсәләләрә даир мәғаләләр нәшр етдирмишдир. Габагчы мүүллимләрин иш тәчрүбәсини үмумиләшдирмәк вә јажмаг мәғсәди илә о, кәндин габагчы мүүллими «Мәммәд Газыјевин иш тәчрүбәси» адлы китабчасыны да марағлы бир диллә јазыб чап етдирмишдир.

Бир алимдән сорушурлар:

— «О һансы сәрвәдир ки, адамлар онун гәдрини билмирләр?»

Алим чаваб верир — тәвәзәкарлыг».

Бизим бир чохларымызын гәдр вә гижмәтини билмәдијимиз һәмийн тәвәзәкарлыг, һөрмәтли методистимиз Јусиф Зејналовда там әксини тапмышдыр. О, олдуғча тәвәзәкар, сағф гәдбли вә нәчиб бир инсандыр. О халгы үчүн јорулмадан фајдалы ишләр көрмәк истәјән, балаларымызын тәлим-тәрбијә ишләрини јашылашдырмаға сәј едән һәгнги бир совет мүүллими вә методистидир.

Биз она јашынын 75 иллији әрәфәсиндә чансағлыгы, күмраһ вә шән һәјат арзу едир вә балаларымыз үчүн даһа кејфијјәтли дәрсликләр јарадылмасында јахындан иштирак етмәсини истәјирик.

Профессор А. АБДУЛЛАЈЕВ.

АХШАМ МӘКТӘБЛӘРИНИН АЗӘРБАЙҖАН ДИЛИ ВӘ ӘДӘБИЈАТ ПРОГРАМЫ ҖАГГЫНДА БӘ'ЗИ ГЕЈДЛӘР

Ахшам (нөвбәли, мөвсүми) орта үмүмтәһсил мәктәпләри үчүн Азәртәдриснәшр тәрәфиндән бурахылан Азәрбайҗан дили вә әдәбијат програмы ахшам мәктәпләрини V—VIII синуифләриндә дәрс дејән мүәллимләр үчүн гијмәтли бир вәсаитдир. Ахшам мәктәпләриндә чалышан мүәллимләрнин белә бир програма бөјүк еһтијачы вардыр. Чүнки бу мәктәпләрдә ишләјән мүәллимләрнин күтләви мәктәпләр үчүн тәртиб олуңмуш програмдан истифадә етмәләри тәдрис процесиндә бир сыра чәттиликләр төрәдирди. Буна көрә дә фәһлә кәнчләр мәктәпләринин бә'зи спесифик хүсусијәтләри узун илләрдир ки, ахшам мәктәпләри үчүн ајрыча програм тәртиб олуңмасы зәруријәтини тә'хирәсалынмаз бир вәзифә кими гаршыја гојмушдур.

Доғрудур, ахшам мәктәпләри үчүн тәртиб олуңмуш Азәрбайҗан дили вә әдәбијат програмы илә күтләви мәктәпләрин V—VIII синуифләри үчүн мүәјјән едилмиш програм арасында чидди, әсаслы бир фәрг јохдур. Чүнки һәр ики програм «Мәктәбин һәјатла әлағәсини мөһкәмләтмәк вә ССРИ дә халг маарифи системини даһа да инкишаф етдирмәк һаггында Ганун»дан доған тәләпләри јеринә јетирмәк, кәнчләрә мүкәммәл билик вә вәрдишләр вермәк принципи әсасында тәртиб едилмишдир. Лакин бунунла белә ахшам мәктәпләри үчүн тәртиб едилән програм күтләви мәктәпләрдә истифадә олуңан програмын ејни демәк дејилдир. Фәһлә кәнчләр мәктәпләри үчүн чапдан јени чыхмыш програмда ахшам мәктәпләринин хүсусијәтләри (шакирдләрин јаш вә дәркәтмә мүхтәлифлији, тәһсилдәки узун мүддәт фасилә, тәдрис планында вахтын азлығы вә с.) нәзәрә алынмышдыр.

Јени програма көрә V—VI синуифләрдә фонетика илә морфолокија, VII—VIII синуифләрдә исә синтаксис бәһси тәдрис олуңмалыдыр. Материаллар исә синуифләр үзрә ашағыдакы шәкилдә бөлүңмүшдур:

V синуифдә ибтидаи синуифләрдә кечилмиш материалларын тәкрары, фонетика, морфолокијадан исә сөзүн тәркиби, исим, сифәт, сәј вә әвәзлик;

VI синуифдә V синуифдә кечиләнләрин тәкрары, фе'л, зәрф, гошма, бағлајычы, әдат, нида;

VII синуифдә VI синуифдә кечиләнләрин тәкрары, синтаксисдән исә чүмлә, садә чүмләннин тәркиби, чүмләннин һәмчинс үзвләри, грамматик чәһәтдән чүмлә үзвләри илә бағлы олмајан сөзләр, баш үзвләрдән јалныз биринин иштирак етдији садә чүмләләр, табесиз мүрәккәб чүмләләр;

VIII синуифдә VII синуифдә кечиләнләрин тәкрары, табели мүрәккәб чүмләләр, бир нечә садә чүмләдән ибарәт мүрәккәб чүмләләр, чүмлә үзвләринин хүсусиләшмәси, вәситәсиз вә вәситәли нитг. Гејд етмәк лазымдыр ки, јени програм материалларынын күтләви мәктәб програмындан фәргли олараг синуифләр үзрә бу чүр ардычыл вә системли апарылмасы тоғдирә лајигдир. Хүсусилә фе'л бәһсинин бүтөвлүкдә VI синуифдә кечилмәси, синтаксисин исә VII синуифдән башланмасы истәр мәнтиги, истәрсә дә методик чәһәтдән мәҗсәдәујғундур.

Ахшам мәктәпләринин хүсусијәтләриндән асылы олараг тәкрара, хүсусән илин әввәлиндән апарылан тәкрара, кениш јер верилмишдир.

Тәдрис планына көрә фәни үзрә саатларын күтләви мәктәпләрдәкиндән аз олмасына бахмајараг, илин әввәлиндә апарылан тәкрара чох јер верилмишдир. Мәсәлән;

Синуифләр	Мәктәбләр	
	күтләви	ахшам
V синуиф	8 саат	15 саат
VI синуиф	5 саат	10 саат
VII синуиф	4 саат	10 саат
VIII синуиф	4 саат	14 саат

Бизчә, бу чүр бөлкү дә програмын мүсбәт чәһәтләриндән бири кими гејд олуңмалыдыр.

Програмын тәртибиндә истәһсалатдан ајрылмадан тәһсил алаң кәнчләрин коммунист тәрбијәсинә, шакирдләрдә марксизм-ленинизм дүнјакөрүшүнүн тәрбијә едилмәсинә, мәктәбиләрин совет вәтәнпәрвәрлији, әмәјә коммунист мү-

насибәти, чәмијјәтдә вә мәшһәтдә мәдәни даярланма руһунда. бәдһи зөвгләринин вә ичтимаи шүүрләринин инкишафына көмәк едәчәк әсәрләрин сечилмәсинә хүсуси диггәт јетирилмишдир.

Сонра кәч һетһсалатчылары ифадәли охусуна диггәти артырмаг, оилары бу вә ја дикөр бәдһи парчаларын дүзкүн охунмасына алышдырмаг, шакирдләри ифадәли охунун техники чәһәтләри илә—мәнтиги вурғу, дәгиг әдәби тәләффүз, интонасија вә с. әтрафлы таныш етмәк, дәрәдә апарылан әмәли ишләрә кениш јер вермәк, ифадәли гираәтин ән садә шәртләринә әмәл олунамасы мәсәләләринә дә програмда кениш јер верилмишдир.

Программа кириш мәшһәләси вә онун нә мәгсәдлә верилмәсинин кениш шәрһ олунамасы да мүсбәт һалдыр. Доғрудан да ахшам мәктәбләриндә әдәбијјат дәрәсләриндә кириш мәшһәләси мүһүм јер тутур. Бә'зән кириш мәшһәләсини апармадан, шакирдләр әсәрин тәһлилин, орада јүрүдүлән әсас идеяны баша дүшмәкдә чәтинлик чәкирләр.

Программа әдәбијјат дәрәсләриндә ил боју ардычыл тәк-рар апарылмасына да бөјүк әһәмијјәт верилир ки, бу да ахшам мәктәбләри үчүн характерикдир. Чүнки һәммин мәктәб-ләрдә охујан шакирдләрин евдә мүстәгил ишләмәләри, кечилән мөвзулары синифдән вә мәктәбдәнкәнар шәкилдә тәк-рар етмәләри үчүн вахтлары чоһ аздыр.

Программа шакирдләрин нитгинин инкишафы үчүн дү-нәт ишинин бөјүк әһәмијјәтә малик олдуғу чоһ дүзкүн көс-тәрилир. Бу ишин әдәбијјат вә Азәрбајчан дили дәрәсләрин-дә кечилән һәр бир мөвзу илә әләгәли шәкилдә апарылмасы мәсләһәт көрүлүр.

Ахшам мәктәбләриндәки шакирдләрин јаш хүсусијјәти вә дүнјакөрүшләри нәзәрә алынараг, програмын әдәбијјат һиссәсиндә мүасир мөвзуда јазылмыш әсәрләрин верилмәси дә програмын мәзијјәтләриндән сајылмалыдыр. И. Гасымов вә Н. Сејидбәјлинин «Узаг саһилләрдә» повести, Б. Ваһабза-дәнин «Ики саат» шә'ри, М. Ибраһимовун «Инсан үрәји һаг-ғында» һекајәси, Н. Мөһдинин «Гара дашлар» романыны вә башга әсәрләри буна мисал көстәрә биләрик.

Программа план үзрә ишә ајрыча јер верилир. Бу һал да ахшам мәктәбләри үчүн характерикдир. Чүнки шакирдләр әсәрин мәзмунуну данышмагда чәтинлик чәкир, һадисәләри гарышыг салыр, ардычыллығы позур вә с. План әсасында әсәрин мәзмунуну данышмаг исә иши хејли јүнкүлләшидирир. Јери кәлмишкән буну да гејд етмәлијик ки, план тәртиби ша-

кирдләрә ифадә вә инша јазыларын апарылмасында да көмәк едә биләр.

Програмын үчүнчү һиссәси рабитәли нитг вә ифадәли гираәт вәрдишләринин инкишафы үзрә ишдир. Бу һиссәдә Азәрбајчан дили вә әдәбијјат дәрәсләриндә гаршылығы әләгә нәзәрдә тутулмушдур. Бу дәрәсләрдә апарылан рабитәли нитг вә ифадәли гираәт вәрдишләри бир-бирини тамамлајыр. Ша-кирдләрин һәјәт тәчрүбәси илә әләгәдар олараг «Мән өз сә-нәтимә нечә јијәләндим», «Коммунист әмәји бригадасында», «Колхоза көмәјимиз» вә с. мөвзуларда апарылан ишләр мү-асир дөврлә сәсләнән тәғдирәләјиг мәсәләләрдир. Программа һәр синиф үзрә әмәли јазылары верилән саатлар вә әмәли јазыларын нөвләри көстәрилмишдир ки, бу да өз нөвбәсиндә мүәллимләримизә бөјүк көмәкдир.

Көстәрдимиз бүтүн бу мүсбәт хүсусијјәтләринә бахма-јараг, ахшам (нөвбәли, мөвсүми) орта үмумтәһсил мәктәблә-ринин Азәрбајчан дили вә әдәбијјат програмында бә'зи нөг-санларда да тәсадүф олунар.

Программа јазылышы үмуми орфографик гајдаларла мүәјјәнләшмәјән чәтин сөзләрин өјрәдилмәсинә аз јер верил-мишдир. һалбуки шакирдләрин савадлы јазмаларына һанл олмаг үчүн Азәрбајчан дили дәрәсләриндә јазылышы чәтин олан сөзләрин үзәриндә чоһ дајанмаға, һәммин сөзләрин орфо-графијасына даир синифдә тәмринләр апармаға еһтијач вар-дыр.

Бундан башга VII синифдә грамматик чәһәтдән чүмлә үзвләри илә бағлы олмајан сөзләрә (Хитаб. Хитабларда дур-ғу ишарәләри. Ара сөзләр вә ара чүмләләр; онларда дурғу ишарәләри. Чүмләләрдә һидаларын ишләнмәси вә онларда дурғу ишарәләри. Бәли, јоһ, хејир сөз-чүмләләри вә онларда дурғу ишарәләри) чәми 9; 7 саатын верилмәси чоһ аздыр.

Програмын 5-чи сәһифәсиндә гејд олунар ки, мүәллим V синифдә исмин һалларыны кечәркән јерлик һал шәкилчисини «да», «дә» бағлајычылары илә мүгајисәли шәкилдә өјрәтмә-лидир. Бизчә програмдакы бу фикирлә разылашмаг олмаз. Чүнки исмин һал шәкилчиләри V синифдә кечилдији һалда, бағлајычы мөвзусу VI синифдә өјрәнилир. Тәдрис процесиндә исә мөчһулдан мө'лума кетмәк чәтинлик төрәдир. Буна көрә дә һәммин мүддәә әксинә— мүәллим VI синифдә «да», «дә» бағлајычыларыны кечәркән һәммин бағлајычылары исмин јер-лик һал шәкилчиләри илә мүгајисәли сурәтдә өјрәтмәлидир — шәкилдә јазылмалы иди.

Програмын әдәбијјат һиссәсинин «Синифдәнхарич оху» бөдмәсиндә көстәрилир ки, программа олмајан әсәрләрин тәблиғи ишиндә бөјүк јазычыларын јубилејләри илә әләгәдар

мәрузәләр, сәркиләр, өзфәалијјәт кечәләри, албомларын һазырланмасы, кино-филмләрә, театр тамашаларына, мүзејләрә күтләви кедишләр вә с. мүһүм рол ојнаја билир. Бурада көрүндүјү кими бир тәрәфдән синифдәнкәнар ишлә мәктәбдәнкәнар иш гарышдырылмышдыр. Дикәр тәрәфдән исә көстәрилән ишләрин һамысына һәјата кечирмәјә ахшам мәктәбләриндә вахт, имқан вә лазыми шәраит јохдур. Јери кәлмишкәң көстәрмәк лазымдыр ки, синифдәнкәнар гираәтдә дә бәзи нөгсанлар вардыр. Белә ки, програмда V синифдә 12, VIII синифдә исә 16 әсәрин охунмасы мәсләһәт көрүлүр. Әввәлән, ахшам мәктәбләриндә вахтын азлығы көстәрилән әсәрләрин һамысынын мүталиә едилмәсинә имқан вермир, икинчиси, бурада мәктәблиләрин јаш вә дәркетмә хусусијјәтләри унутулмушдур. Мәсәлән, V синиф шакирдләри Н. Кәңчәвинин «Сиррләр хәзинәси», «Ә. Сабирин «Һоһһоһнамә», Ч. Чаббарлынын «Драм әсәрләри»ни вә с. охусалар да орада верилән идејалары лазыми гәдәр баша дүшмәјәчәк, һадисәләри дәрк едиб јадда сахламајачаглар. Еләчә дә VII синифдә М. Фүзулинин «Әсәрләри» (11-чи чилд), Н. Вәзировун «Сечилмиш әсәрләри» (1-чи чилд) вә Н. Нәримановун «Сечилмиш әсәрләри», VIII синифдә исә М. Ф. Ахундовун «Әсәрләри». (1-чи чилд), С. Ә. Ширванинин «Әсәрләри» (11-чи чилд), Ә. һагвердијевин «Әсәрләри» (1—11-чи чилд) бүтүнлүкдә охунмасына еһтијач јохдур.

Әмәли јазыларын синифләр үзрә бөлүшдүрүлмәсиндә дә нөгсан вардыр. Мәсәлән, V синифдә акт тәртиб етмәк верилдији һалда VIII синифдә тәрчүмеји-һал јазмаг мәсләһәт көрүлүр. Һалбуки тәрчүмеји-һалын V синифдә верилмәси мәгсәдә даһа чоһ ујғундур. Чүнки тәрчүмеји-һал јазаркән сәј вә әвәзликләр тез-тез тәкрар олунар. Сәј вә әвәзликләр исә V синифдә тәдрис олунар. Һәм дә актын тәртиби тәрчүмеји-һалын јазылмасына нисбәтән чәтиндир.

Көстәрдијимиз кичик нөгсанларына баһмајараг, програм јашы вә кејфијјәтли тәртиб олуномушдур. Програм ахшам (нөвбәли, мөвсүми) орта үмүмтәһсил мәктәбләриндә дәрс дән јән дил-әдәбијјат мүәллимләрини үмүмијјәтлә гане едир. Арзумуз будур ки, ахшам мәктәбләри үчүн тәртиб олуан илк програм әсасында фәһлә кәңчләр мәктәбләри үчүн јени дәрсликләр дә јазылсын.

Мәһјәддин ӘБДУЛОВ.

Киров районундакы 37 нөмрәли фәһлә кәңчләр мәктәбинин мүәллими.

Кәһ'ан МИКАЈЫЛОВ.

26 Бақы комиссары адына райондакы 51 нөмрәли фәһлә кәңчләр мәктәбинин мүәллими.

ЈЕНИ КИТАБЛАР

«ШАИРИН ҺӘЈАТЫ»

Азәрбајчан халгынын бөјүк ингилабчы сатирик шаири М. Ә. Сабирин анадан олмасынын тәнтәнәли сурәтдә гејд олуначагы күн кетдикчә јахынлашыр. Бу мүнәсибәтлә нәшријјатларымыз шаирин әсәрләринин јени нәшрини бураһыр, онун һәјат вә јарадычылығы һаггында јени-јени әсәрләр нәшр едир. Белә әсәрләрдән бири дә Ч. Хәнданын өлмәз сатирик һәјатына һәср етдији вә Азәрбајчан Ушаг вә Кәңчләр Әдәбијјаты Нәшријјаты тәрәфиндән бураһылмыш «Шаирин һәјаты» китабыдыр.

«Шаирин һәјаты» китабы Азәрбајчан әдәбијјатында ингилаби сатиранын әсасына гојмуш халг шаиримизин һәјатына-айд кичик сәһифәләрдән ибарәтдир. Јакин гејд елмәк лазымдыр ки, мүәллиф Сабири чанлы инсан кими, бәдни ләв-һәләрлә мәишәтдә, ичтимаи мүбаризәдә, шаирин һәјатында мараглы эпизодларла вермәјә чалышмышдыр.

«Шаирин һәјаты» китабында мүәллиф өз сөһбәтини мараглы башлыглар алтында вермишдир. Бу башлыглардан «Сабун тижаны дибиндән шикајәтләр», «Лампа ишығында», «Молла Нәсрәддин», «Ојанан Шәргин ингилабчы шаири», «Өлүм горхусу», «Достлар вә дүшмәнләр», «Одлу ше'рләр», «Ајрылыг», «Кәдәрли мәктублар», «Ачылмајан портманет», «Дајанан үрәк», «Өлмәз сәнәткар» вә с. башлыглар алтында верилән сөһбәтләрин һәр бири охучу тәрәфиндән бөјүк мараг вә үрәк дејүнтүсү илә охунур.

«Шаирин һәјаты» китабынын мүәллифи китабыны ашагыдакы сөзләрлә битирир:

Сабир өлмәздир! Халг шаиримиз Сәмәд Вурғунун «Сабирин шәрәфинә» дедији ашагыдакы сөзләр һамымызын үрәк сөзүмүздүр:

Бәзәкли јурдумуз чичәк-чичәкдир,

Һәр кечән өмрүмүз бир кәләчәкдир.

Сәнин дә варлығын бир күнәш кими,

Әсрләр бојунча сөнмәјәчәкдир.

«М. Ә. САБИР»

Халгын бөјүк шаири М. Ә. Сабирини јубилеји илә әлагәдар олараг нәшр олунаң китаблардан бири дә «М. Ә. Сабир» адлы китабчадыр. «М. Ә. Сабир» адлы китабчаны Азербайчан ССР Мәдәнијәт Назирлијинин республика мәдәни-маариф ишләри елми-методика кабинетси нәшр етмишидир.

«М. Ә. Сабир» китабчасы бөјүк шаирин анадан олмасынын 100 иллији мунасибәти илә республика мәдәни-маариф мүәссисәләринә көмәк мәгсәди илә нәшр едилмишидир.

Бу китабчада «М. Ә. Сабирини һәјәт вә јарадычылығы» башлығы алтында «Иран вә Түркияә ингилабчылары һаггында ше'рләр», «М. Ә. Сабирини динә бахышы», «Сабирини ушаг ше'рләри»ндән бәһс олунар.

«М. Ә. Сабирини анадан олмасынын 100 иллији мунасибәти илә мәдәни-маариф мүәссисәләринин вәзифәләри» башлығы алтында «Рајон мәдәнијәт евләриндә М. Ә. Сабирини анадан олмасынын 100 иллији илә әлагәдар олараг кечириләчәк күтләви тәдбирләр», «Рајон мәркәзи китабханасында Сабир күнүнүн кечирилмәси», «Кәнд клубларында М. Ә. Сабирә һәср едилмиш күтләви тәдбирләр», «Кәнд китабханаларында Сабир әсәрләринин тәблиғи», «Сабирини ушаг әсәрләринин тәблиғи» мәсәләләриндән бәһс олунар.

Даһа сонра китабчада «М. Ә. Сабирини һәјәт вә јарадычылығына аид фактлар вә рәгәмләр» вериллир. Китабчанын бу бәһси шаирини һәјәтины даһа да кениш өјрәнмәк үчүн чох гијмәтлидир.

Китабчаја гыса вә мәзmunлу кириш дә верилмишидир. Бу киришдә охујуруг:

«Инсанпәрвәрлијин, бејнәлмилләлчилијин әсил тәрәннүмчүсү олан М. Ә. Сабир «Шаирәм әсримин ајнасидәм» дејәрәк өз дөврүнүн бүтүн ејбәчәрликләрини күчлү сатира гәләми илә тәнгид атәшинә тутмушидур...».

МҮӘЛЛИМИН СТОЛУСТУ КИТАБЛАРЫ

Өлкәмизин һәјәтинда кедән бөјүк гуручулуғ ишләриндә совет мәктәбинин, онун мүәллимләринин ролу чох бөјүкдүр.

Шакирдләри һәјәта, ичтимаи-фајдалы әмәјә һазырламағ, онлары һәртәрәфли инкишаф етмиш коммунизм гуручулары кими тәрбијә етмәк һазыркы дөврдә совет мәктәбинин гаршысында дуран әсас мәсәләләрдәндир.

Инди совет мәктәби јени чәмијјәтин јени адамларыны тәрбијә едиб јетишидир. Совет мәктәбинин тәрбијә едиб бө-

јүтдүјү бу адамлар исә коммунизм чәмијјәтиндә јашајачағлар. Она көрә дә бу адамлар дәрин билијә, мүәјјән бир пәшәјә саһиб олмалы, коммунист әхлагынын бүтүн нәчиб сифәтләрини өзүндә чәмләшидирмәлидирләр. Јүксәк мәдәни вәрдишләрә саһиб олмалы, фикрини дәғиг вә ајдын ифадә етмәји бачармалы, коммунизм ишинә сәдағәт, социалист Вәтәнинә, социалист өлкәләринә мәнәббәт, чәмијјәт хәјринә вичданла ишләмәји бачармалыдырлар.

Бу мә'нада мәктәбләримиздә тәдрис олунаң бүтүн фәндләрин, хүсусән ана дили вә әдәбијјат тәдрисинин тә'лим вә тәрбијәви ролу чох бөјүкдүр.

Мәктәбләримиздә бәдин әсәрләрин дәриндән өјрәнилмәси вә тәһлили мәктәбиләрин коммунизм руһунда тәрбијә едилмәси ишинә бөјүк көмәк едир. Чүнки биз әдәбијјатын, хүсусилә совет әдәбијјатынын мәктәбләримиздә дүзкүн тәдриси јолу илә шакирдләримизи коммунизм чәмијјәти үчүн јарарлы бир инсан кими тәрбијә едирик.

Чүнки совет адамларына, совет гурулушуна хас олан бүтүн көзәл хүсусијјәтләр өз бәдин әксини совет әдәбијјатында тапыр. Адамларымызын көзәл бәдин сурәтләри муасир әдәбијјатымызда парлаг сурәтдә әкс етдирилир.

Бүтүн јухарыда сајдығымыз вәзифәләрин јеринә јетирилмәсиндә әдәбијјат мүәллимләримизә онларын һәр күнкү ишләриндә јахындан вә практик көмәк көстәрмәк лазым кәлир.

Бу чәһәтдән педагожи елмләр намизәди Ч. Әһмәдов вә филологи елмләр намизәди Ә. Әфәндизадәнин Азәртәдриснәшр тәрәфиндән бу јахынарда нәшр едилән «V—VIII синифләрдә әдәбијјат тәдриси» китабы дил вә әдәбијјат мүәллимләримиз үчүн гијмәтли бир вәсаит сајылмалыдыр.

Охучуларә тәғдим олунаң бу китабда республикамызын мәктәбләриндә чалышан габагчыл мәктәб вә мүәллимләрин јахшы иш тәчрүбәсиндән истифадә едилмиш вә бу фајдалы үсулларын үмумиләшидирилмәсинә чалышылмышдыр. Әдәбијјат мүәллимләримиз, хүсусилә кәнч мүәллимләр онлары маарағландыран бир сыра әсас мәсәләләр һаггында һәмин вәсаитдә материал тапа биләрләр.

«V—VIII синифләрдә әдәбијјат тәдриси» китабы мүәллимләримизә, хүсусән кәнч мүәллимләримизә әдәбијјат тәдрисинин әсас мәсәләләри һаггында елми-методик көмәк етмәк мәгсәдини дашыыр.

«V—VIII синефләрде әдәбијат тәдриси» китабының мүәллимләри әдәбијат тәдриси үчүн мүнүм олан: «Кириш мәшғәләси», «V—VIII синефләрде тәрчүмеји-һал материалларының өјрәнилмәси», «Ифадәли гираәт», «План тәртиби», «Шифаһи нағыл етмә», «Бәдһи әсәрләрин дили үзрә апарылан ишләр», «Әдәби жанрлар, «Әдәбијат вә грамматика», «Шакирдләрин шифаһи вә јазылы нитг мәдәнијәтинин инкишафы» вә «Јекун мәшғәләси» мәсәләләриндән өз китабларында бәһс етмишләр.

Китабда редактор тәрәфиндән «Бир нечә сөз» башлығы алтында мүәјјән гејд дә верилмишдир. Бу гејддә охујуруг:

«Әсәрде әдәбијат тәдриси үчүн мүнүм олан: «кириш мәшғәләләринин тәшкили, бәдһи мәтнин ифадәли охунмасы, мәтнин мәзмунуну мәнимсәтмәк үзрә апарылан ишин нөвләри вә үсуллары, шакирдләрин нитгләринин инкишаф етдирмәк јоллары вә нәһәјәт, әдәбијатын тәдрисиндә чоһ мүнүм јер тутан мүхтәлиф жанрлы, бәдһи мәтнләрин тәһлил үсуллары һаггында конкрет мә'лумат вә көстәришләр верилмишдир».

Инди мәктәпләримизи битирән шакирдләр там савадлы, үмүмтәһсил сәвијјәсиндә елмләрин әсасына саһиб олан билikli, һәртәрәфли инкишаф етмиш мәдәни адамлар олмалыдырлар. Бу мәс'ул вә шәрәфли вәзифәнин дүзкүн һәлл едилмәсиндә әсас јери там савад мәсәләси тутур.

Савадын кениш мә'нада азлығы башга фәнләрин дә шакирдләр тәрәфиндән әсаслы вә дәриндән мәнимсәнилмәсинә мане олур. Мәһз буна көрәдир ки, үмүмтәһсил мәктәпләринин һазыркы тәдрис програмларында да бу мәсәләјә хүсуси, һәм дә кениш јер верилмишдир.

Совет мәктәбинин битирән һәр бир шакирд өзүнүн һәр һансы бир фикрини истәр јазылы вә истәрсә дә шифаһи сурәтдә там савадлы, ајдын, көзәл вә тәмиз ифадә етмәји бачармалыдыр.

Көрүндүјү кими, инди дил вә әдәбијат мүәллимләримизин гаршысында дуран мәсәләләрдән башлычасы шакирдләри там савадлы тәрбијә етмәк мәсәләсидир.

Азәрбајҗан Елми-Тәдгигат Педагогика Институтунун әмәкдашларындан Ч. Әһмәдов, М. Һәмзәјев, Ј. Кәримов, А. Бабајев јолдашлар бу мәсәләдә дил вә әдәбијат мүәллимләримизә көмәк етмәјә чалышмышлар. Онлар јени јаздыглары «Јазы тәһминин бә'зи мәсәләләри» адлы китабларыны

орта мәктәбдә јазы тәһминин мүхтәлиф мәсәләләринә һәср етмишләр. Бу мәгсәдлә һәмин китабда «Ибтидан синефләрдә шакирдләрин јазыда бурахдыглары сәһвләр вә онларын тәһһини јоллары» сәрләвһәси алтында «Кириш», «Јазы ишләриндәки сәһвләрин характери вә башвермә сәбәбләри», «Орфографик сәһвләр», «Лексик сәһвләр», «Дурғу ишарәләри сәһвләри», «Үслуб сәһвләри», «Мәзмун сәһвләри», «Сәһвләрин хәбәрдарлығы», «Сәһвләрин мүәллим тәрәфиндән дүзәлдилмәси вә тәһһини», «Сәһвләрин һесаба алынмасы» вә «сәһвләр үзәриндә иш мәшғәләләринин кечирилмәси» кими мәсәләләр әтрафлы изаһ олунмушдур. «V синефдә орфографиканын мәнимсәнилмәси психологикјасы» башлығы алтында «Фонетика илә әлағәдар олан орфографик гәјдаларын мәнимсәнилмәсиндәки чәтинликләрин психологик тәһлили вә ләғви тәдбирләри», «Морфологик илә әлағәдар олан орфографик гәјдаларын мәнимсәнилмәсиндәки чәтинликләрин психологик тәһлили вә ләғви тәдбирләри»; «Әдәби јазылар вә онларын апарылмасы һаггында»кы башлык алтында «Әзбәр јазы», «Ифадә јазы», «Инша јазы», «Камал аттестаты иншаларының апарылмасы һаггында бә'зи гејдләр»; «Шакирдләрин јазыларында үслуб сәһвләри вә бунларын арадан галдырылмасы јоллары һаггында» башлығы алтында «Шакирдләрин јазыда бурахдыглары үслуб сәһвләри вә бунлары догуран сәбәбләр»; «Әдәбијат дәрсләриндә үслуб сәһвләринин арадан галдырылмасы јоллары һаггында»; «Үслуб сәһвләринин арадан галдырылмасында јазыларын тәһлил вә тәһһининин әһәмијјәти» кими мәсәләләрдән әтрафлы бәһс олунмушдур.

Јухарыда адларыны чәкдијимиз һәр ики китабы әлдә едиб, столүстү китаб кими истифадә етмәләринин дил-әдәбијат мүәллимләримизә мәсләһәт көрүрк.

БАҚЫ ШӘБӘРИНДӘ
ЛАЗЫМСЫЗ КАҒЫЗ-
ЛАРЫН КҮТЛӘВИ СУ-
РӘТДӘ ЈЫҒЫЛМАСЫ
КЕЧИРИЛИР.
КӨННӘ КАҒЫЗ, КАҒЫЗ
СӘНАЈЕСИ ҮЧҮН ДӘ-
ЈӘРЛИ ХАММАЛДЫР.
МӘКТӘБЛӘРДӘ, ТЕХ-
НИКИ МӘКТӘБЛӘРДӘ,
ТЕХНИКУМЛАРДА ВӘ
ИНСТИТУТЛАРДА
ОХУЈАНЛАР!

Көннә дәфтәрләри, дәрс китабларыны, конспектләри, гәзетләри, журналлары вә башга кағызлары мәһв етмәјин. Онлары сахлајын вә хаммалларын тәкрат е'малы үзрә Азәрбајчан канторунун мүвәккилләринә тәһвил верин.

3-04-41 вә 3-80-64 нөмрәли телефонларла һәр чүр мә'лумат верилир.

Республика хаммалларынын тәкрат е'малы кантору.

Редаксия һеј'әти: А. Абдуллајев (редактор), Ә. Рәчәбов (редактор мұавини), М. А. Асланов, А. Ахундов, Ә. Гарабағлы, Ә. Әфәндизадә вә З. Сәмәдов.

Чапа имзаланмыш 29/III-1962-чи ил. Кағыз форматы $60 \times 92 \frac{1}{16} = 3,38$
кағыз вәрәғи, чап вәрәғи 6,75
ФГ 14063. Сифариш № 537. Тираж 5.025.

Редаксиянын унваны: Бақы, Нефтилер проспекти, һөкүмәти еви,
X мәртәбә, телефон № 3-13-45

Бирләшмиш нәшријат мәтбәәси, Бақы, Нефтилер проспекти, 137,

25 геп.

162

ПРЕПОДАВАНИЕ АЗЕРБАЙДЖАНСКОГО ЯЗЫКА И ЛИТЕРАТУРЫ

(Методический сборник)

Выпуск 1

Приложение к журналу

„АЗЕРБАЙДЖАН МЕКТЕБИ“

Баку — 1962